

మీ - చెణుకులతో నిండ,
 దిని కడుపుబ్బ నవ్వించే...
 ర సంభాషణలతో కూడిన

హాస్య ప్రపంచం

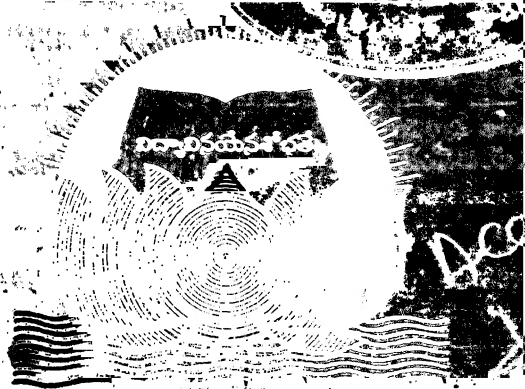
యర్రా సత్యనారాయణ B.Sc., B.Ed.,

చిక్క వరత్త

(హాస్య ప్రపంచం)

యెర్రా సీత్యనారాణి

కంకటపాలెం-522

☎ (08644) 23037, 22392

జనప్రియ పబ్లికేషన్స్

అగ్గికుల క్షత్రియుల వారి వీధి-II,
గంగానమ్మపేట, తెనాలి-522 201.

“నవ్వు నాలుగు విధాల చేటు!” అనే పెద్దల ‘నానుడి’ కొన్ని సందర్భములకే పరిమితము! పెడర్థాలు, విపరీత భావాలు, వ్యంగ్యము, ఇలాంటి అపహేవాలు ఏర్పడకుండా ఉండుటకు ముఖ్యముగా స్త్రీలను దృష్టిలో ఉంచుకొని ఆనాడు అలాంటి నానుడిని సృష్టించారు. ప్రస్తుతము నవ్వును గురించి శాస్త్రవేత్తలు ఏమి చెప్పారో పరిశీలిద్దాము! “నవ్వు- గుండెజబ్బులను, ఊపిరితిత్తుల, శ్వాసలను, మానసిక రుగ్మతలను, దూరము చేస్తుంది”ని ప్రయోగపూర్వకముగా శాస్త్రవేత్తలు రుజువు చేసారు. నవ్వు ముఖమునకు- అందమును, మనస్సుకి- ఉల్లాసమును కలిగిస్తుంది. తీవ్రమైన పని భారము వలన కలిగే- మానసిక ఒత్తిడి, అలసట, ఆందోళనలను దూరము చేస్తుంది. కనుక “నవ్వు- నాలుగు విధాల గ్రేట్!” అని చెప్పకోవచ్చు!

నవ్వు ముఖము- శుభ సూచకము! ఒక వర్తమాన! నవ్వు ముఖము- ఇతరులను ఆకర్షిస్తుంది! సీరియస్ ముఖము- అనేక అపహేవాలకు, ధీత్యారాలకు దారి తీస్తుంది!! పని భారము, మానసిక ఆందోళన, మానసిక స్థూనతాభావము, అలోచనలు, సమస్యలు ముఖమును సీరియస్ గా మారుస్తాయి. కనుక- “ఈ సమస్యలను కొద్దిసేపు దూరము చేసికొనుటకు ఈ పుస్తకము కొంతవఱకైనా ఉపయోగపడుతుంద”నే నమ్మకముతో వ్రాయుట జరిగినది. ఇందులోని ‘జోక్స్’ కొన్ని మీకు తెలిసినవే కావచ్చు! కొన్ని కొంతమందిని ఉద్దేశించినట్లుగా కనిపించవచ్చు!! ఏది ఏమైనా ఈ పుస్తకము లోని జోక్స్ తమోహిత కొంత వ్రాసినవే!! ఇందులోని జోక్స్ అన్ని కాకపోయినా- కొన్ని ప్రేమనా ప్రయత్నము కొంతమేరకు నెలవేతినట్టి!! ఈ పుస్తకముపై మీ సలహాలను- సూచనలను, మార్పులు- చేర్పులను తెలియజేస్తారు కదూ..!

— యర్రా శక్త్యనారాయణ,

B.Sc., B.Ed.

“జోక్స్ వరల్డ్”

(హాస్య ప్రపంచము)

- 1] ఇంకా ఎంతమంది ? :- కుమారుడు (తల్లితో) : “అమ్మా ఈ రోజు మా బడిలో డీచర్- నన్ను నీ కింకా తప్పకుండా చెల్లెళ్ళు ఉన్నారని అడిగింది”
తల్లి : “మరి ఏవేం చెప్పారో చెబు?”
కుమారుడు : “నేను ఒక్కడినే అని చెప్పాను!”
తల్లి : “మరి మీ డీచర్ ఏమందిరా?”
కుమారుడు : “ఈక్కుయ్య బ్రతికించావో! అన్నది.”
- 2] లాయరేందుకు ? :- న్యాయమూర్తి (విచారణ చేస్తూ అడిగాడు ముగ్ధుని) : “నీ తండ్రిన లాయర్ను పెట్టావా?”
ముగ్ధుని : “అట్టే ఎందుకంటే నేనెలాగైనా నీజమ చెప్పిద్దామనుకుంటున్నా ఇక లాయరేందుకు? ఉంటున్నా”
- 3] వేట కుక్కను కొనిస్తా! :- రాజు :- “మీ పుట్టిక రోజున నేను స్వయంమగా చేసిన వంటకం అంతా మన కుక్క తినేసిందంటే!”
రాజు : “అధికం అంటే నీకు నేను వేటకుక్కను కొనిస్తానురా!”
- 4] మూడు మేకలు :- డిచర్ : “ఒరే రమ్మ! పొద్దుటలు అతింబిని చెప్పు!”
రమ్మ : “అవు, గేదె, గొట్టె మరి మూడు మేకలు!”
- 5] ఏమి చేయాలి? :- డిచర్ : “ఒక పెద్ద బుద్ధుడైన అయిది నీ కుడిచేతివైపు నుండి, ఎడమ చేతివైపుకి చూడాలంటే ఏం చేయాలిరా రాజు?”
రాజు : “ఆ ఏమంది... డీచర్! చెం సింపురా! ఆ అయికి కుడిచేతి వైపు కెళ్ళి నుంచుంటే సరి!!!”
- 6] నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? :- ఒక కౌన్సిలర్ విచారణ జరుగుతోంది. బాన్సువాని అంటియన్న ఒక సాక్షి...
జడ్జి : “ఆ వంటకులు పొట్టెడుకొనుట నీవు కళ్ళిరా చూచావా?”

రాజ్: "హానానానా"

రాజ్: "జెబిపై ని అభిప్రాయమే ఏమిటి?"

రాజ్: "ఇక భస్తే జీవితములో పెళ్ళి చేసుకోకూడదని నిర్ణయించుకున్నాను"

9] అలలాడే... ఏమోతుంది? :- అల్ల కొడుకుని ముందరిస్తోంది. చెడ్డ పనుల పర్వసానమును తెలియ చెప్పారే ఉద్దేశముతో పాట్లాడుతూ...

అల్ల: "అబద్ధిలాడితే ఏమోతుందో తెలుసా నీకు?"

కుమారుడు: "ఎందుకు తెలియదో? బస్తో అరణికిట్ పైన పెళ్ళవద్దు కదా (అల్ల అర్థం కండ్లకర్తా తన వయస్సు నెలకొనే దని చెప్పిన విషయమును గుర్తు తెచ్చుకుంటూ)

10] ఎందుకు ? :- "ప్రస్తుత అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒకవేళ మరలపోతే నీకు కూడా అర్థం అయ్యే అంతుకూర్చుకుంటావా?"

"అయినా తెలుగు తిమ్మ కనుక..."

11] ఎక్కడికి ? :- ఇద్దరు బుచ్చులు... బుచ్చివెచ్చుకు వెలికి... కలెం బిలితా కుటుంబాధ్యక్షుడు వెలి సందర్శన ఇతి సాగింది.

బిలితామామ: "అల్ల బుచ్చర్! ఎక్కడికి? ఇకానుకా?"

రెండవవాడు: "అల్ల కొడుకా? ఉరికే అతి ఇకానుకా..."

బిలితామామ: "అలాగా? ఇకానుకే అనుకున్నారా?"

ఇద్దరు బుచ్చులు ఇతి పలుకరించుకొని, ఉల్లితముగా నవ్వుకుంటూ వెళ్ళారు.

12] ఏల్ల వ్రాయడామో ? :- డాక్టర్: "కలెంది ఏల్ల కుక్కకాబట్టి... రేపు వ్రాయసాగింది. ఒకాని నీకు మరలమీ అప్పడేమో?" విచారముగా చెప్పుకు

రాగి: "మరింది డాక్టర్! వయస్సే ఒక పెరర్, పెన్ ఇవ్వండి!"

డాక్టర్: "ఎందుకు? ఏల్ల వ్రాయడాకా?"

రాగి: "కాదు డాక్టర్! నేను ఎవరెవరిని కలెకెలో లెక్క వ్రాయకునేందుకు!! ఇంకా తమరి పెరు ఏమిటా?"

11] నా రిస్క్ వాచ్ ఎక్కడ? :- డాక్టర్: "గుండె ఆపరేషన్ తరువాత మీకు ఎలా ఉంది? కులసిందా?"

రోగి: "నా బొంద కులాసా... ఆపరేషన్ చెయ్యకముందు ఒక్క గుండె ఉన్నట్లు... ఆపరేషన్ చేసాక... రెండు గుండె లున్నట్లు... తోస్తుంటేనా!"

ఫీగా చెప్పాడు.
డాక్టర్: "ఆ! తెలిసింది... నేను రిస్క్ వాచ్ ఎక్కడ మఱాత పోయింది" కంగారుగా అలాచెడు.

12] ఆయన చేయడు! :- రమ: మా ఆయన ప్రతిరోజూ ఉదయము T.V.లో వచ్చే ఫిట్ నెస్ ట్రానింగ్ వేళకు తప్పనిసరిగా చేస్తుంటాడు.

ఉమ: "అలాగా, ఇతే T.V.లో చూత ఆయన ఫ్లాష్ లు చేస్తున్న రవ్వమంటా మా ఆయనో ఉన్నాడు ఎందుకు?"

రమ: "లేదు ఆయన చేయరు ఎదురించి డాక్టర్ ఉన్న పిల్ల చేస్తుంది. అందుకని..."

13] ఆ ఒక్కటికీ ఇవ్వలేదు :- డాక్టర్: "ఏమిటి? ముగ్గురు పేషెంట్లూ రిమ్ ఇవ్వరు చనిపోయారా సిస్టర్?? ఇతే నేను ఇచ్చిన మందులు పేషెంట్స్ కు ఇవ్వలేదే ఏమిటి???"

సిస్టర్: "సారీ డాక్టర్! ప్రతికిన ఆ ఒక్క పేషెంట్ కు మీరిచ్చిన మందులు ఇవ్వడమే మఱాచెను."

14] నాదే! నాదే!! :- ఆఫీస్ లో ఒక తమాషా చేడ్తేమనే ఉడ్డేతుతో ట్రయ్ ఇలా అలుస్తాడు...

"ఎవరైతే రబ్బర్ బ్యాండ్ పోసిన కరెన్సీ నోట్లు కట్టకు పోగొట్టుకున్నారో?"

నయనమృదుగురు ఒకసారి "నాదే పోయింది నాదే..."

ప్రశ్న: "కానీ... నీకు ఈ రబ్బర్ బ్యాండ్ దొరికింది."

15] ఏ నెలకు? :- డివర్: "ఒరే! ఆయర్ గార్డెయ్, ఏ వేరేమిటిరో?"
విద్యార్థి: "ఆంజనేయ వరప్రసాదాండీ!"

డివర్: "ఈ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పి... ఏ నెలకు ఇరవై ఎనిమిది రోజులుంటాయి?"

విద్యార్థి: "అన్ని నెలలకూ ఉంటాయి గదా సార్!"

10] మహా తపస్వియైతే... :- పద్మ : "జాక్షర్గారా! మన రోస్సురు
తపస్వియైతే వచ్చి ఉన్నట్టే నీకు ఈ సమస్య ఏర్పడేది కాదు
డాక్టర్ : "మహాత్మా! ఇట్లుచేస్తుంది నీకు?"
పద్మ : "నాకిది నాలుగో నెం"

11] ఎందుకు అందం చెప్పువాన్ ? :- కార్టర్ : "నీ చివర
చూసుకుంది. సాక్షిని ప్రతిష్ఠా
డాక్టర్ : "అవును, అది నీవు చూచి కూడా ఎందుకు
అందం చెబుతున్నా?"
పద్మ : "అది చెప్పినట్టే నీ చివర అందం ముందుగా"

12] ఏ తప్పుకొ ? :- డాక్టర్ : "మీరు చూస్తున్న పేజింట... రెండు
చూడటం... రెండుసార్లు రోడ్ నుండి వచ్చి
డాక్టర్ : "అలాగే ఇంకో ఆయన మొదటి నుండి చూడటం
రెండు నుండి"

13] మన... :- పద్మ : "అందుకు మీరు అనే రెండు, మన
చూడటం (నీకు) అనే రెండు చూడటం నీకు ఉన్నాయి. రెండు
సార్లు చూడటం అందుకు ఎందుకైతే ముందుగా"
డాక్టర్ : "అది నేను అందంగా భావించా?"
పద్మ : "అందుకాదు! రోడ్కి వెళ్లి చూడతే నేను
చూడటం!"

20] ఎక్కడ నుండి ఉంది ? :- పద్మ : "నీ మొదట మీరు
చూడటం ఈ రెండు రెండు ఉన్నట్టే ఈ రెండు రెండు
నీది ఆ రెండు చూడటం
డాక్టర్ : "అది ప్రతిష్ఠామయం"
పద్మ : "అలా... ఎక్కడ నుంచి ప్రపంచం?"

21] అతే పద! దాదీ : :- "మన చూడటం నన్ను తీసుకెళ్ళా?"
"కార్టర్" అని ఉండదు. చివరకు వచ్చి
"అది కాదు దాదీ. అందులో ఏమి గురిగా ఉన్నా అది చూడటం చేస్తుంది."

"పడ్డు... ఇలాంటివి చరతచర్య సినిమాలో చూసుకోవచ్చులే!"
"అలాంటి మోటార్ పైకిరే పైన ఒకతను గిరుగు మెరుపు వేగంతో తిరుగుతాడు."

"అరంటిని సినిమాలో ఏదీ అబద్ధంలేని చూడొచ్చులే!"
"అందమైన అవకాశాలు రంగు రంగుల బ్రా, కట్ ట్రాయర్స్ ధరించి; తెల్లని గుళ్లల మీద జాన్స్ చేస్తారట జాబ్!"
"అలాగా! ఇతే పద... తెల్లని గుళ్లలు చూచి చివ్రావడంలేదు."

22] పూన్ అంటే... :- "పిల్లలూ! స్కూల్ మెంట్లలో మీకు ఎవరంటే ఇష్టం?" అడిగాడు ఆ రోజు కొత్తగా డ్రాఫ్ట్ అయిన లెన మాస్టర్!
"రంగ్ చెర్ కొట్టే ట్రయర్ అంటే మాకు ఎంతో ఇష్టం!" అన్నారు పిల్లలు ఒకసారిగా.

23] భార్యను కూడా... :- "జర్లంగ్! ప్రేమ ఎంతో మహామైనది. నికోలం అందర్ని ఇదంతా కన్న తల్లిదండ్రులను, తోడుబట్టిన వెరిని కూడా పదిలపెట్టాడు." అంది ఎంతో సాహసం చేసినట్లు గర్వంతో!
"నేను కూడా అందర్ని పదిలపెట్టా... తల్లిదండ్రులూ ఇదంతా నా ఇచ్చి ఇచ్చి కూడా..." చల్లగా చెప్పాడు రెజి.

24] పిసికారి భర్త :- "రమ్మ పిసికారి భర్త అంటే ఎవరో తెలుసా...?"
"ఒక నిరోధ లాభను నెలుగైదుసార్లు కడిగి ఉపయోగించు కొనేవాడు."

25] భయపడకమ్మా :- కొత్తగా చేరిన పనిపిల్లని- తన భర్త వద్ద ఎలా ప్రవర్తించాలో అడగడం చేస్తోంది. "నేను ఊరికొక్కనామ ఆయనతో వెళ్ళవచ్చాను వెయ్యకూడదు. ఒకకోసం వేసావో... ఇంతకుముందు పనిపిల్లకు పట్టకగతే పడుతుంది."

"మరేమీ భయపడకండమ్మా! నాకు ఆపరేషన్ లోకామంది!"
అభయమిస్తూ అన్నది పనిపిల్ల.

26] అదేంకాదు... :- "మాకు పెళ్ళి పదేళ్ళు కావచ్చింది పిమ్మి... ప్లీ కానీ... కర్రకు ఎవరు ఇచ్చారు?"
"పాపం పిల్లలు లేరేమో ఉంది."
"పిల్లల గురించి కాదు. ఇంకా మా వెరికి వంట చేయడమే రిలేవ్."

- 27] **నెల తప్పింది...** : "అలా నానా! నా దీచర్ నైస అత అళిండుం
కేరెయిట్రా? "అల్ల నాకుండానే... నెల తప్పిందని చెబుతున్నవట..."
అప్పుడు డాక్టర్ నిలుంగనే మా దీచర్ నెల తప్పింది. ఈ నెల ఏప్రిల్
అదే. "యే అని వ్రాసిందిగా..."
- 28] "అదేయిట్రా! ఏ నాకుండానే అలా అలాగు వడుతూ... బూతులు
అడుకుంటే... నీళ్ళూ పోట్లాడరేం!?"
"నీ గడ్డిగా అలుకు! ఆయన తెలుగు సినిమా హాటల రేషన్ కరే!!
దైనిగ్న వ్రాయడమేగాక చెప్పడం వంస... ఇలా పైవేట్ సర్వీస్ లో చేర్చి
వచ్చాడు."
- 29] "నీ జెకెట్ పట్టుకొని ఇల్లం ఇల్లం అని అలుపుచేయి అయినా"
అప్పుడగా అడిగిడు
"అలా నాకుండానే అలా అలాగు వడుతూ... బూతులు పోట్లాడరేం! ఆయన
మీ..."
- 30] **దీచర్ అమాయకత :-** "నీ దీచర్ నీ దగ్గల పది రూపాయలు
ఉంచుకో... దీనిన్న నాగి మరో ఇరవై రూపాయలు తీసుకున్నా వనుకో...
అప్పుడు నీ దగ్గల ఎంత ఉంటుంది? కరెక్ట్ గా చెప్పు"
"పది రూపాయంబే!"
"అట్లే! నీకు అంతగా రెక్కలు తెలియవనుకుంటా?"
"అవునుండే! మా నాన్నగారి గుడింట మాతా... మీకు అంతగా
తెలియవట్టుంది"
- 31] **ఏమీ దాచుకోకూడదు :** "మాడవ్వా! ఆయన దగ్గల ఏమీ
దాచుకున్నా ఉన్నాడున్నట్లు చెప్పాలి. తెలిసింది?"
"తెలిసింది! ఏ కుజ్జరియర్ దగ్గల ఏమీ దాచుకోకూడదు... ఇలా మా
దగ్గలకు రెవరినీ వచ్చింది" అంది కనుక తడుముకుంటూ...

32] ఆఫీస్ సిట్టింగ్ ఆఫీసుకై యున్న సూర్యుం పెటర్ మీద ఏదో తినివేసాడు, గుణకారములను చేస్తున్నాడు. అప్పుడే వచ్చిన అవకాశాన్ని అడిగాడు...

"ఏమిటా ? ఉదయాన్నే ఏదో జీవా-భిక్షులు వస్తున్నారా?"

"అవును! మా ఆవిడ ఒక్క తగ్గడానికి డాక్టర్ గారు కొన్ని మందులు, ఎక్స్ ప్లెజిటో చెప్పాడు. ప్రస్తుతం ఆవిడ 140 కిలోలుంది. ఈ మందుల వలన కొరికి కనీసం నాలుగు కేజీలు తగ్గుతారు. దీని ప్రకారం ఎన్ని నెలల్లో మొత్తం పూర్తి అవుతుందో రెక్కలు తేలుస్తున్నాను" అన్నాడు సూర్యుం.

33] ఒక పెద్ద మనిషి- భర్తతో ఇలా అన్నాడు...

"నాకే మధ్య మతిమిశ్రమ ఎక్కువైపోతోందే... గాడుగు తినికోవడం ముఖ్యమే..."

"ఎప్పుడు జ్ఞాపక మెచ్చుంది?"

వచ్చిన తగ్గిన తరువాత మనోబద్ధమని చూస్తే చేతిలో కనిపించలేదు.

34] "మా అబ్బాయి అస్తమానం మట్టి నోట్ల కేసుకుంటున్నాడండీ"

అంటూ పిల్లల డాక్టర్ దగ్గరకొచ్చింది రెమిలమ్మ.

"ఏదీ ఆ పిల్లవాడు? పిల్లల బిచ్చయిపో... ఏం కంగారు లేండి!

అలా చేయడం ఆ పయసులో మామోరే"

"నాకేం కంగారు లేండి! మా కోడలే దీని కంగారుగా ఉన్నాడు"

35] "ఈసారి కూడా ఫెయిర్ కాలింగ్ కరుకుంటున్నావట!

'ఎందుకే?' తన ఫ్రెండ్ ని అడిగింది రిజి.

"ఈసారి ఫెయిర్ లిక్తే... ఏమి పెళ్ళి చేస్తా అని అడిగితే మా వెళ్ళా"

సిగ్గుపడుతూ పలికింది రిజి.

36] కొద్దిలో కొద్దిగా అవకాశం జరుగుతోంది...

"ఇతరుల చేతులను కత్తిరించనవలదు... సిగ్గుచేయని ఏమి? త్రవ్వించిదు జడ్జిగారు."

"వేస్తానండీ! వెంటనే ఒక్క ప్రాస కూడా లేనవలదు..."

37] అవధి పార్శ్వం కుర్చుకుని పోతిన దగ్గరి కొద్దింది కుమల.

"నువ్వు తల్లిగిది కొనాటున్నాన పోతిన" అంటూ.. అతడి ఒడికి వెళ్ళిపోయింది.

"నాకు ఆ సంగతి నిన్నునే తెలుసు?"

"అయ్యే.. ఇంతగా ఉండే? నీకెలా తెలుసు?"

"కాకర్ల దగ్గర దొడ్డు చేయించుకొన్నా మా ఆవిడ చెప్పిందిలే!"

38] "నువ్వు ఇక్కడే ఉన్నావు ఒక్కసారి రిటూర్ తీసి చూడండి" అంది సుజిత
"నన్ను నిశ్చయించుకుంటున్నా... తనని స్వేచ్ఛలు, కొద్దిలు చుట్టూ తిరుగుతా
నేను చెబితే నాకు B.P. కూడాను"

39] "మంత్రాలు నిన్ను కొట్టి చంపబోతున్నాయి అట్టేలా?"

"అవునుండీ.. ఇన్స్ట్రక్షన్ గారూ"

"కొట్టింది నిశ్చయించుకున్నా మానానా?"

"అవును సార్"

"నన్ను కొట్టేలా చెప్పా"

"నిశ్చయించుకున్నాను.. ఎలాగో ఉంది నిశ్చయించుకుంటా!"

"మరి నిశ్చయించుకున్నా?"

"నా నిశ్చయించుకుంటా"

"నిశ్చయించుకున్నానీ ఉంది.. కొట్టికత్తలు నీకెలా చూడగలగ్గానో?"

"నన్ను క్షమించండి సార్.. బుద్ధి తక్కువై ఉంటుందే చెప్పాను"

"అలాగే.. ముఖానికి క్షమాపణ రెండు రోజులు!"

40] ఒక సైంటిస్ట్ తన పాత బుక్కుని బెంబోలెలో ఉంచాడు. ఆ క్షణముతో "మీరు
తొందరపాడి చెప్పారే..?" అన్నాడు- సైంటిస్ట్

"అదేలా సాక్ష్యం! మీ ముందు నిలుచున్నది సాక్షాత్తు నేనేకదా?" అన్నాడు
బుక్కుడు

"మీ మాటలు ఖచ్చితమైనవి. నాకు ఈ విషయం చెప్పిన నాకు మీ కన్నా
ఎంతో నమ్మకస్థులు" అన్నాడు సైంటిస్ట్

41] చేరలు తింటున్న చెంచురెమయ్యకి గొంతులో చేర ముల్లు స్రుచ్చుకు పోయింది. దినితో కంగారుపడి... వెంటనే... డాక్టర్ వద్దకికి పరుగెత్తు కెళ్ళిడు. డాక్టర్ ఆ ముల్లును నొప్పి ఏ మాత్రము లేకుండా కడు శుభ్రంగా తీసాడు.

"డాక్టర్గారూ! ముల్లుని చక్కగా తీసారు. ఫీజ్ ఎంత ఇవ్వ మంటారో" అడిగాడు చెంచురెమయ్య!

"ఆ ముల్లు మీ గొంతులో స్రుచ్చుకొని ఉన్నప్పుడు మీ లిప్తిమసుకున్న దినిలో సగముల్చే... సంతోషమేనండీ!" అన్నాడు బ్రతక నేర్పిన ఆ డాక్టర్!

42] రాయర్: "మాడు మతానుభవ! మెన్న ఆదివారం రెండు నువ్వు మర్నర్ జరిగిన చోట లేవన, వేట ఇంట్లో ఉన్నవన సాక్ష్యంతో రుచువు చేస్తే నీకు ఔర్ శిక్ష తప్పిపోతుంది."

మేనేజర్ రామలింగం: "రైజ్ ఫోర్! ఆ విషయం నాకే తెలుసు! ఆ రోజున నిజంగా... నేనూ, నా సెక్రటరీ మిస్ లోనీ... ఊరి బయట బ్రెకెంట్స్ బంగళాలో వున్నాం. ఆ పని చూచుకుంటూ... ఆ మాట చెబితే మీరు ఏమిలేస్తారు. చిగానే ఉంది. మరి మా ఆవిడ పట్టుకుంటుందిగా?"

43] భార్య: "మన పెళ్ళి కనుకుండు నెరిందిది ఈ రోజులోనే రేపు అనేది" అంది ఏడుస్తూ

భర్త: "చేసు! ఇప్పుడూ అదే అంటున్నావు."

44] జడ్జి: "నీ మీద తెలిసిన నేరం రుచువు కారేమి నువ్వు నేరస్తుడిని కాదు అందువంప నిన్ను నిరపరిధిగా విడువల చేస్తున్నాం"

ముద్దాయి: "ఇతే... ఇక పోలీసుల ఫయం లేకుండా... ఆ కసుం వెళ్ళు నిర్ణయంగా అప్పుడో పచ్చి సార్?"

45] జడ్జి: "నువ్వు ఇంతకీ నేరం చేసాకుంటావా? చెయ్యలేకుంటావా? సంగ్గా చెప్పు!"

ముద్దాయి: "అది కనుకొనడానికే కని మీకు శీతమిస్తున్నారు!"

46] కళ్యాణాక్షర్: "చూడు బాబు! ఆ సినిమా రిలీజ్ టైంలో పెద్దలకు మాత్రమే అనే సిని ముందున్నది ఒక అక్షరం పెద్దదిగా కనిపిస్తున్నది. అదేమిట చెప్పు!

పిల్లవాడు: "రెండు సున్నిలు మాత్రం బాగా కనిపిస్తున్నాయండీ!"

47] భార్యభర్తలు ఎలా మెలగాలో... భర్తకు ఉద్దేశితరణలతో భార్య చెబుతున్నది భార్య: "పక్షింటియిన పులిరోజు ఆఫీస్ కెళ్ళేటప్పుడు తన భర్తకు కలిగించుకొని, ఒక ముద్దిస్తాడు తెలుసా?" నిష్కారముగా అంది భర్త భర్త: "అందుకు నేనేం చెయ్యకు?" విసుగ్గా అడిగాడు.

భార్య(మురిపెంగా): "మీరూ అలా చెయ్యరేమటండీ!"

భర్త: "నాకైతే అభ్యంతరము లేదు గాని... అందుకు ఆవిడ అంగీకరిస్తుంది?" సందేహంగా ఫోన్ పెట్టాడు.

48] ఒక ఆటోక్ల పిల్లవాడు తన తంత్రితో "నాన్నా! మనిద్దరిలో ఎవరు తెలివి గలవరో చెప్పండి నువ్వు? నేనా?"

"నేనేరే! అందులో సందేహం ఎందుకు?"

"ఎలాగో చెప్పండి!"

"నీ కన్నీ ఎక్కువ అనుభవం, వయస్సు ఉన్నాయి!"

"ఐతే... పెన్నియోని ఎవరు కనుగొన్నారు... చెప్పండి దాడి?"

"అరెగ్మాండర్ ఫ్లెమింగ్ పెన్నియోని కనుగొన్నాడు" గర్వంగా చెప్పాడు తంత్రి.

"ఐతే... అరెగ్మాండర్ ఫ్లెమింగ్ తంత్రి ఎందుకు కనుగొన్నాడేమి? అతని కన్నీ తంత్రి మేధివి కనిక?"

తంత్రి మారుమాట్లాడలేదు మరి.

49] "నా కుమార్తె కడుపునొప్పికి వెంటనే ఆపరేషన్ చేయక తప్పని డాక్టర్!" బాధగా అడిగాడు ఒక పల్లెటూరి రైతు.

"లేవేసిరి కనుపడలేదయ్యా కాసిపాగితే... అదే తగ్గిపోతుంది. ఆ తరువాత ఆపరేషన్ చేయడానికి నీవుగాని, నీ కుమార్తెగాని ఒప్పుకోరు" బాధగా చెప్పాడు డాక్టర్.

50] "బుష్కర్లు ఆ రోజు సర్వీస్ నిలుగొనే మానభంగం చేస్తుంటే... మీ రెండుకు లావాదేవీ ?" ప్రశ్నించాడు జడ్జ్.

"హాపీలీగ్ కనీ! డబ్బుంగ్ చెప్పేటప్రకారం కేజీ లేయవచ్చులే... అని ఊహించుకున్నా" బాప్రుకుమంది కొరొయిన్ సామ్యు.

51] వినోద్: "డాక్టర్ గారూ...! మత్తు ఇంజక్షన్లు చేయకుండా... ఆపరేషన్ చేయాలి. చేయగలరె మీరు?"

డాక్టర్: "ఓ చేయగలను. మీరు చాలా ధైర్యవంతుని గలవారితో ఉన్నారే? మీకు ఏ ఆపరేషన్ చేయాలి?"

వినోద్: "అట్లే... ఆపరేషన్ నొక్కంటి బాబూ! మా అత్తగారికి చేయాలి"

52] విద్యార్థులు, వ్రాసిన పరీక్ష పేపర్స్ వివక్షతానికి... పేపర్స్ కట్టకు చుక్కన పెట్టుకొని వెళుతున్న లెక్చరర్ ను చూచి ఒక కొంటె విద్యార్థి ఇలా అన్నాడు.

విద్యార్థి: "సార్ భలేకారే మీరు...! ఒక గాడిద బరువు తొస్తున్నారు!!"

లెక్చరర్: "ఒక్క గాడిద బరువుకాదు నాయనా! వంద గాడిదల బరువు తొస్తున్నాను..."

53] పత్రికా విలేఖరి: సినీతారను ఇంటర్వ్యూ చేస్తూ...

"మీ వయస్సు ఎంతో చెప్పండి!"

"నా వయస్సు పదహారు సంవత్సరాలు!"

"అదేంటి? పదేళ్ళకితమే కూడా ఇలాగే చెప్పారు!"

"అప్రసయ్యా...! పదహారు సంవత్సరాల, 120 నెలలు!!"

54] ఉపాధ్యాయుడు: "ఒరే రోమా! ఇంగ్లీష్ థానెర్ ఎక్కడ ఉందిరా?"

విద్యార్థి: "ఏమో తెలియదు సార్! మా T.V.లో లోకల్ థానెర్స్ మాత్రమే వస్తాయి."

55] జబ్బుతో ఉన్న భార్య (భర్తతో): "ఏమంటి! నా మీద మీకు నిలుగొని ప్రేమ లేదు. నేను చనిపోయిన మరుసటి రోజే... మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకునేలా ఉన్నాను."

భర్త: "లేదు కాంతం! కొన్ని రోజులు విశ్రాంతి తీసుకుంటాను."

56] ప్రతాప్: "ఓమిడి? నీవు ప్రేమించిన అమ్మాయికి మీ తిలయ్యసిని నిర్ణీ
అని చెప్పిరా పెళ్ళకి ఒప్పుకోలేదన్నమాట?"

రమేష్: "అబ్బే! ఎందుకు ఒప్పుకోలేదు....? బతే నీతోకాదు మా తిలతో"

57] బ్రెస్ ఎస్థిలషన్ లో ఒక సభ జరుగుతోంది. ఒక శాస్త్రవేత్త ఉపన్యసిస్తూ
"ఇంకో 80 కోట్ల సంవత్సరములలో- భూగోళము అంతరించి పోతుంది
అని చెప్పాడు.

మనం గ్యాలరీలో కూర్చుని... కునికిపాట్లు పడుతున్న ఒక ముసలాయన
ఉరిక్కిరిసి లేచి కంగారుగా "ఎంతని చెప్పారో? మళ్ళీ చెప్పండి!" అన్నాడు
"80 కోట్ల సంవత్సరాలు" అని శాస్త్రవేత్త ఆశ్చర్యముతో చెప్పాడు!

"ఓ సరి సరి! 80 లక్షలేవోనని భయపడ్డామరెండి!" అంటూ..
ముసలాయన మళ్ళీ కూలబడి కునుకు తీయసాగాడు.

58] బ్రాగుబోతుల సంభాషణ :- దేవదాసు: "ఈ లోకంలో ఉన్న
బంగారాన్ని వల్ల-వైహరిల్ని స్వాధీనం చేసుకో... ఒక బేబిడి... అన్ని కోసేస్తాను."
రామదాసు: "నీవు చెప్పిన విధిలో వేటిని నేను అప్పుకుగాక... అప్పును."

59] ఒక సభ జరుగుతోంది. కొంతమంది వక్తలు ప్రసంగించిన తరువాత
పభాద్యక్షుడు: "మిగిలిన నాయకుల ప్రసంగంను రేపటికి వినిపి
వేస్తున్నాను. కనుక రేపు మళ్ళీ కలుద్దాం."

విద్యాపాకులలో ఒకడు: "ఉత్తరగారిని సభకు అధ్యక్షుడిగా పిలవొద్దు నెత్తి
నోరు బాదుకున్నా. దిన్నారా?"

60] ఒక పెద్దాయన రొట్టెకూ పోస్ట్మెన్ కి ఇచ్చి S.I. తో ఇలా చెప్తాడు.
"S.I. గారూ! మా అమ్మాయి రేపే చేయబడింది. వెంటనే వేరొస్తున్న
టబ్బుకొని స్వయం చేయండి!"

S.I. (ఆశ్చర్యంగా): "ఓదనీ.... రేపే చేయబడింది? మేము భద్రై నమ్మం!
నిన్న నేను, మా కౌన్సిలరు ఊళ్ళోనే రేముగా...? మరి ఎలా జరిగింది?"

61] "అయ్యో... కర్జునిష్టగారూ! మీరు గిసిన బామ్మేమిట? అసలు అర్థం
కావటం లేదండీ?"

"నాకు కూడా అర్థంగాకనే నీనికి 'ప్రీ' అని పేరు పెట్టా!"

62] సినిమా హాల్ బుకింగ్ క్లర్క్: "ఏమిటి... ఇప్పటి కిప్పుడే మీరు నాలుగో టికెట్ కొంటున్నారు?"

ప్రేక్షకుడు: "తెలుసు లేవయ్య... తొరగేట్ వగ్గరి ఎవరో ఏదోడు నిలబడి, నేను తొలికి అడుగు పెట్టగానే... నేను కొన్న టికెట్ ని ఆకొని, రెండు మళ్ళాలుగా చూచి, ఒకటి బిచ్చం ఒకటి తిన్నట్టున్నాడు. మరి నేనేం చేసాను?"

63] డాక్టర్: "మీ ఆయనకి ప్రాంత చికిత్స అవసరము!"

ఆమె: "ఆయనకి ప్రాంత చికిత్స అవసరమా? ఏమిటండీ... మీ ఉద్దేశ్యం?? ఇప్పుడు నే నయినా కొనిస్తున్నానా???"

64] కామేశ్వరరావు: "మా మేనేజర్ ఎంత గొప్ప అదృష్టవంతుడు"

సామెత్వరరావు: "ఎలా?"

కామేశ్వరరావు: "ఆయన భార్య పేరు కమల! ఆఫీస్ లో సైరెటరీ పేరూ కమల! అంచేత నివ్రులో ఏం గొప్పిని ఫరవాలేదు."

65] ఉపాధ్యాయుడు: "ఒరే రెము! నక్షత్రాల పేర్లు చెప్పండి?"

రాము: "అశ్విని, భరణి, కృత్తిక, రోహిణి, మృగశిర, ఆరుద్ర, ఆశ్లేష, సింహ, కేతు, కొనకె..."

66] కమల: "అస్తమానం ఆడపిల్లని ఏడిపించుకు తనే ఆ రోమారోని జీవితాంతం ఏడ్వేలా చేస్తానని విమల శరణం చేసిందే."

అమల: "బ్రే... వెళ్లి వెళ్ళి చేసుకుంటుందన్నమాట!"

67] డాక్టర్: "సారి మీ ఆవిడ ఇలా కొద్ది గంటలకంటే బ్రతుకడు... బాధపడకండి"

భర్త: "ఇరవై ఏళ్ళ నుంచి బాధ పడుతున్న వెళ్లి ఇలా కొద్ది గంటలు బాధపడలేకొ డాక్టర్!"

68] సుగుణ: "ఒడ్డెట్ ప్రభావం మీకెంత బాగా పడిందన్నా! ఎలా?"

సుందరి: "వరలు పెరగటం మూలంగా... మూలం సిగరెట్స్ మానేసారు. అని లేందే... నవలలు రాయలేదు. ఆ విధంగా లాడుతూ, సాహిత్య సేవ చేస్తున్నాను."

69] శాధనం గదిలో సుగుణిరెచ్చని సుజిత ఇలా అడిగింది "మీరు : పెళ్ళికి ముందు ఎవర్ని ప్రేమించలేదో?"

సుగుణిరెచ్చనిది నిమిషాలు మౌనముగా ఉన్నాడేగానీ జవాబు చెప్పలే "జవాబు చెప్పరేం ?" అడిగింది సుజిత.

"ఆగు... ఇంకా రెక్క పెడుతున్నాను" అన్నాడు తేజ్ గా సుగుణిరెచ్చని.

70] ఒక త్రిగుణావతార తన గదిలో కూర్చుని తేజ్ గా త్రిగుణునిన్నాడు.

భార్య కొరంగా వచ్చి అతని చేతిలోని గ్లాస్ తీసికొని వెనక చూచి, నెలు : ఆ ముందుని చూపించి, ఇలా అన్నది...

భార్య: "చీ చీ! పరమ గుణుని చూడు, బాగుంది... ఇది త్రిగుణావతారం"

భర్త: "చూసావా...? నేనేదో త్రిగుణుని బాగా సుఖపడి పోతున్నానని నీ భు : ఇప్పుడు తెలిసింది త్రిగుణుని నే నెంత బాధపడుతున్నావా?"

71] విశ్వనాథ: "నేను బ్రాహ్మణ ఒక కుటుంబం తెచ్చింది. దిన్ని కాస్త చూడవూ

రామనాథ: "అలాగే! అది కలుస్తుంది ? కలుపని ?"

విశ్వనాథ: "అది తెలిసికొన్నావా? నిన్ను వచ్చి చూడమన్నది."

72] పిఠాచారి: "నేను నీ తొలి చిత్రంలో నటించినప్పుడు మీరు తీసిన ఫోటో

చాలా బాగుంది. ఇప్పుడు అలా తీయలేకపోతున్నారే ?"

భార్యగ్రామం: "అప్పుడీకే ఇప్పుడీకే దినికి ఒక్కటే కారణం మేడమ్ !"

కమలకు ఇంకా ఏళ్ళ ముసలితనం వచ్చింది. అంతేగానీ నీ లోపం ఏదో : లేదు."

73] రాజు: "రెచ్చని నీకు మతిమంతుల ఎక్కువైపోతుంది. ఏం చేయాలో అర్థం : గావట్లేదు..."

రాము: "ఎప్పుడు దేవుడి ?"

రాజు: "గుడికి వెళ్ళి వచ్చేటప్పుడు... మళ్ళీ పొరపాటున నీ పాత చెప్పులు : తొడుక్కొట్టావు !"

74] కొడుకు: "లాగే కొద్ది ఆనందం ఎక్కువయ్యే దినికి... ఒక ఉదాహరణ : చెప్పు దాడి !"

తండ్రి: "సగరెవ్ బాబూ!"

కొడుకు: "కాదు నాన్నా... ఆ మాత్రం కూడా తెలియని ? చీర!"

75] సుబ్బారావు: "ఒరే సుందర్లివ్! నీవు కలకత్తా వచ్చి తోటలో సర్వర్స్ గా చేరి చూడేశ్టేంది కదా! నీ భర్త నిన్ను మఱాన పోయి ఉండని ?" సుందర్లావ్: "ఛ! నా భర్త అలాంటిదేం కాదు. అలా బితే... ఇప్పుడు తనకి ఆటా నెలని నాకు ఎండుకు రెటర్ రిస్ట్రంది ?"

76] బసవయ్య: "నా స్టూడెంట్ తేయి రూపాయలకు కొన్న మాట నిజమే మరి! బితే... యాదై కిలోమీటర్స్ స్పీడ్ తో పోతుంది. నీకు తెలుసా?" రమణయ్య: "ఆహా! అబ్బో... అలాగ !? ఎంత లక్ష్మీ ఫెలోని నీవు ?" బసవయ్య: "కాకపోతే... అంత వేగంగా తోనెవెళ్ళుండాని మరి."

77] గయ్యాక: "మా పెళ్ళైన రెండు నెలలకే మా వెరు పోయారు. ఒక రోజు తొలిప్పుగా గుండె నొప్పి అన్నెరు. అంతే... వెంటనే పోయారు." పొరుగింటి పుల్లయ్య: "అదృష్టవంతుడు! ఎక్కువ కాలమ పోయి ఉండలేదు... చల్లగా జీలుకున్నాడు !!"

78] ప్రేమకురాలు: "నీతో పెళ్ళాకి ఒప్పుకోవాలే నీవు నిజంగా ఆత్మహత్య చేసుకుంటావా ?" ప్రేముడు: "అవును డియర్! పదేళ్ళ నుండి నాకున్న అలవాటే అది."

79] బాలుడు: "అమ్మా! ఈ క్రిమ్సు బిడేళ్ళ నుండి వెలుతున్నప్పు ఎండుకు ?" తల్లి: "అందంగా కనిపించడానికి బొబా !" బాలుడు: "బితే... పాపు వెలుతు నిన్ను హెసగించాడు!"

80] విలేఖరి: "మఖ్యమంత్రిగారు ఒఫ్ ప్రమాదంలో ప్రమాదపడిన మరణిస్తే... మీ రెవరిని సపోర్ట్ చేస్తారు ?" మంత్రి: "ఒఫ్ డ్రైవర్ని!"

81] భార్య: "ఆ పిచ్చి కుక్కను మఱ్ఱా చేసికోవడం మీ వల్ల కాని పని..." భర్త: "బిస్... అదెంత పని? మన పెళ్ళి బన తరువెత నిన్ను మఱ్ఱా చేసికోత ? నీని కంటే కష్టమా ఇది ??"

82] రైతు రెమయ్య ఆరోగ్యం సరిగా లేక డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్తున్నా వెళ్ళాడు. డాక్టర్: "నీకు మందు(మద్యము) కొట్టే అలవాటుంది ?" రామయ్య: "ఉండండి డాక్టర్ గారూ !"

డాక్టర్: "ఐతే తక్షణమే ఆ అలెగ్జాండర్ మూడుకోవడం ముందది."

రామయ్య: "అట్టే కుదరదండీ! ముందు (కీటక నాశన) కొట్టకపోతే పంట(పైరు) నాశనమై పోతుందండీ!"

83] స్పెషల్ పోస్టుకు ఇంటర్వ్యూ జరుగుతోంది. మేనేజర్ అడిగాడు మేరీన్ మేనేజర్: "ఇంతకుముం దేవురై అనుభవం ఉందెవ్వ?"

మేరి: "ఉందండీ! ముగ్గురు పిల్లలు కూడా!"

84] రంగనాథం: "అతను నకిలీ డాక్టర్ని ఎలా కనిపెట్టా?"

సోమనాథం: "ఎక్కరే తియించుకోమని చెప్పి... ఫోటోస్టూడియో అడ్ర వ్రాసిచ్చాడు."

85] పర్వ: "డాక్టర్గారూ! నాలుగో నంబర్ గదిలోని పేషెంట్ తనకో ముద్దు మంటున్నాడు."

డాక్టర్: "ఇచ్చేయ్! రేపేగా ఆపరేషన్? అప్పటి వఱకు సంతోషం ఉండవ్!"

86] ఒక తెలివైనవాడు ముంబయిలోని రెడ్ క్రెజ్ లియోలో ఒక ముంబయిలోని అడ్వేకు టోనీని, మెయిన్ గేట్ వద్ద అడ్వేకులతో ఒక బోర్డ్ తయారు చేసి పెట్టించాడు. ఆ బోర్డ్ లో ఇలా వ్రాసి ఉన్నది. "ఎవరే విశ్వాసము, అందరైనా-నిశ్చయమైన పిల్ల కావాలంటే... లోని వయస్సుచేయండి!" రగిలే కోరికలతో వచ్చుకొని ఉండి లోపలి వెళ్ళి చూడటమంది? కుక్కపిల్లని అమ్మకొనికే పెట్టాడు.

87] గజదొంగ గంగన్న భార్య మకాణం పెట్టింది. అన్ని పావుకన్నీ తక్కువ వరకు సరకులను ఇచ్చి ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తించింది.

ఒక పుల్లయ్య ప్రశ్న: "మీకు ఎలా గిట్టుకొంటు ఉన్నాయివన్నీ?"

గంగన్న భార్య: "ఏమంది... సరకులన్నీ మా వారు రొత్తట్టు కట్టుకొని తెచ్చేవా?"

88] విలేఖరి: "మీరు తిరిగి సమయాలలో ఏం చేస్తుంటారు?"

సినితార: "సాధారణంగా షేక్స్ పియర్ నవల్స్, పర్స్ పర్స్ సీరియల్స్ చదువుకుంటాను."

89] నలుగురు కొలిగ్స్ ఆఫీసర్ లో పని పూర్తైన తరువాత టోటల్ కెళ్ళారు. నలుగురూ ఇడ్లీ తినటానికి నిశ్చయించుకొని, సర్వర్ రిగానే ఆర్డర్ ఇచ్చారు.

మొదటి ఉద్యోగి: "నో ప్లేట్ లో ఎక్కువ చెప్పి వెయ్యి!"

రెండవ ఉద్యోగి: "నో ప్లేట్ లో ఇడ్లీలు ఇగా వేడిగా ఉండాలి!"

మూడవ ఉద్యోగి: "ఇడ్లీ రెండు ఉన్నై... ప్లేట్ మాత్రం శుభ్రంగా ఉండాలి."

నాలుగవ ఉద్యోగి: "నో ఇడ్లీలలో అల్లం చెప్పి ఎక్కువ వేయాలి!" పది నిమిషాల తరువాత సర్వర్ ఇడ్లీ ప్లేట్లతో వచ్చాడు. తనకు పడినవారిలో ఇలా అంటాడు.

పర్సన్: "క్షమించండి ! మీలో శుభ్రమైన ప్లేట్ లో తెప్పన్నదెవరో ముఖాపర్యాయం సార్ !" అన్నాడు... అతి విషయంగా!

90] బ్రత్ పెళ్ళాడుకు పండుగకి అత్తగారింటికి వచ్చాడు. పడగ్గదిలో భార్యతో సరసాలిడుచుండగా... గడియారం పది గంటలు కొట్టింది. బ్రత్ పెళ్ళాడుకు భార్యతో ఇలా అంటాడు.

క్రొత్త పెళ్ళాడుకు: "చూచిపో? నేను నీతో ఉండగా గంటరెండు గడత పోతున్నాయో?" అన్నాడు గొప్పగా.

ఇంతలో లోపలి నుండి భార్య తండ్రి కేకవేసాడు... "అమ్మయ్యా! గడియారం బోగైంది!"

91] తాయర్: "చూడవ్వా! మీ ఆయనకు ఎందుకని విడాకులు ఇవ్వాలనుకుంటున్నాన్...? ఆయన ఒక పెద్ద ఆఫీసర్ కని...? మరోకొకసారి ఆలోచించుకోవవ్వా! తొందరపడితే నీకే నష్టం!!"

ఆఫీసర్ భార్య: "అన్ని ఆలోచించే ఈ నిర్ణయానికి వచ్చినాం! నా బాధ ఏమని చెప్పమంటారు? నేను ప్రేమగా వెలి ఒడిలో కూడుంటే చాలు... ఉత్తరాలు డిజైన్ చేయడం మొదలైతారు. అలా కనిపెట్టాను... ఆయనకి-ఆఫీసర్ స్టైల్ మేరీకి ఉన్న లంకె" అంటూ బోవురుముంది.

92] తండ్రి: "అమ్మా! నీ సంగీత సాధన ఎలా ఉంది?"

కుమార్తె: "చెప్తుంది నన్నీ! మా గురువుగారు మంచి భక్తిపరులు కూడా

తండ్రి: "అలాగా? చాలా మంచిదమ్మా!"

కుమార్తె: "ఆ...! నేను పాడుతుంటే ఆయన 'ఓరి భగవంతుడు అంటుంటాడు చెప్తులు మోసుకుని!"

93] ప్రియురాలు: "రెజీ...! నువ్వు నిజంగా నన్ను మనసారా ప్రేమిస్తున్నావా?"

ప్రియుడు: "ఓహు ప్రయా! అందులో సందేహం మెండుకు?"

ప్రియురాలు: "అతే... నా కోసం చావటానికి కూడా సిద్ధమేనా?"

ప్రియుడు: "సారీ డాక్టర్! నది అమరప్రేమ... నా ప్రేమకు చావనే లేదు."

94] కుమారుడు: "అమ్మా నేను కూడా ఈత కెళ్ళితి!"

తల్లి: "అమ్మా! వద్దు బాబూ!! చాలా లోతుంది. పైగా సుడిగుండాల కూడా ఉన్నాయి. చాలా ప్రమాదము!"

కుమారుడు: "మరి నన్ను ఈడుతున్నారాగా?"

తల్లి: "ఆయన రైఫ్ ఇన్చార్జెన్స్ చేసారే బాబూ!"

95] ఇద్దరు పల్లెటూరి రైతులు మెదపిసారిగా రైల్వే ప్రయాణం చేస్తూ..

అనేండుకు ఒక ఉజన్ అరపి పండ్లకు కూడా వెంట తెచ్చుకుంటారు

రైల్వే ప్రయాణము సాగుతూనే ఉంటుంది. అప్పుడు ఒక రైతు...

అరపికాయను అంటాడు. అంతలో రైల్ ఒక పెద్ద టన్నెలో ప్రవేశిస్తుంది.

వెంటనే అరపి పండు అంటున్న రైతు కంగారుపడి పెద్దగా రెండవ రైతుతో

ఇలా అంటాడు.

మొదటి రైతు: "రొమ్మన్నీ! అరపికాయ అనవద్దు! అన్నీకా?"

రెండవ రైతు: "ఏం? ఎందుకని?? ఇంకా అనలేదు!"

మొదటి రైతు: "మంచిది నీవు చాలా అవ్వట్టవంతుడివి! నేను అరపికాయ

అన్నంతలోనే... గ్రుడ్డికొడిగ్గా మారిపోయాను. నాకు ఇప్పుడేం కనిపించటం లేదు!"

96] సుబ్బరాజు: "సార్! నిన్న మీ పెంపుడు కుక్క హ అత్తగారిని పెంటబడి-
మరి కబళించి!"

నాగరాజు: "అలాగ?!" తేలి సారీ సర్!! నన్నే చేయమంటారు... చెప్తంటి?"

సుబ్బరాజు: "మీ కుక్కకు పెంటనే నోకు అవ్వాలి."

97] పెత్రెటరీ: "మా M.P. గారి రక్తంలో ప్రియూర్ ఏమిటండి? అంత బుబ్బ
బద్దలు కొట్టుకోవడానికి!?"

డాక్టర్: "ఆ...! ఏం లేదు... ఏ గ్రూప్ అనేది కనిపెట్టడమే కాస్త సమస్యగా
ఉంది."

98] మామగారు: "ఏమిటి అల్లుడో! అవ్వాలని చీటికి మాచికి
తిడుతున్నావట... నిజమేనా?"

అల్లుడు: "అంతే అబద్ధం! అసలు ఎవరన్నీ రో మాట? ఆ 'దంపులు
పెడత భడత పాకిమండను నేనెందుకు తిడతను!?"

99] వీరాజు: "నిన్న... నువ్వు మీ ఆవిడ పోట్లకు కున్నారంటా? ఎందుకు??"

వీరాజు: "ఆ! ఏం లేదు. మా ఇంట్లో పనిచేసే అప్పలమ్మ పేరు రెత్తిస్తూ
కలవలించి, పట్టుబడిపోయాను... అందుకని."

వీరాజు: "అందుకే నా భార్య పేరేగల పనిమనిషిని మా ఇంట్లో పెట్టాను."

100] ప్రొఫెటర్: "ఏమయ్యే సర్వరూ...! ఆ క్లబ్బుమర్ అలా రుస రుసలాడుతూ
పెతుతున్నాడేమిటి? ఏం జరిగింది??"

సర్వర్: "దూత ఆర్డర్ చేసాడండి ఆయన...! కొంచెం లేచింది. దింత
ఈ తోటల్లో డిస్కో తిరి పట్టు రుచ్చే కంటే... ఉడిపి తోటల్లో రుబ్బుకోవటమే
చెటర్ అంటూ కోపగించుకొని వెళ్ళిపోతున్నాడండీ!"

101] అంత డబ్బేం చేసికోనూ...?: - సుగుణారావు: "చెడ్డ అలవాట్లన్నీ
మానుకుంటే... మా నొన్న నోకు లక్ష రూపాయ లాగుతున్నాడు."

సంగీతరావు: "మరింకేం! అలా చెయ్యడం... బోల్డంత ఉబ్బువస్తుంది
కదా...?"

సుగుణారావు: "ఆ...! ఎందుకు ఏ అలవాట లేకుండా అంత డబ్బేం
జేసికోనూ...?"

102] ఎవర్ని నాన్నా...? :- ప్రేమలో పడ్డ కూతురితో తండ్రి వరలో ఇలా అంటాడు.

వరహంరావు: "అమ్మా! నువ్వు ప్రేమించి నతనితోనే నీకు జరిచిస్తాను. సాయంత్రం అతన్ని ఇంటికి తీసుకురావ్వా!"

కూతురు-మనోర: "ఎవర్ని నన్నె? మురళీనె.... రోజునె.... డేవిడ్ రోజునె???"

103] పోలీస్ కేస్ :- పోలీస్ వెంకటస్వామి సరదిగా అలా బజారు తిరుగుతూ... ఒక తోట్రాడు బండివారి దగ్గర ఆగి... వెడితో ఇలా అంటాడు. పోలీస్ వెంకటస్వామి: "ఈతండా ఒక కొట్టని బాండాన్ని కొట్టివ్వవోయ్ బండివాడు: "ఇంకా బాకీ కాలేదయ్యె అసలు నీ కెందుకివ్వి ఇవ్వకుపోతే... ఏం చేస్తావ్???"

పోలీస్ వెంకటస్వామి: "ఒక వ్యక్తి కొడవరి పుచ్చుకొని నడిరోడ్డు మీద అనుమానస్థుడంగా తిర్రుట్టుకుతున్నాడని... కేస్ బుక్ చేసి, బాక్స్ తోయి జిగుర్త!"

104] ఇవ్వడైతే డూప్ వద్దు :- సినిమా షూటింగ్ జరుగుతున్న అస్సింబ్లీతో ఇలా అంటాడు డైరెక్టర్.

డైరెక్టర్: "ఇంకా కొరో రోడేరుకుయ్యె వెళ్ళి ఎంత సేపయింది?"

అసింబ్లీ: "ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నారని సార్! రెండు షాట్లు షూట్ చేయించుకోమంటున్నాంండీ!"

డైరెక్టర్: "ఇది శాఫనం సీనని చెప్పవయ్యె! పరిగెత్తుకుంటూ వస్తాడు

105] సుబ్బారావు పెళ్ళి సంగీతం సంగీతం అంటే చాలా ఇష్టం! కానీ... ఎంత సాఫన చేసినా... ఆఫం లేకుండా పోతుంది. భర్త కూడా విసిగిపోయి ఇలా అంటాడు.

మహారావు: "ఇక సంగీత సాఫన ఆపి, శ్రీవతి మంగళకారం నామ పాటలు నేర్చుకోకూడమా?"

సంగీత: "ఏం? అలా అంటున్నారే!!!"

మహారావు: "అవైతే ఏడాదికి ఒక్కసారి మాత్రమే పాడుకోవచ్చు."

- 106]** ఓ శతిభక్త వృద్ధురాలిని ఒక పత్రికా విలేఖరి ఇంటర్వ్యూ చేస్తూ అన్నాడు. విలేఖరి: "మీ దీర్ఘాయుష్షుకు కారణం ఏమిటా చెప్పగలరె ?" వృద్ధురాలు: "ఆ...! ఏమంది చెప్పకోడానికి...? తొమ్మిది మంది సంతానాన్ని ఇంటి పనుల్ని మా ఆయనే గమనించేవారు. వాపం ఆయన నలభై ఏడేళ్ళకే పోయారు."
- 107]** భార్య: "ఏమండీ! శ్వసన గట్టిగా పిలుస్తుంటే... సూక్ష్మప్రేములన్నీ శరీరంలో నుంచి బయటకు వెళ్ళిపోతాయండీ!" భర్త (సందేహంగా): "మనం శ్వసన గట్టిగా పిలుస్తున్నట్లు... సూక్ష్మప్రేములు కెలా తెలుస్తుంది?"
- 108]** మోస్టర్: "ఏ యుద్ధంలో తర్జునార్థమే మరణించాడు ? చెప్పరె కిషోర్!" కిషోర్: "ఆయన చేసిన చాలా యుద్ధంలో నండీ!"
- 109]** గోపాల్: "పదివేల రూపాయల చెక్కు ఎవరికి పంపిస్తున్నారె?" భూపాల్: "మా డిటెక్టివ్ మావయ్యకు పుట్టినరోజు బహుమతిగా పంపిస్తున్నాను." గోపాల్: "మరైతే చెక్కుమీద సంతకం చేయకుండా పంపుతున్నారే?" భూపాల్: "సస్సెన్స్! ఎవరు పంపించారో ఆయనకి తెలియకూడదు!"
- 110]** విలేఖరి: "మీ విజయానికి కారణం ఏమిటి ?" బాక్సర్: "నా ప్రత్యర్థి మేటంలో... మా ఆవిడను ఊహించుకున్నా! అంతే... తెట్టి ఆటేనం వచ్చి వెడిని చాటు చేసేసా!"
- 111]** ఒక కంపెనీలో పనిచేస్తున్న డైన్... తన పెళ్ళికి తోటి ఉద్యోగులు అందరినీ తప్పక రమ్మని ఆహ్వానించండి. కంపెనీ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ (M.D.)ని కూడా ఆహ్వానించండి. ప్రత్యేకంగా తోటి ఉద్యోగులందరూ తలా ఒక బహుమతి చదివించారు. కాని... మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ మాత్రం ఒక బిడ్డనరిచి చదివించాడు.
- 112]** ఒక బ్రెస్టాల్ విద్యార్థులు, పీచర్స్ ఎక్సామిన్స్ కు వెళ్ళారు. వెంటనే వెంట సంతాపం: మొదటి విద్యార్థి: "ఒక వంద అప్పు ఇవ్వరె...! ఇంటి కెళ్ళగనే ఇచ్చేస్తా!"

రెండవ విద్యార్థి: "ఇంటి కెళ్ళితే... నేనూ ఇవ్వగలను."

మొదటి విద్యార్థి: "నీ కెలా వస్తుంది?"

రెండవ విద్యార్థి: "నువ్వుస్తానన్నై గదా?"

113] గుమాస్తా: "సార్! నా భర్తకు ఆరోగ్యం బాగా లేదు. ఈ రోజు సెలవు ఇప్పించండి! డాక్టర్ వద్దకి తీసికెళ్ళి చూపించాలి."

ఆఫీసర్ (నవ్వుతూ): "అవును చెప్పడం మంచిది. నా ముతా ముతా ముండా || ఇంతకుముందే మీ ఆవిడ ఫోన్ చేసింది. తనకు ఆరోగ్యము కుదుటపడిందట! నువ్వు సెలవు పెట్టి రెవలన్సిన్ అవసరం లేదని చెప్పమంది."

గుమాస్తా: "భలే కిరండి మీరు...! నే నే అబద్ధం చెప్తున్నా నను కున్నాగా... నా కన్నీ మీరే రెండోవారు ఎక్కువ చదివారు. అసలు నా కింకా పెళ్ళి కాలేదు!"

114] ఫూలమ్మి: "ప్రతిరోజు కనీసం ఒక మార్చెనో ఫ్రూలు తీసికెళ్ళేవారు! ఈ రోజు వద్దంటున్నారేంటి? అమ్మగారు ఊర్లో లేరండీ?"

అపొతు: "అదేం కాదుగాని... నాకే ఒంటట్ల దివిక లేదు."

115] ఒక నర్సింగ్ బోయ్ ఒకామె మగబిడ్డకు ప్రసవించింది. ఆ పిల్లడి కళ్ళు పిల్లి కళ్ళలా ఉన్నాయి! నర్స్ ఆశ్చర్యంగా ఇలా అంది.

బర్నీ: ఏమో! ఈ పిల్లడి తండ్రికి పిల్లి కళ్ళు ఉన్నాయా??

అమె: "అతలానవ్వా! చీకట్లో... సరిగ్గా గమనించలేదు!" అని నొక్కబాదుకొన్నది.

116] తల్లి: "ఒరే భద్రా! అదేంట్రా... నూకలు కొడిపిల్లకు వేయమంటే కుక్కకు పెడుతున్నా?"

కొడుకు: "కొడిపిల్ల ఆ కుక్క పొట్టలోకిగదా పెళ్ళింది! అందుకే"

117] లెక్కల మాస్టర్: "ఏ కెకవరి... నీకు లెక్కలు నేర్పింది? అన్నీ తప్పులే చేస్తున్నా?"

విద్యార్థి: "అదేంటి సార్? నేను మొదలుమంచి మీ దగ్గరేగా లెక్కలు నేర్చుకుంటున్నది."

క్తి రైల్ పట్టలమీద పడుకొని ఉంటాడు. అది చూచి... ఒక వ్యక్తి
ంటాడు :

ఎమిటి ? రైల్ క్రింద పడి, చచ్చిపోయా ??"

మనుష్య వ్యక్తి : "అవును... నాకు జీవితం మీద బరక్తి వుట్టింది.
దామనే ఇక్కడ పడుకున్నాను."

మరొకరైతే... ఈ ఆకార పరిస్థితులకు రెండుకు ?"

మనుష్య వ్యక్తి : "ఒక వేళ రైల్ ఆలస్యమైతే ఎలా...? ఆకలి చావు
నొక్కిట్టం లేదు."

పెండ్లి సంబంధం చూడ్డానికి బయట ఊరికెళ్ళి తిరిగి వచ్చిన

"ఏమండీ ! మీరు తెళ్ళనపని- పండా ? కాదా ??"

ప్రశ్న" అని తక్కువ చెప్పాడు.

రసలు కళ్ళతంబా పాటించే- ఒక పల్లెటూరి రైతు తన భార్యకు
గవర్నమెంట్ వాస్టిటెక్కి వస్తాడు. రెండు రోజులు గడిచిన
తర్వాత...

"ఏయ్ మరదల ! ఇలాంటి !!"

ఏమిటండీ ఆ పిలుపు ! సిస్టర్ అని పిలిచింది."

ఏమిటా... నర్తకి...! ? నాకు విని-మరుసలు తెలియవనుకున్నావా ?

భార్య నిన్ను సిస్టర్ అని పిలిచింది కదా ! ఆ ప్రకారం నీవు నాకు
బేరేగా... సిస్టర్ ఎలా పిలిచా...?"

వరకాలరైతుకు గుమాస్తా అవసరం వచ్చింది. అందుకని
మంచిని ఇంటిరూపు చేయదలచాడు. వడ్డీ వ్యాపార అనుభవము
లో పాపారైతు- ఒకడు.

అలావు : "బాబూ ! నూటికి నెలకి 8 రూపాయల వడ్డీ చొప్పున
రూపాయలు ఒకతనికి అప్పు ఇచ్చామనుకో ! 27 నెలలకి ఎంత
ఎందో క్షణంలో చెప్పండి!"

రావు : "అప్పు తీసుకున్నావోడు చదువుకున్నావోడా ? చదువుకొని
?? ముంది సంగతి చెప్పండి!"

122] ఫోన్లో మాట్లాడుకుంటున్నరు ఇద్దరు మిత్రులు ! వెలి పేర్లు- అప్పారావు కృష్ణారావు

అప్పారావు: "హీలో! నేను... అదేరె... అప్పారావుని మాట్లాడుతున్నాను."

కృష్ణారావు: "హీలో! అప్పారావు? నేను కృష్ణారావుని... ఏమి విశేషాలు?"

అప్పారావు: "ఆ! ఏం లేదు... ఒక వెయ్యరూపాయలు అర్జుంటో అవసరం అందుకనే ఫోన్ చేశాను."

కృష్ణారావు: "ఆ! ఏంటి? సరిగ్గా వివరాలు లేవు."

అప్పారావు: "వెయ్య రూపాయలు అప్పు కావాలి."

కృష్ణారావు: "ఏంటో...? అసలు వినిపించ చెప్పడం లేదు."

మధ్యలో టెలిఫోన్ ఆపరేటర్ సువర్ణ కలుగజేసింది

"అదేమిటండీ? వినిపించడం లేదంటారు. వెయ్యరూపాయలు అప్పుగా కావాలని స్పష్టంగా వినిపిస్తుంటేను."

కృష్ణారావు: "అలాగా తల్లీ...? ఇతే ఆ వెయ్య రూపాయల అప్పు నువ్వే ఇచ్చేయ్! అని చెప్పి తప్పుకు ఫోన్ పెట్టేశాడు."

123] రంగారావు: "డాక్టర్గారూ! నాకి మధ్య సెక్స్ బలహీనత ఏర్పడింది."

డాక్టర్ (పరీక్షించిన తరువాత): "నిజమేనండీ మీరు మళ్ళీ సెక్స్లో ఉత్సాహంగా పాల్గొంటే రోజుకు ఐదు మైళ్ళ చొప్పున పరుగెత్తి. మళ్ళీ ఒక వారం తరువాత ఫోన్ చేసి చెప్పండి! ఐ పరిస్థితి మెరుగైందో... లేదో?" వారం తరువాత రంగారావు ఫోన్ చేస్తాడు డాక్టర్కు.

డాక్టర్: "రంగారావుగారూ... మీ పరిస్థితి మెరుగైంది కదూ?!"

రంగారావు: "ఎలా చెప్పింది? సెక్స్లో పాల్గొంటేకది తెలిసింది?"

డాక్టర్: "ఏమైంది?"

రంగారావు: "మీరే గవండీ... రోజుకు ఐదు మైళ్ళ చొప్పున పరుగెత్తమన్నది. ఇప్పటికి వారం ఇంది. ఊరికి 35 మైళ్ళ దూరంలో ఉన్నానండీ!"

124] రోగి: "నాకు చాలాగా ఏమి జ్ఞాపకం ఉండటం లేదు డాక్టర్గారూ."

డాక్టర్: "హీలో! అలాగా... ఎంతకాలం నుండి ఇలా జరుగుతున్నది?"

రోగి: "ఎలాగ డాక్టర్? ఏ విషయం?"

125] రోగి: "నాకు రెవ్రెను మరిమరిపు జాబ్బాతున్నది డాక్టర్ గారు."

డాక్టర్: "మీరెలా చెప్పగలరు?"

రోగి: "ఒక్కసారి ప్రక్కవెళ్ళ జేబునుకొని... నా జేబునే ప్లెజర్ తో కట్ చేసుకుంటున్నాను."

126] తండ్రి: "ఒరే శేఖర్! బాగా చదువుతున్నావా?"

కుమారుడు శేఖర్: "బాగానే చదువుతున్నాను డాడీ! నాకు ఫస్ట్ మార్క్ లే!"

తండ్రి: "గుడ్! అలా చదవాలి. ఇంతకీ ఏ ఏ సబ్జెక్ట్ లో ఎన్నెన్ని పర్సెంట్ మార్కులు?"

శేఖర్: "ఇంగ్లీష్ లో ఒకటి, తెలుగులో ఒకటి, రెక్కల్లో ఒకటి, సైన్స్ లో ఒకటి, సోషల్ లో ఒకటి, హిందీలో ఒకటి... ఇలా అన్నిటాలో ఫస్ట్ మార్క్ లో పర్సెంట్"

127] పరమాలరావు: "సర్వర్! కఫ్ యేమిటయ్యా... మరి నీళ్ళలో ఉంది?"

సర్వర్: "అది మంచానీళ్ళండీ! కఫ్ ఇదిగా తెస్తున్నా!"

128] మంగతాయారు: "మీ ఆయన నిన్ను పదిరేళిడటగా...? ఊరంతి అనుకుంటున్నాను."

అలివేలు: "ఎవరు అలా వెళ్ళింది? ఆ వరిపువ్వు మెలోండు... ఉమ్మడినా, చంపేస్తాను."

మంగతాయారు: "ఒకరని కాదు అనివేలా! అంతా ఆ మా అనుకుంటున్నాను."

అలివేలు: "నేనే మా ఆయన్ని పదిరేళిడు."

129] టింక్ బండపైకరి తింకగా కూర్చొని... దిర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్న అతోబలరెచ్చితో ముఖ పరిచయం గల ఒక వ్యక్తి వచ్చా... ఇలా అంటాడు.

వ్యక్తి: "టైమెంకైందండీ?"

అతోబలరావు: "వెన్ లేవండి... కొనలేను."

వ్యక్తి: "అంత ధనవంతులై యుండి, వెన్ లేవె ? చాత్రంగా ఉందే??"

అతోబలరావు: "అవును మరి, వెచీ చేతినుంటే ప్రతి తలమానిన పెథవి టైమిడుగుతిండి! అందుకే- కొనలేను."

130] శంకరుయ్య: జాన్ గారూ! కడుపు నొప్పికి మీ లెచ్చన మాత్రం వేసుకున్నా ఇంకా ఎక్కువైందే గాని... తగ్గలేదు."

డాక్టర్: "అప్రకయ్య! నే నిచ్చంది కడుపునొప్పికి కని!"

(ఫీచ ఇవ్వని విషయాన్ని మరసాల జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ)

131] ఈశ్వరమ్మగారికి దొంగ చోరబడి... బిలువైన నగలు, ఉబ్బు దొంగిలేళ్ళు. మర్చి... ఎదురించి సురోధన వచ్చి ఇలా అంటుంది.

మరోచవ: ఇంట్లో గోచి పెట్టుకున్న దొంగ రొక్కర్... మీ ఇంటి గేట్ దూకడం నీ కళ్ళి చూచిను.

ఈశ్వరమ్మ (భారమని ఏడుస్తూ) : "అదేంటివల్ల అలాంటప్పుడు కేసుకుపోయావో? నీ ఇల్లంతా గుల్లయ్యింది."

మరోచవ: "మీ ఆయనేమో... క్లబ్ నుండి వస్తున్నారేమో...?? బెగుండలు ఉరుకున్నా"

132] ఆఫీస్ నుండి రిగానే... భర్తకు భార్య ఒక స్ట్రీట్ స్టాన్ చూపించి ఇలా అంటుంది.

భార్య: "ఏమండీ! ఈ స్టాన్ ఎలా ఉంది? ప్రిగా ఇచ్చారు."

భర్త: "ప్రిగానో... చాలా చక్కగా ఉంది. మంచి డిజైన్... ఎవరిచ్చారు?"

భార్య: "స్ట్రీట్ లింట్ ఫిర్స్ కొన్నాను. తొమ్మిది వందలు పెట్టి... ఇది ప్రిగా ఇచ్చిచ్చే"

133] కామాలీవాలా: "ఏంది బే! తప్పించుకు తిరుగుతున్నావ్? బోన్ ఎప్పుడిస్తావ్??"

అప్పారావు: "ఒక రోజు ఆగి కనపడవయ్యి!"

కామాలీవాలా: "అప్పుడిస్తావో?"

అప్పారావు: "అట్టే అదేం కాదు... ఎప్పుడిచ్చేది చెబుతిను."

134] కవిక: "ఏం కుమారీ! మీ పెళ్ళికి రెండునానె. మీ ఆయన ఎరింటివాడే"

కమల: "మా ఆయన చాలా మంచివాడే. అన్ని అలవాట్లు మంచివేసిగరెట్ కాల్చారు, పేకాడారు, మద్యం త్రాగారు, పూజాచేసే చెయ్యారు. కనీసం పక్కాది గాని, కిళ్ళీ అంటెటు గాని లేనే లేవే."

కవిత: "అయ్యో! అలాగా! అంత చివ్వులు మెగుడితో ఎలా కత్తరం చేస్తున్నావే?"

135] పల్లెటూరి అమాయకుడు: "వైమెంత్తెండ్లంకి?"

పట్నం దొర: "కొన్ని-ఏది ఏంది బోయ్!"

పల్లెటూరి అమాయకుడు: "సరిగ్గా చెప్పండి కొన్నింటి? ఏది?"

136] పవన్: "మా నన్ను గొప్ప పేరున్న డాక్టర్ తెలుసా? ఎన్నో వేలమందికి వైద్యం చేసి బ్రతికించారు."

కిరణ్: "మా నన్నగారు కూడా ఇంకా పెద్ద పేరున్న డాక్టర్! వైద్యం చెయ్యకుండా కొన్ని లక్షలమందిని బ్రతికించారు."

137] సుబ్బలక్ష్మి: "పిన్నిగారూ! మాకు ఒక ముసలి పని మనిషి కావాలి!! మీకు తెలిసినవారెవరైనా ఉన్నారా?"

తాయారు: "ఉన్నారు గానీ... మీ ఇంట్లో ఇప్పుడు పనిపిల్ల ఉందిగా?"

సుబ్బలక్ష్మి: "ఉంది రెండి పిన్నిగారూ! నేను ప్రస్థించికి వెళ్ళేటప్పుడు వెళ్ళి తినిపి ముసలిని పట్టుకోవడం నా కలవే!! లేకుంటే నా కొంప కొట్టేరు కాదు...!"

138] ప్రియురాలు: "ప్రియ! ఇప్పుడు నాకు... ఐదో నెం తెలుసా...?"

ప్రియుడు: "జోకు రెయ్యకు డాక్టర్! ఆడవొళ్ళకు వయస్సు తక్కువగా చెప్పకోవడం సహజమేగానీ మరి ఇంత ఘోరంగా చెప్పకూడదు. ఎవరూ నమ్మరు."

139] కాబూలీవాలా: "ఏంది బే! అప్పు తీసుకుని ఐదేళ్ళైంది. రోజు తిప్పుతున్నా. ఏం తమాషాగా ఉంది? ఈ రోజు ఇవ్వకుంటే చెయ్యి విశిచేస్తా"

అప్పారావు: "ఏ చెయ్యి.. ఎడమ చేయ్య? కుడి చేయ్య?"

కాబూలీవాలా: "ఏం తమాషాగా ఉంది? నిలంగనే విశిచేస్తా!" అంటూ చెయ్యి మెలిమిస్తూ ఉన్నాడు.

అప్పారావు: "ఆపవయ్య బోయ్! ఆ చెయ్యి రెండోవం బోకి రిలక్షు లిపోయింది."

140] గనీ ఇంట్లో పైచేజ్ చెప్పించుకుంటున్నాడు. మాస్టర్ వాళ్ళ క్లౌస్ మేన పెడతాడు.

దీపర్: "ఓరి... గనీ ?! పదమూడో ఎక్కడ చెప్పింది!"

గోపి: (ఎక్కడ అప్పుచెయితూ ఉండగా వంటింట్లో నుంచి తల్లి కేళి.)

తల్లి: "ఒరే. గనీ ! ఏం చేస్తున్నావ్ ?"

గోపి: "మాస్టర్ కు పదమూడో ఎక్కడ రోదట... చెబుతున్నా!"

141] సుబ్బరామయ్య: "ఒసేవ్ కాంతం ! నేను డాక్టర్ గారి దగ్గర వెళుతున్నాను."

కాంతం: "సరిగా చూపించుకోని, మంచి మందు ఇవ్వకండి!"

సుబ్బరామయ్య: "అలాగేలేవే కాంతం!"

కాంతం: "అవును... అస్తమానం కళ్ళు తెరుగుతున్నాయన్నీరు గది సుగరుంబేహె అడగండి డాక్టర్ గార్నా"

సుబ్బరామయ్య: "ఆ రేషన్ షాప్ కి ప్రతిమరోడుకొని మనమే ఎలాగో తెచ్చుకొనించెదవ్వా! డాక్టర్ గార్నా ఎందుకు అడగటం?"

142] మునిగురో దొర్లుతున్న పందిపిల్ల తల్లితో ఇలా అంటుంది ముక్క మోసుకుంటూ...

పందిపిల్ల: "అమ్మా! ఏమిటో ఈ దుర్లభపు వెనక ? ముక్కులు బ్రష్టు లోతున్నాయి. భరించ లేకుండా ఉన్నా"

తల్లి: "ఏం లేదులే... బ్రష్టు సెంట్ ఫాస్టర్ కుంది. అది కారణం."

143] షావ్ గుమాస్తా: "ఈ అవ్వాయికే... గోనలు కావాలిగాని చీర రెండుకుండ్లి ?! అమ్మాయి తండ్రి: "మరేం ఫరవాలేదు లేవయ్య! ఈ అవ్వాయి సెల్ఫ్ చేసుకునేసరికి చీరలే కావాలని వస్తాయి."

144] రమణ: "ఏమిటి... మీ ఆఫీసర్ లాగా స్పిక్స్ ?"

మోహన్: "అవును! అంతో ఒకేసారి గాకుండా... వంటులవెరిగా ఆఫీసర్ ల వ్రువోవెరిని స్పిక్స్ ఆర్డర్స్ జరి చేసాడు."

145] సేల్ ప్రమోదర్ : "ఈ పుస్తకం చదివితే... మీ ఆశయము సగం నెలవేలుతుందండీ!"

అప్పారావు: "అతే... రెండివ్వండి!"

146] పిషింట్ : "డాక్టర్ గారూ ! నాకు దగ్గులగా వున్న వస్తువులు కనిపించడం లేదండీ!!"

కంటి డాక్టర్ : "ఆ మాత్రాకే ఆందోళన ఎందుకు ? ఆ వస్తువుల్ని దూరంగా పెట్టి చూచుకుంటే సరి."

147] గుంటెడు పిల్లలతో ఇబ్బంది పడుతూ... బస్ ఎక్కుతున్న మంగళియార్లును చూచి కండక్టర్ అన్నాడు.

కండక్టర్ : "ఏమిట? ఇంతమంది పిల్లలతో కష్టబడే బడులు సగం మందిని ఇంటి దగ్గుల వదలి రోకొడమా ?"

మంగళియార్లు : "అయ్యో పిల్ల నాయనా!! నా కంట మాత్రం కూడా తెరచివుంటున్నదే ? నేనెప్పుడు తిసుకొచ్చింది సగం మందినే చూడ !"

148] యువకుడు : "మీ మాటల్ని బట్టి మీకు చివంటే భయం ఉన్నట్లు లేదే?"

వృద్ధుడు : "అట్టే.. అదేం కాదోయ్! ఈ శాస్త్రజ్ఞులు చిచ్చు లేకుండా చేసే మార్గం కనిపెట్టేవలకు బ్రతకాలని ఉందోయ్!!"

149] మేనేజర్ : "ఈ ఉద్యోగానికి చిర బాధ్యతగల వ్యక్తి కావాలి."

దరఖాస్తుదారుడు : "నేనే అందుకు తగిన వాణ్ణి! ఇదివలకు నేనెక్కడ పనిచేసినా 10 శాతంపాటు జరిగినా... నేనే బాధ్యతగల నిర్ణయించేరు కూడా."

150] నలుగురు తరగతిలో ఆవును గుఱించిన వ్యవస్థ చెప్పి... "ఒరేయ్ వేణా!

నే చెప్పిన వాక్యాలు తప్పు... ఇంకో మూడు వాక్యాలు స్వంతంగా చెప్పండి."

వేణు : 1] "ఆవు గుడ్డు పెట్టదు, పొదగదు. 2] పక్షివలే పైకి నెరుగులేదు.

3] మనిషివలే మాట్లాడటం చేతకాదు."

151] డీచర్: "ఉన్నది లేనట్లు... లేనిది ఉన్నట్లు చెబితే... అది ఏ అలవాటుంది?"

విద్యార్థి: "మయసభిలంకారము సార్!"

152] భర్త: "భస్మ తరికున జీతం ప్రచ్ఛన్నాని జేబునొంగ కొట్టేశాడని నీతో పోరాటం, త్రిగుడుకు తగలేసిన పాపాత్ముణ్ణి" నన్ను క్షమించవూ?

రాధ: "ఏమండీ! మీకు ఇవ్వమని చెప్పి మీ స్నేహితు డిబ్బన నాలుగు రూపాయలతో మీకు చెప్పకుండా పట్టుచేర కొనుక్కున్న వందకి నన్ను మీరు కూడా క్షమించరూ?"

153] ఎకవమిక్స్ లెక్చరర్ (పాఠం చెబుతూ): "శ్రమ విభజన అంటే ఒక ఒక్కరే చేయకుండా కొంతమంది కలసి- ఒకరు ఒక భాగాన్ని మరొక మరొక భాగాన్ని ఇలా తలా ఒక భాగమును చెయ్యడం అన్నమాటెరిసింది...? (నివ్రాసాడు పవన్ కుమార్ ని) శ్రమ విభజన ఉదాహరణ చెప్పు."

పవన్ కుమార్: "ఉదాహరణకు మా బెంచర్ నలుగరము ఉన్నా సా మీరు చెప్పిన పాతెన్ని... పావుగంట నేను, ఒక పావుగంట హెరిన్, ము పావు గంట రమేష్... ఇలా ఒక్కొక్కరికీ శ్రమ విభజన చేసుకుంటున్నాం సార్."

154] ఆఫీసర్: అరగంట ఆలస్యంగా వచ్చాడు గుమాస్తా గుర్తింబం. ఆఫీసుండిపడి ఇలా అంటాడు.

ఆఫీసర్: "ఈ రోజుందుకు లేట్ గా వచ్చావా?"

గుర్తింబం: "మా ఆవిడ మేడమీద నుంచా జిపిపడింది సార్!"

ఆఫీసర్: "చెల్లెవయ్యా మేడ మీద నుంచా పడటానికి అరగంటా?"

155] ఎవరో ఓ అపరిచితుడు వీధి గుళ్ళంలో నుండి ఇలా కేకలేస్తూ పిలుస్తూ ఇంటికి వెళ్ళి.

అపరిచితుడు: "అమ్మగారూ! మగాళ్ళకెవరినైనా పిలవండి! కొంచెం పనుంది."

ఇంటివిడ: "మగాళ్ళవరూ లేరు. అందరూ ఊరికెళ్ళారు."

అపరిచితుడు: "పోనీ... ప్రక్క వెటా వెళ్ళవరూ లేరా?"

ఇంటావిడ: "లేరు... వెళ్లు కూడా ఊరికే వెళ్ళారు."

అపరిచితుడు: "దగ్గర్లో కూడా ఎవరూ లేరా?"

ఇంటావిడ: "లేరయ్య! ఎన్నిసార్లు చెప్పావి?"

అపరిచితుడు: "మీకు ఫోన్ ఉందా?"

ఇంటావిడ: "ఫోన్ కూడా లేదు. అసలు ఇంతకీ మీ రెవరూ...?"

అపరిచితుడు: "నేను దొంగని... ముందు నీ మెళ్ళ గొలుసు, నెక్లస్, చేతి గాజలు వస్త్రంగా తీయ్!" అంటూ రోపరికి వచ్చాడు కత్తితో.

156] బస్ యాక్సిడెంట్ కేస్ విచారణ జరుగుతోంది. ముష్టియిగా బోసులో నిలబడ్డ డ్రైవర్ తో జడ్జ్ ఇలా ప్రశ్నిస్తాడు.

జడ్జ్: "ఏమయ్యే డ్రైవర్ రూ? నువ్వు నడుపుతున్న బస్ అడుపు తప్పి పెదవడ్డప్రాణిలో పేరెమ్మ అనే ఆడమనిషిని చుంపింది అవునా...?"

డ్రైవర్: "అవునండీ! నిజమే!"

జడ్జ్: "ప్రమాదం జరిగిన తరువాత జనం అణుస్సున్నా... బస్ ఆపకుండా పోయ్యావట? ఇది ఎంత నేరహే నీకు తెలుసా...?"

డ్రైవర్: "తెలుసండీ! ఐతే... నేను నడుపుతున్న బస్ నోన్ స్టాప్ బస్సుండీ!! పెదవడ్డప్రాణిలో ఆపకూడదు."

157] రోటర్ కెళ్ళి... ఇడ్లీకి ఆర్డరిచ్చాడు అవధిని! సర్వర్ ఇడ్లీ తెచ్చి ఇస్తాడు. ఇడ్లీ అంటూ... మధ్యలో ఏదో గుడ్డమక్కవంటిది వస్తే... సర్వర్ ని కేక్ లేస్తున్నాడు...

అవధాని: "ఏమిటయ్యే సర్వర్ ఇది? గుడ్డమక్కవంటిది ఇడ్లీలో వస్తే... కళ్ళు మూసుకుపోయాయా?"

సర్వర్ (నిశితంగా పరిశీలించి): "ఇది గుడ్డమక్కా? మీ కళ్ళు మూసుకుపోయాయా?"

అవధాని: "ఐతే... గుడ్డమక్క కాదా?"

సర్వర్: "కాదండీ బాబూ! చచ్చిపోయిన బల్లిని పట్టుకొని... గుడ్డ ముక్కలు మున్నెరు. అదిరి చచ్చినంటే నమ్మండి!" (అంటూ రోపరికి వెళ్ళాడు.)

158] ప్యాసింజర్: "అబ్బ... ఏం డ్రైవర్ బోయ్ మీరు ? ఎంత అదిరాన్ స్పీడ్లో వెళ్తుందో జీత్ర ! నువ్వు చాలా ఎక్స్‌ట్రా లో ఉన్నావే... ?
భరో: "బ్రదర్లూ పైన బిల్లింగ్‌గా ఉండంటే నవ్వు"

డ్రైవర్: "ఉండవయ్యా... బ్రేకులు పడక నేరేడు/స్తాంటే... మళ్ళీలో నీ గారేం

159] సేల్స్‌మాన్: "సార్ ! ఈ బనియన్ మీకు చాలాకాలం మన్నుతు గ్యారంటీ నేనిస్తాను సార్ !!"

కస్టమర్: "ఎలా ? నవ్వుకు ఏమిటి ???"

సేల్స్‌మాన్: "నేనే ఈ బనియన్‌ను మోడు నెంలు తొడిగా... కొత్త ఏమైనా పోయిందేమో చూడండి !" - అంటూ నొరక్కాడు కుంటాడు.

160] జడ్జి: "చాలాగా నువ్వేమైనా చెప్పవలుచుకున్నావో ?"

ముద్దాయి: "నా తరఫున విదించన లాయర్ నిజంగా B.L. చదివా నీకు తెలియాలి ముందు..."

161] భార్య: "ముందు మన పనిమనిషిని- అర్బంట్‌గా పనిలో ను తీసివేయండి!"

భర్త: "అదేంటి... చక్కగా పనిచేస్తా... చెప్పిన మాట వింటాందిగా ?"

భార్య: "అందుకామనే... నా పేరు అప్పలమ్మ బనప్పడు... దిని అన్నపూర్ణ అనుండటం నాకేం బాగాలేదు."

162] వర్మ: "డాక్టర్‌గారా ! ఇప్పుడున్నా పేషెంట్‌కి ఏమేం టెస్టులు చెయ్యాలి
డాక్టర్: "అయిన వగ్గరి రెండోవంతునిపించాలి. దినికి తగ్గట్టుగా చెప్పి సిస్టర్ !"

163] భార్యభర్తలు నివృత్తమన్నపుడు అర్థరాత్రి దొంగ ప్రవేశించి, భర్తని తిళిలు అడిగాడు కత్తితో చెవరించి...

భర్త: "ఏం బోయ్? నువ్వు వృత్తికి బైకై ఏమిటి???"

దొంగ: "అవును! ఎలా కనిపెట్టారు ?"

భర్త: "లేజూతే... చిరునా తిళిలు ఎవరి వగ్గరింటాయో కూడా తెలిస్తూ నన్ను రేపుతుంటేను."

- 164]** అతిథి: "మీరు ఆపరేషన్ వద్దని చెప్పగానే డాక్టర్ గారు కోప్పడ్డారా?"
 రోగి: "లేదు! కాని... 'బ్రతకనేర్చిన వాడి' వంటూ అభినందించారు కూడా."
- 165]** తండ్రి: "కమల...! నోవూట వికమ్మ...!! మోర్థంగ... ఆ మాతీకృతరెచ్చని ప్రేమిస్తున్నావ్. అతనికి గుండె జబ్బు ఉన్నది."
 కమల: "ఫర్లేదులే నన్నీ! అతను ఐదు లక్షలకు ఇన్సూర్ చేసారు."
- 166]** భర్త: "ఎసే కాంతం! పంచదారేమిటి చేడుగా ఉంది? తెచ్చినట్టుకు బాగానే ఉందిగా?"
 భార్య: "ఏమీ లేదులే... చీమలు పడతాయని కొంచెము చీమల మందు పంచదార మీద చల్లారండి! ప్రతిదీ చోవ్వంగనే ఉంటుంది మీకు..."
- 167]** బచ్చగాడు: "అమ్మా! నీరసంగా ఉంది. రెండు రోజుల నుండి తిండి లేదు. బ్రతికి చెడ్డ వాడినమ్మా! ఏమైనా పెట్టవమ్మా!!"
 అన్నవూర్ధ: "ఇదిగో... ఈ ఐదు రూపాయలుంచుకో...! బ్రతికి చెడ్డవాడినంటున్నావు గదా? ఎందువలన ఇలా అయిపోయావు??"
 బచ్చగాడు: "ఏం చెప్పినమ్మా! మీరిగ్నే అడిగిన వాళ్ళందరికీ లేవనకుండా ధిరోళంగా నినాలు చేసి ఇలా పోయావామ్మా!!"
- 168]** రాజ్యలక్ష్మి: "చూడు అప్పులమ్మా! రేపు మా అక్రమము వస్తున్నాయి కూరలు, టిఫిన్లు విళ్ళకు ఏవేని ఇష్టమో... అవన్నీ లిస్ట్ వ్రాసాను. ఈ కాగితం జిగుర్తగా నీ చగ్గలుంచుకో!"
 పదిమందిషి అప్పలమ్మ: "మంథా నమ్మగారూ! ఇందులోని ఏది ఎప్పుడు చెయ్యమంటే... అప్పుడు అవన్నీ- జిగుర్తగా, శుభ్రంగా, రుచిగా వండుతే నమ్మగారూ!!"
 రాజ్యలక్ష్మి: "నీ తెలివితేటలు మండిపోనూ! వాళ్ళు ఇక్కడున్నావాళ్ళు ఏమీలాని యేదీ చేసినా... ఆ క్షణమే నీకు ఉద్యోగం ఇస్తామని జిగుర్త!"
- 169]** కామిని: "ఏమే మేరీ! పెళ్ళిప్రభు చేసుకుంటావే?"
 మేరి: "పిల్లలు ప్రభుకమందే చేసికొనినా నా అభారోహ!"

170] భర్త: "ఏమే శాంతి ?! సాయంత్రం మనింట్లో దిన్నర్ కి మా ఫ్రెండ్స్ నం ఆన్స్ లించి గానీ... మంచి రేడియో, టెలివిజన్, ఇన్స్ట్రెస్టింగ్ మ్యూజిక్ టైంస్ లో చివరగా దిచెయ్ !"

భార్య: "ఏం ? మీ ఫ్రెండ్స్ కి దొంగబుద్ధులు ఉన్నాయేమిటం...? ఏమి కంగారు???"

భర్త: "అచ్చే అలంపిదేమి లేదుగాని... వెళ్ళి వస్తువులు గది...? గుడ్ పట్టేస్తారేమోనని కంగారుగా ఉందిలే..."

171] అభ్యర్థి: "సార్! మీ ప్రకటనలో పెచ్చెనవలెనే ఉద్యోగం ఇస్తామని ప్రకటించారు కనుకం ఏమిటి ?"

మేనేజర్: "ఆ ! ఏం లేదు పెచ్చెనవల్లే... నేను, అబ్బే అట్లకు ఏమి అనుకోరు. ఎందుకంటే... భార్య అట్లకు, అబ్బే అలంపిదేమి ఉంటారు గది ?!"

172] సుబ్బలక్ష్మి: "అలా... డాక్టర్ గారేనా ? మీరు వెంటనే రిపోర్ట్. మా వెంట పిచ్చెకు కుటుంబం."

డాక్టర్: "బారేం కంగారు పడకండి! నే నిర్భయే వస్తున్నాను. అంటే మంచం మీదే పడుకోవెట్టండి!"

సుబ్బలక్ష్మి: "అవును ! అవును !! పిచ్చెకు కుటుంబం మీదే పడుకోవెట్టారు డాక్టర్ ?!"

173] ఒక వ్యక్తి డైరీలో ఇలా వ్రాసుకున్నాడు... "నా జీవితము ప్రముఖతనము కలిగినది. నేను తిగడము గాని, పొగ పీల్చడము గానీ... చేయను. క్లబ్ బులో వెళ్ళను. నా భార్యను గౌరవిస్తాను. ఆమెను ఎప్పుడూ విసిగించడముగాని, వేధించడము గాని... చేయను. రొత్త ఎనిమిది గంటలకే నిద్రపోయి, వేకువ జామునే లేస్తాను. నిర్భయే వేళల్లో కష్టపడి పనిచేస్తాను. ఎక్సర్ సైజు చేస్తాను. మితంగా భావనం చేస్తాను. ఈ అలవాట్లన్నీ నన్ను డైరీలో ఉంచిన తరువాత అలవాటయ్యాయి."

- 174] జనాభా లెక్కలు తీసుకుంటున్న ఎన్వయరేటర్... ఒక ఇంటికెళ్ళి ఆ ఇంటి స్త్రీ యజమానిని నడిగి వివరాలు సేకరిస్తాడు.
ఎన్వయరేటర్: "మీకు వివాహం లందిగని?"
స్త్రీ: "అవును... లంది... రెండుసార్లు!"
ఎన్వయరేటర్: "అందుకు ఒకే భర్తకి కలిగింది?"
స్త్రీ: "లేదండీ! మొదటి భర్తకు ముగ్గులు, రెండవ భర్తకు ముగ్గులు, ముగ్గురిన ఇద్దరు నోకూ...!!"
- 175] రైతు గంగన్న: "నాకు కుడికాలు ఒక్కటి... నొప్పిగా ఉందండీ డాక్టర్ గారూ! నొప్పి భరించలేకుండా ఉన్నాను కాబాడో."
డాక్టర్: "పెద్ద జబ్బేం లేదులే! వయస్సు మువ్వరలా...? అందు కలిలే...!"
రైతు గంగన్న: "అది నామ డాక్టర్ గారూ! నా రెండు కాళ్ళకు ఒక్కటే వయస్సు కని? మరి ఎడమకాలు బాగానే ఉందిగా!"
- 176] గంగయ్య: "నేను రెండు ఓ బ్రహ్మాండమైన దొంగతనం చేశా!"
కన్నయ్య: "S.P. ఇంటిగ్గాని, కమిషనర్ ఇంటిగ్గాని కన్నం వేసావో ఏమిటి?"
గంగయ్య: "లేదు... మా సురువుకారింటికి కన్నం వేసానులే!"
- 177] అప్పారావు: "ఏమయ్య సేల్స్ మేన్! ఈ ట్యాక్ పెస్ట్ కొడితే నిజంగానే నోటిలోని సూక్ష్మ బ్రతుకులన్నీ చచ్చిపోతాయా...?"
సేల్స్ మేన్: "అవునండీ... నిజంగానే! ఈ పెస్ట్ మత్స్యస్థునికి నోట్లో ఉన్న ఎలంటి బ్రతుకులైనా ఇట్టే చచ్చిపోతాయి."
- 178] కామిని: "ఏయ్ సేల్స్ మేన్! నాకింట్లో కొరెక్ట్ గా సరిపోతుంది దండీ?"
సేల్స్ మేన్: "సరిగ్గా సరిపోతుంది. కావాలంటే... అదిగా... నా భార్య అక్కడ నిల్చుని ఉంది. ఆవిడ అటు వెళ్ళగానే..."
- 79] మువ్వభారావు: "నేనీ కొట్టుం పూర్తి చేసిన క్షణంలో నువ్వొక పాత్ర అబద్ధం చెప్పగలిగితే... వందరూపాయ లిస్తాను."
వరహాలరావు: "అదేమిటా? వెయ్యి రూపాయలిస్తానని అంత లోనే వందకు తగ్గించావ్!"

180] సుబ్బారావు: "రెహరోన్! నువ్వేదో చాల పెద్ద మనిషి వనుకొని వుండొను."

రామారావు: "నేను కూడా అలాగే వునుండొను. నువ్వు కూడా? మనిషివని!"

సుబ్బారావు: "నువ్వకుకున్నది రైటి కానీ... నేనే పొరబడొను."

181] పరంధామయ్య: "ఈ గేదె ఎవరిదయ్య? నీకు తెలుసా???"

దశరథరామయ్య: "గేదె సంగతి తెలియదుగానీ... మాడ మాత్రం ఎవరి చెప్పగలను."

పరంధామయ్య: "సరే! మాడ ఎవరిదో చెప్పు!"

దశరథరామయ్య: "గేదెదే!"

182] ధర్మతో నెత్తన బోలెడంత పార్క్కు వెళితాడు అవధిని అక్కడ ఏనుగులను ప్రలులను, సింహాలను చూచిన తరువాత ధర్మ ఇలా అడుగుతుంది ధర్మ భార్య: "ఏమండీ! ఉన్నట్టుండి తొలివ్వుగా ఏ ప్రలో, సింహాల బోనుల నుండి తప్పించుకొని మిమ్మల్ని తీస్తే... నేను ఒక్కనోస్తే ఇంటికెళ్ళి ఓడో మనింటికి ఏ నంబర్ బస్ లో వెళ్ళిలో గుర్తు లేదు. చెప్పరూ?"

183] భార్య: "అదేమిటండీ? మీ ఒక్కనో ఓట్టుడు ఒక్క? అప్పుడే అన్ని ఒక్క ఎలా ఊహించాయండీ???"

ధర్మ: "ఇట్టుడు కాదుచేదే! అవన్నీ నేను కాలేజీలో చదువుతున్నప్పుడు ఊహించానులే..." తిపిగా చెప్పాడు.

184] పోలీస్: "ఇదేమిటయ్య? కార్ ఇక్కడ ఆపావు ?? ఇక్కడ కార్ పార్క్ చేస్తే... పైన్ చెల్లించాలి. బోర్డ్ చూడలేదే ఏమిటి?"

కార్ యజమాని: "పైన్ ఫర్ పార్కింగ్ అని బోర్డ్ లోని ఉండే... పార్కింగ్ కు బ్రహ్మాండంగా ఉంటుందని ఆపాను."

185] బ్రతుకా బదిలీపై వచ్చిన ష్యూన్ ఆఫీసర్ ఒక వ్యక్తిని ఇలా ప్రశ్నిస్తాడు.

ఆఫీసర్: "ఏమయ్య? ఈ ఊర్లో ఎంటికి మనుషులు దొరుకుతుంటారో?"

వ్యక్తి: "ఏమిటండీ! వేళిచోడంగా ఉంది? ఈ ఊర్లో ఎంటికి కూరగాయల దొరుకుతుంటాయిగా మనుషులు దొరకరు."

విద్యార్థి: "ఇంత పెద్ద రెక్క చేసినా... చవర్స్ ఆఫ్సర్ జీరోయే వచ్చింది సర్!"

ఉపాధ్యాయుడు: "అవును, అది కరెక్ట్ ఆఫ్సర్ గా?"

విద్యార్థి: "అది కాదుండీ! కేలం జీరో కౌం... ఇంతసేపు క్లబ్ హౌస్ లో ఉన్నాడనిగారు."

వ్యక్తి: "డాక్టర్ గారూ...! నీ మనసుకి ఒకటి ఆందోళనగానూ, రెండోగానూ ఉన్నది. మొదటిది ఏదో గణాంకంగా ఉండండి. మీరే రక్షించండి..."

డాక్టర్ (పరీక్షించి): "జుట్టేమీ లేదయ్యే! మానసిక ఒత్తిడి వలన అలా ఉన్నది. అందువలన నీవు ఈ విధి చివర ఒక బ్రూన్ ఉన్నాడు చూడు అతని దగ్గర ఒక గంటసేపు ఉండు. తోయిగా నవ్వుకోవద్దు... అందువలన ఒత్తిడి తగ్గుతుంది."

వ్యక్తి: "నేనేకండి బాబూ... ఆ బ్రూన్ ని!"

ఒక అమ్మాయి జ్యోతిష్యుడి దగ్గరకు వచ్చి... చెప్పి చూపి ఇలా అడుగుతుంది.

అమ్మాయి: "నన్ను ఇద్దరు అమ్మాయిలు ప్రేమిస్తున్నారండీ...! అప్పారావు, సుబ్బారావులు- ఇద్దరూ మంచివారే! అలా గలవారు, అందగాళ్ళనూ! విశ్వేశ్వరీ... నన్ను చేసుకునే అవ్యష్టతనుకు ఎవరు?"

జ్యోతిష్యుడు: "అప్పారావు చేసుకుంటాడు గానీ... సుబ్బారావు అవ్యష్టతనుకు!"

వెంకటప్పయ్య: "ఏమయ్యే దైవరీ? కంటపారెంటో బస్టానకుండా వచ్చేసావు! నేనెక్కడ దిగాల? కాయ ముంచో!"

దైవరీ: "కాస్త కునుకు తీసాలి. మీరైతే రేపకూడనా?"

నీరజ: "రోజు నన్ను 10 గంటలకి పొగడేవారు మా వారు. నేనంటే ఎంత ప్రేమని...? నేను లేచే ఆయనకి ఏమీ తోచదు."

స్నేహితురాలు: "అలాగా? ఏమైతే నీవు అవ్యష్టతనుకునో నీరజ! ధర్మం తాండవిస్తున్నప్పుడు ఏది కావస్తుంది. మీ ఆయన నిన్ను పొగడితే... దిని వెళితే!"

నీరజ: "అలాగే...! బిలి తెళ్ళునువుగాని" (పది నెపించి)"

స్నేహితురాలు: "పది నెపించి. ఇంకా మాట్లాడదేమిటి?"

నీరజ: "ఏనా అర్థంబోయిందో చూస్తున్నట్లున్నారు. 11 గంటలకు పొగుడుతారు చూస్తువుగాని" ఇలా రెండైనా... నాకు బిల్లు లేదు భర్తా స్నేహితురాలు తెళ్ళబోయింది.

నీరజ: "ఏమిటండీ మీ ప్రవర్తన? రోజు పదింటికి భారే పొగడే వారు...."

నీరజ: "నీ ముక్కు సంపెంగ పువ్వు నీ చెంపలు కెంపులు, నీ కళ్ళ కలువలు, నీ ముఖం చంద్రావంశం అని ఈ రోజు అసలు పొగడలేదేమిటి? నా ఫ్రెండ్ ముందు నన్ను అవమానించినా???"

భర్త: "అది కాదే... ఈ రోజు ఏ తిరిగు? డిసెంబర్-31-కదే...?? ఈ రోజు నుండి ఒక నిర్ణయం తీసుకున్నా!"

నీరజ: "ఏమిటండీ ఆ నిర్ణయం? త్వరగా చెప్పండి!"

భర్త: "ఆ! ఏం లేదు... ఇక అబద్ధి ఆడకూడదని!"

191] ప్రొఫెసర్: "ఏమిటండీ డాక్టర్గారు? నా నడుము పట్టుకు పోయింది. నిలబడుట సాధ్యం కావదు లేదు. ఎలాగైనా మీరే కాపాడాలి!"

డాక్టర్: "ఈ నడుము నొప్పి ఎట్టటి నుండి...?"

ప్రొఫెసర్: "మాల్టాంగ్జో సినిమాకి తెళ్ళ మధ్యలో టాయలెట్ తెళ్ళనట్టటి నుండి డాక్టర్గారు!"

డాక్టర్ (పరిశీలించి, సరిచేసి): "ఇక నిలబడండి!"

ప్రొఫెసర్: "అలా! భారే ఆశ్చర్యముగా ఉండే! అబ్బ మీ తీవ్రతని చెప్పగొట్టింది. ఇంక ఫీజు ఈ రెండోవలు ఉంచండి! క్షణిగా ఎలా తగ్గించారో చెప్పరూ!?"

డాక్టర్: "ఆ... ఏం లేదు. చొక్కా నుండి పాంటకు పెట్టుకుంటే ఇలాగే ఉంటుంది మరి..."

192] డాక్టర్: "ఏమిటాయ్... నీకు నుండే లేదు. నుండే లేకుండా ఎలా బ్రతుకుతున్నా? అబ్బ... ఎంత అద్భుతము?? ఆశ్చర్యము!?"

రోగి: "అదేమిటండీ డాక్టర్గారు? నుండే లేకుంటారు. ముందే ప్లెటినమ్ చెప్తారా తెళ్ళండి!"

193] అప్పారావు: "ఏమిటా రోజో? ఈ ఆడవాళ్ళకి ఉబ్బంటే రెక్క లేకుండా పోతోంది. ఉబ్బు లేమన్నీ చెట్లకి కాస్తున్నాయను కుంటారో?"

రాజు: "ఏమైందంటే? ఎందుకంత బిసుకొంటున్నారో?"

అప్పారావు: "బిసుకొళ్ళ ఏం చేయమంటావ్ మరి! నా ప్రజ్ఞివ్రాసకి నాలుగొందలు అడిగింది. దిని ప్రజ్ఞివ్రాసకి ఐదు వందలు, పిల్లల ప్రజ్ఞివ్రాసకి మూడు వందలు అడిగింది. ఉబ్బంటే... అన్నలు రెక్కలేదు."

రాజు: "ఇంతకీ ఆ ఉబ్బంతో ఏం చేస్తుందంటావ్?"

అప్పారావు: "ఇంతకూ నేనిస్తేగా తెలిసింది.....!"

194] రోగి: "డాక్టర్ గారూ! నాకు చాలా భయముగా ఉందంటే! ఇది నాకు మెదటి ఆపరేషన్!!"

డాక్టర్: "నాకూ మెదటి ఆపరేషనే లేవయ్య! అందుకే నేనూ తీడని ఛస్తున్నా!!"

195] అమల: "నన్ను ప్రేమించినవంటూ మళ్ళీ లోగా ఫోన్ పెట్టి బ్రతికే నీతోనే... లేకుంటే చావడమే! అనేకాడిని కని...! మరిప్పడు ఏదైనా ఎలా కట్టుకున్నావ్...?"

సూర్యం: "నిన్ను ప్రేమించినవంటూ నిలం...! బ్రతికే నీతోనే అన్నవంటూ అంతకన్నా నిలం...!! అందుకనే ఏదైనా కట్టుకుని ఛస్తున్నా!!!"

196] డాక్టర్: "ఏమే రోజీ! నేను ఛార్జ్ తీసుకున్నా... ఈ ఆస్పత్రికి నిరుడు నాలుగొందలమంది రోగులు వచ్చారు. ఈ యేడాది మూడువందల మంది రోగులే వచ్చారు. అంటే... నేను వచ్చాక... నూలుగురు రోగులు తగ్గరన్నవంటా?"

భార్య: "చెట్ల చూరుకోండి! ఈ మాట నీతో అన్నెరు కాబట్టి... సరిపోయింది. ఇంకెవరితోనన్నీ అంటే... వందమందిని ప్రత్యం కట్టుకున్నై నరకుంటారు. జరుస్తా!"

197] పదిమంది: "అయ్యగారా ! నేనీ ఇంట్లో నోకిరి చేయలేను. నోకు సెలవిచ్చించండి!"

యజమాని: "ఏం ? ఏమైంది ?? అప్పుగాలేమైనా అన్నది??? అంత కోర్కెతోపెందుకు ????"

పదిమంది: "కోరికలు లేక ఏమౌతుందండి? నేను మీ ఇంట్లో పని చెయ్యటానికి వచ్చేమిగాని మాట పడ్డానికి కాదు. అస్తమానము మిమ్మల్ని సాధించగట్లుగా నన్ను సాధిస్తే పడడానికి... నాకేం క్షమాకరించండి? నోకు మాత్రము సిగ్గు శరము, మానోమానాలు లేకా?"

198] బ్రతుకా రిజిస్ట్రార్‌లోకి దిగి, మంత్రి పదవి పొందిన వెంకయ్యని ఆ ఊరి మాజీ జమిందార్ బ్రాహ్మణ రిజిస్ట్రార్‌ను పిలిచిన చెడ్డేమని ఇలా అన్నాడు. రాజా రవిచంద్ర: "మా తండ్రి ముత్తెలు ఎంతో పేరు-ప్రతిష్ఠలు గలవారు! మా వంశము జమిందారుల వంశము!! చాలా గొప్ప వంశము!!! మురి మీ వంశము ?"

వెంకయ్య: "మీ వంశము గొప్ప మీతో ఆగిపోయింది. కాని... మా వంశ గొప్పతనము నాతో ప్రారంభమయ్యింది."

199] లాయర్: "నీ కేసు విచించడానికి కొద్దికంటే నాకే మివ్వగలవు? నిన్ను చూస్తే గిట్టుకొంటున్నట్లు లేదు."

పాల్లీ: "అలా అనకండి సార్! ఎంతో కొంత సమర్థించుకుంటాను. ఉబ్బు మాత్రము ఇవ్వలేను గాని... తమరికి ఈ బంగారు గొలుసులో ఒక పేట సమర్థించుకుంటాను."

లాయర్: "అలాగైతే నీ కేసుంటి అభ్యంతరము లేదు. ఇంతకీ నీ మీద కేసు ఏమని పెట్టారయ్య?"

పాల్లీ: "ఈ గొలుసు కాజేసానని!"

200] ప్రియుడు: "నేను మీ అంతస్తుకు సరికాగలేను... ఒప్పుకుంటా ! కాని... నా ప్రియు చాలా పనితీరుకది. చాలా గొప్పమైనది. నన్ను నీవు పెళ్ళి చేసికొనడానికి అంగీకరించకపోతే వెంటనే నేను ఈ చెబుపులో పడి చచ్చిపోతాను."

ప్రియురాలు: "ఇది ఎంతకాలము కని? చెబువు ప్రాల్విగా ఎడిపోయింది. ఒక చుక్క కూడా నీళ్ళు లేవు."

ప్రియుడు: "ఐతే వెనకాలము వచ్చేస్తా ఆగుశిను."

201] ఫ్లీర్ బాయ్: "కొరోయన్ గారు కౌటముగా ఉన్న రెండు కంటి?"

మేకమ్ మాన్: "ఆవిడ నవీస్తున్న సినిమాలోని చిత్ర పేరు... అప్పులప్పులు!"

ఫ్లీర్ బాయ్: "అంతవైతనికే కౌటమెండు కంటి?"

మేకమ్ మాన్: "ఆవిడ గారి నిజమైన పేరు కూడా అప్పులమేకము మరి!"

202] సుజాత: "ప్రఖ్యాత కొరోయన్ జయప్రభ నీకు తెలుసుగా?"

విమల: "తెలియక పోవడ మేమిటి...? మేమిద్దఱమూ మంచి స్నేహితులము కూడా...! చిన్నప్పుడు వెళ్ళు మా ఇంటిలోనే అడ్డకుండ్లెవరు. మా ఇద్దఱిది ఒకటే వయస్సు! నాకేమో ఇప్పుడు నలభై రెండు !! ఆవిడకేమో టెన్ బిల్లియన్ జరుగుతుంది."

203] డాక్టర్: "మీ అవ్వలొకి జబ్బేమి రేకుంటి? పెళ్ళి చేసినై సగం జబ్బు తగ్గిపోయినట్టి!"

అవతారం: "ఐతే మా అవ్వలొకి రెండు పెళ్ళిళ్ళు చేసినై జబ్బు ప్రాల్విగా తగ్గుతుంది డాక్టర్!"

204] మోహన్: "మా మేనేజర్ కు ఎప్పుడూ ఇంటి జ్ఞాపకమే!"

ప్రసాద్: "ఏమైందేమిటి?"

మోహన్: "ఆఫీస్ లో భోజనమైన తరువాత... ఆయన క్వరేంట్ తో బయట అందరి క్వరేంట్ ను కూడా తోలు, కడిగి పెడుతున్నారు."

205] రామారావు: "నీ బల్ల కంత్ బ్రాయర్ చీలి బిగుందిరా ఎల్లాని బోర్డర్ దిని అందిన్ని ఇసుమడియ చేస్తోంది."

అప్పారావు: "భరో ఆశ్చర్యముగా ఉందే...! నేను బల్ల బ్రాయర్ తొడుక్కున్నట్లు నీకెలా తెలుసు?"

రామారావు: "ఆ ఏమంది...? నువ్వు ప్యాంట్ తొడుక్కోవడము మఱాది పోయావులే!"

206] తల్లి (వంపింట్లోంచి): "అబ్బ! గోల భరించలేకుండా ఉంది. ఎందుకు రేణు? చుట్టినన్ని అలా ఏడిచిస్తావు? దీనికావలసిందేదో ఇచ్చేయ్యరానా." వేణు: "అది అడిగిందే ఇచ్చేకమ్మ! అందుకే ఏడుస్తోంది."

తల్లి: "ఏమిచ్చేవురా ?"

వేణు: "మెరటకాయ."

207] రంగారావు: "బ్రెస్టాయిడ్తో రోస్టెటర్తో చేరిన నన్ను డాక్టర్ పది రోజుల్లో నడిచిస్తావని చెప్పి... ఆ మాట నిలబెట్టుకున్నాడు."

ధర్మారావు: "ఓహో! అలాగా ? అంటే... ఇప్పుడు ఆగా నడవ గలుగుతున్నావన్నమాట?"

రంగారావు: "నడవక చస్తానా చెప్పా? డాక్టర్ ఫీజ్ కోసము స్ట్రాటర్ని అమ్మేసాను మరి!"

208] తల్లి: "బాబూ! ఈ రోజు నీ పదహారో బ్రథివ్రాస!! ఒక్క బిషయము గుర్తుంచుకో... వయసాచ్చే కొద్ది స్నేహితులు ఎక్కువై సిగరెట్లు, త్రిగుడు తింటి చెడ్డ అలవాట్లు వస్తాయి. జిగుర్త నయనా!"

కొడుకు: "నువ్వేం దిగులు పడకమ్మ! త్రిగుడు, సిగరెట్లు మానసే రెండే క్షయింది."

209] రామనాథం: "బాబూ! నీవు రిజిరేవుగారయింది కదూ? ఏమిటి ఈ బిట్ల సిగరెట్లు కొంటున్నావు ? నిండా ఏడేళ్ళు రేపు అప్పుడే సిగరెట్లు కలుస్తున్నావా ?"

అబ్బాయి: "అబ్బే! నొక్కండీ... మా తమ్ముడికి!"

210] ఒక వ్యక్తి ఆయర్ దగ్గరికెళ్ళి ఇలా విచారించాడు.

వ్యక్తి: "అయ్య ఆయర్గారా! నాకు ప్రతిరోజు చెదరింపు ఉత్తరాలు వస్తూనే ఉన్నాయి. ఇది చట్టవిరుద్ధం కాదా?"

ఆయర్: "అవును... ఇది చట్ట వ్యతిరేకమే! ఇంతకీ అది ఎవరు వ్రాస్తున్నారు ?"

వ్యక్తి: "నా ప్రియమరి భర్తండీ!"

- 211]** భార్య: "నే నేమంటానో అని భయపడి రెత్తుకొ ఈ ప్రతి చోసులో పడుకున్నావో? రి | నీ పని చెప్తా!"
భర్త: "నేను రిను, నెను భయము! ఈ ప్రతి ప్రక్కనే పడుకుంటా!"
- 212]** పీఠయ్య: "అబ్బ నీతో మాట్లాడిన ఈ నెలుగ్గుంటులా క్షణాల్లాగా దొల్లపోయాయి. నీతో మాట్లాడటము వలన నె తలనొప్పి పూర్తిగా పోయింది."
పీఠయ్య: "తలనొప్పి ఎక్కడికి పోయి...! నీ దగ్గఱ నుంచి నెకు వచ్చిందంటే!"
- 213]** భార్య: "ఏమండి... నేనింకా ఎక్కువ కాలము బ్రతికే అవకాశము లేదన్నాను డాక్టర్! నేనంటే మీకు ఎంతో అభిమానమన్నాను కదా? నేను చచ్చితే... మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటారా?"
భర్త: "లేదు నొకరింటి ఆలోచనలేదు."
భార్య: "ఒకవేళ పెళ్ళిడితే ఆవిడకు నె నగలు పెట్టుకోనీయకండి!"
భర్త: "అలాగే! ఐనా నీ పాత నగలు దొరికి నచ్చుతేయో అని?"
- 214]** అబ్బిరెడ్డి: "మా కొట్లా చేరెలు బ్రహ్మాండముగా సాగుతున్నాయి. రెత్తుంబవత్తు ఒక్కటే చేరెలు ఉండుట వలన... తలుపులు ముయ్యడమే మానేసామంటే నచ్చుండి!"
సుబ్బిరెడ్డి: "మీ మకాశములో కన్నీ మా మకాశములో ఇంకా ఎక్కువ రద్దీగా ఉంది. అందుకని నేను తలుపులను తీయించి పొయ్యిలో పెట్టిం చేసాను మరి."
- 215]** సుబ్బిరెడ్డి: "డాక్టర్గారూ! మా ఆయన నివులో మాట్లాడుతూ ఉంటారండీ!"
డాక్టర్: "అలాగ...! ఐతే మాట్లాడకుండా నివుపోవడానికి మండు ఇస్తాను."
సుబ్బిరెడ్డి: "అతే! అలాగ్గాదు... ఆ మాట్లాడేదో అర్థమయ్యేయో మాట్లాడుటకు మండు ఇవ్వండి! మీకు ప్రత్య మంటుంది!!!"
- 216]** మంచి, మానవత్వము మఱియ; పాపారోపు లక్షలు సంపాదించెడు. స్వాత్మలను కట్టించెడు. నగ-నట్రి విపరీతముగానే కొన్నెడు. దెంతపాటో భగవంతుని కూడా మఱియ పోయాడు. ఒకరోజు తన పాత ముత్తుడు రెమనెన్స్ తో ఇలా అంటాడు పాపారోపు.

పాపారావు: "ఈ ఆస్తిని నేను నా తెలివితేటలతోను, శక్తియంతటతోనూ సుపాదించినదే! ఈ అదృష్టానికి ఎవరూ కారణము కాదు."

రామశాస్త్రి: "మిమ్మల్ని భగవంతుడు మెచ్చుకొనుడు."

పాపారావు: "మధ్యలో భగవంతుడు మెచ్చక మెందుకు?"

రామశాస్త్రి: "మీ అదృష్టానికి 'భగవంతుడు కారణము' అని మీరు చెప్పుకొనమకు!"

217] కొత్తగా ప్రారంభించిన బట్టల మకాణము ముందు ఒక బుచ్చగాడు పాలు పాడుతూ ఉన్నాడు. అది విని శనము భరించలేక... ఆ షాఫ్ట్ కి ఎవరూ రెవకుము లేదు. అట్టుడు...

షాఫ్ట్ ఓనర్: "ఏమయ్యె! నీ పాలు వలన మా షాఫ్ట్ కు ఎవరూ రెవకుము లేదు. అదిగో! ఆ చెట్టు-దగ్గర కూర్చుని పాడుకుంటే... రోజుకి ఏది రూపాయ లస్తా!"

బుచ్చగాడు: "అబ్బే! ఆశము లేదండీ || నాకంతో నష్టము... ఆ లక్ష్మీ వస్త్రాలయము వారు ఇక్కడ కూర్చుని పాడుతున్నందుకు పాతిక రూపాయ లస్తున్నాను."

218] ప్రొడ్యూసర్: "అర్థంబాగా మనకు త్వరిత పాత్రకు సరిపోయే నటుడు కావాలి."

టైలెక్టర్: "అంత వెదుకవలసిన పనేమీ లేదండీ! మన తొలిగానికి మేక్ష తీసిస్తే సరిపోతుందిగా!"

219] అలివేలు: "ఇదిగో మంగవల్లి! చోకిరేవులో నా చీరలన్నీ చక్కగా ఉత్తి తీసుకురా || ఒక్కవూట... నేను కట్టిపెట్టి చీరలు ఇంకెవరైనా కట్టుగలరా? రోజుకి ఓ చీర కడతిను తెలుసా?"

మంగవల్లి: "రోజుకు ఒక చీర కట్టి మీరే అతిగంటే... నాలుగైదు చీరలు కట్టి నేనేమనుకోవాలి?"

220] **ప్రియుడు:** "రేణి నిన్ను తప్ప నేనెవర్ని పెళ్ళి చేసికోలేను. నా మాట నమ్ము. నెల తప్పావని యింతిందకు! ఇంతకు ముందు రమణి, గీత, మేరి, రిచ్చిము, కమల, రిణలకు ఇలాగే చెప్పాను. వెళ్ళంతో నవ్వింది. నువ్వు నమ్మడంతో ఎలా...?"

రాణి: "అలాగ...?" (అని మౌనంగా ఉంది.)

221] **సుబ్బారావు:** "డాక్టర్ రహారెవుగారూ! మతిమంత్రికు మిలియన్ ముందు బ్రతండుముగా పనిచేస్తానంటే!"

డాక్టర్: "ఓహో! అలాగ...? ఇతే ఇంకొన్నిళ్ళు ఆ ముందు వెడండి!"

సుబ్బారావు: "ఎందుకుసార్! తగ్గిపోయింది కదా?"

డాక్టర్: "నేను డాక్టర్ రహారెవుని కాదు... డాక్టర్ పశుపతిని! పశువుల డాక్టర్లు తెలుసా...?"

222] **మిత్రులు:** "మిత్రులకు ఒక గొప్ప పిసికెరి తన భర్తకు తిసికెరి వస్తాడు.

మిత్రులు: "అయ్యో! ఇంకా పైసలెలా? ముక్కలెలా? ముక్కలెలా?"

భార్య: "ఇంకా కదా ముక్కలెలా? అసలు నేను పైసలెలా? ముక్కలెలా? ముక్కలెలా? కూడా తినడం?"

మిత్రులు (కొంతమంది): "అబ్బ... అంత మతిమంత్రితో ఎలాగో? మన పెళ్ళైన కొత్తలో సిగ్గీకి వచ్చినట్లు ఇదే షాలో పైసలెలా? ముక్కలెలా? ఇప్పించలేదేమిట...? ఆ...!"

223] **బాబుసారి:** "ఎందుకమ్మా...! రోడ్డుమీద కూర్చుని ఏడుస్తున్నావు? తప్పిపోయావో?"

అమ్మాయి: "అబ్బే! అదేం లేదంటే! మా అమ్మ నన్ను తప్పిపోయారంటే!"

224] **బాబుడు (ప్రకృతి రిజర్వేషన్):** "నిన్ను మా అక్క కొనించుకున్నావ్! నేను చూచిపో!"

రాజు: "హే! గట్టిగా అమ్మకు! ఇంకా ఈ పది రూపాయలు తిసుకో!"

బాబుడు: "పది వడ్డు! ఇదే చాలు! నేను అందరి వడ్డు ఇదే తిసుకుంటున్నాను. ఎక్కువ తిసికోను."

225] పోలీస్ ప్రెజ్డెంట్ పట్ల యాత్రకుండా స్టేషన్కి పోవచ్చేస్తా... ఇలా అంటాడ
పుల్లారావు: "S.I. గారూ! నా కళ్ళెదురుగా లాపీ జరిగింది. అందు
బకబ్బి పట్టుకున్నాను."

S.I.: "కెంటే వెళ్లి స్టేషన్కి ఈడ్చుకురా! నిజాన్ని కిక్కిరిం!!"

పుల్లారావు: "లాపీలో సొమ్ము పోగొట్టుకున్నది నాదే సార్!"

226] బీబర్: "గాడినకు మాత్రమే ఉండి... బుగళి సంతపులకు లేని బేబులు
చెప్పండి చూడ్డం?"

ఒక విద్యార్థి: "గాడినపిల్ల సార్!"

227] టూరిస్ట్: "ఏమంటి? తాతయ్యగారూ! మీ నగరంలో దొంగతనాలు
దోపిడీలు, స్ట్రోంగ్ దొంగ సారె వైఫారం, అవ్వలయల వైఫారం ఎక్కువగా
జరుగుతుంటాయా?"

తాతయ్య: "అరే మీకేలా తెలుసు? మీరు ఈ ఊరికి కొత్తకాదా?"

టూరిస్ట్: "అ...! ఏం లేదు... పోలీస్ కంప్లైమెంట్కు కూడా స్వంత
మారుతీకార్లు ఉంటేమా..."

228] తండ్రి-కొడుకులు మానసిక రుగ్మతల డాక్టర్ (ప్రెజ్డెంట్) వద్దకు వచ్చా
తమ సమస్యలకు వివరిస్తూ రిపోర్ట్...

తండ్రి: "డాక్టర్గారూ! మాకొక నిమిషం లేని నడుస్తున్నాం! మీరే
పరిష్కరించాలి."

డాక్టర్: "అ...! ఇదో పెద్ద సమస్యే? నాలుగు తగ్గించి పండు
కొట్టెట్ట... నీ వద్ద కెందు కొట్టెయ్యదా?"

229] తండ్రి: "ఏమంటి మాస్టర్గారూ! మా చంటాడికి ఏం నేర్పిస్తా?"

బీబర్: "మీ కొడికి ప్రస్తుతానికి గోడకుర్చీ వెయ్యడము, గుంజు
తయ్యడము వచ్చాయి. ఈ రోజు నుంచి మా ఇంటికి పనులకు ట్రైనింగ్
ఇస్తున్నాను.... ఆ... కడు కడు ABCDలు నేర్పుతున్నా!"

- 230]** అప్పారావు: "డాక్టర్గారూ... మీరు ఈచిగభాటలను కూడా తీస్తుంటారా?"
 డాక్టర్: "అవును... అంత కష్టతమంగా మీరెలా కనిపెట్టారు?"
 అప్పారావు: "మీరు ఇంజక్షన్ చేస్తున్నప్పుడు ప్లెజర్ ప్లీజ్ అన్నీరుగా నిర్మలబట్టి చెబుతూ!"
- 231]** రోగి: "డాక్టర్గారూ...! ఈ టానిక్ పడుకోవాలో మందు త్రాగున్నారా గనినా? అఫ్టర్ లోనా?... ఇంట్లోనా?"
- 232]** అక్క: "ఏరే తప్పకదా? ఎక్కడికి పరిగెత్తుకున్నా?"
 తమ్ముడు: "అందఱు పైన చువ్వునీలం చూస్తున్నారక్క! నేను కూడా చూడడానికి వెళుతున్నా!"
 అక్క: "మరి వగ్గలుకు వెళ్ళ చూడకు! కాస్తంత మోరములో ఉండి చూడు!"
- 233]** టోరలో మందుకొడు కనిపించిన తన స్నేహితుని అప్పారావు...
 అప్పారావు: "అనేమిటి? నిన్నువేగా మందు త్రాగినా భీకర ప్రతిజ్ఞ చేసావు. అప్పుడే త్రాగుతున్నావు!"
 దేవదాసు: "మానెయ్యటం సంగతి నిజమేరే... ఐతే... మరి ఏ మాటంటే ఆ మాటే పట్టుకొని మొండిగా ప్రేరణ మోర్చుతూ మాత్రం కామరి నేను!"
- 234]** పిల్లితో అల్లుడుపోయిన ప్రాఫెసర్ జీవితం భార్యకు లోకులై పోయింది.
 ఒకరోజు రిత్తి ప్రాఫెసర్గారు... ఏదో వ్రాసుకుంటూ ఉండగా... పాలగ్లాస్ తెచ్చి ప్రాఫెసర్ పక్కన ఉంచాడు... "త్రాగు"ని చెప్పి నివ్రాపోయింది భార్య.
 ఒక పావుగంట తరువాత చూస్తే... గ్లాస్ భాళిగా ఉంది. పిల్లిని చూస్తే గాఢనిద్ర పోతున్నది. మరి పాలేమయ్యాయో అర్థంకాక... భార్యని లేపి... అడుగుతాడు. భార్య "పిల్లి త్రాగి ఉంటుంద"ని చెబుతుంది.
 ప్రాఫెసర్: "లేదే... అది నిద్రపోతోంది. అయినా దెన్ని మాకు వేస్తే... అసలు నిద్రయం తెలిసోతుంది. మన పిల్లి ఎంత బరువు ఉండొచ్చు?"
 భార్య: "అరకిలో వలకు ఉండొచ్చుండీ!"
 ప్రాఫెసర్: "మరి పాలు?"

భార్య: "అది కూడా అరకిలో తూగవద్దండీ!"

తూకం వేస్తే పిల్ల అరకిలో తూగింది. వెంటనే అనుమాన మొత్తం బ్రాఫెస్ ఛర్వల ఈ ప్రశ్న వేస్తాడు. "దీని బరువు అరకిలో పాలకి సరిపోయి వస్తుందా? మరి పిల్ల ఏమైవట్ట?"

235] సుబ్బలక్ష్మి: "పనిమనిషి మీద అనుమానముగా ఉండవచ్చును? ఎందుకొక్కట?"

రాజ్యలక్ష్మి: "ఇంతకు ముందే 'యెమి అప్పుగారో' అని పలుకునచేస్తూ ఇప్పుడు 'యెమిమక్క' అని పలుకునస్తుంటేనా..."

236] తండ్రి: "ఏరె రిజా? పరీక్ష రెండు వ్రాసావా?"

కుమారుడు: "అద్భుతంగా వ్రాసాను నాన్నా! కనీసం పాస్ మార్కు లని వస్తాయనే నమ్మకం కొద్దిగా ఉంది."

237] రాజా: "ఓ భగవంతుడా! నువ్వే గనుక నిజంగా ఉండి ఉంటే... ఇండియాకు బాంబాయిని రెండుగా చేయాలి. క్విట్ ఇండియా మోవో తల్లి: "ఒరే రిజా! అదేమిటి నీకు నిజంగా ఏమిట అనిపిస్తోంది? బాంబాయిని రెండుగా చేయడం మేమిటి?"

రాజా: "అవును... ఏం చేయను? పామ్మనీ పరీక్షల్లో అదే వ్రాసాను మరి..."

238] పోస్ట్ స్టేషన్ రెండు నెలలుగా తీసికొచ్చిన పరహారావు.

పరహారావు: "ఇదిగో సార్. ఇది రోడ్డు ప్రక్కన తిరుగుతుంటే పట్టుకొచ్చాను. ఏం చేయమంటారు?"

పోస్ట్: "చోకి తీసికెళ్ళవయ్యా"

మర్నాడు మళ్ళీ అదే నెలలుగా తీసికొచ్చిన పోస్ట్ స్టేషన్ కొచ్చాడు మన పరహారావు.

పోస్ట్: "ఏమయ్యా...? పెద్ద మనిషి...! నిన్ను చూసి చోకి తీసి కెళ్ళమని చెప్పామని 1? మళ్ళీ ఇక్కడికివచ్చావా?"

పరహారావు: "అవును సార్. నిన్ను చోకి తీసుకెళ్ళాను. అంత చూపించాను. మరి ఇంకా నినిమాకి తీసికెళ్ళమంటారా?"

239] గోపాల్ సుంఠ పెన్ తోక్కున్న రోమోతో ఇలా అంటుంది వెళ్ళవ్వు...

తల్లి: "మాడు రోమో! నువ్వు ఇంకా చచ్చు పిల్లడివి కాదు. అలా తగవులొత్తం మంచిది కాదు. ఎవరి వద్దనున్నా తీసుకునేట్టుడు ఇవ్వడం కూడా నేర్చుకోవాలి."

రాము: "ఆ మాత్రం నాకూ తెలసునవ్వ! అందుకే వెళ్ళిపోతే వెంటకాయ ఇచ్చిస్తే పెన్ను తీసుకున్నా మరి."

240] తల్లి: "ఒరే రోజు! ఈ డబ్బెలో రెండు లక్షలు పెట్టావు. ఒకటి ఉండేమిటా?"
కుమారుడు: "అయ్యో! రెండున్నాయా? రొత్త చీరట్లా ఒకటి అనుకున్నానే..."

241] డీవర్: "ఒరే రోజు! 'శుభ్రముగా' అనే మాటను ఉపయోగించి ఒక వెళ్ళం చెప్పరా!"

రాజు: "మీరు శుభ్రంగా పళ్ళను తోక్కుకోవాలి మాస్టర్!"

242] రాజారావు: "అయ్యో! డాక్టర్ గారూ || మా ఆవిడను కుక్క కబళించి. మీరే రక్షించాలి..."

డాక్టర్: "ఏం ఫరవాలేదు. ఇంతకీ కబళించిన కుక్క పిచ్చిని? మంచిది ???"

రాజారావు: "నిని మెరలోకి మంచి కుక్కకాదానే...? అది కచ్చితంగా పిచ్చికుక్క అయ్యుంటుంది..."

243] అస్ట్రోనాట్ పేరు నికెందుకురా? :- ఒక కుటుంబం డైరీలో పురూషం చేస్తూ ఉంటుంది. ఆ కుటుంబంలో... భర్త, భర్త ఇద్దరు మగ పిల్లలు, నలుగురు ఆడపిల్లలు ఉంటారు. పురూషంలో ఎన్నో స్టేషన్స్ నిజిపోతూ ఉంటాయి. ఒక స్టేషన్ నిజిపోతూ ఉండగా...

"అవ్వా! ఈ స్టేషన్ గాక దినికి ముందు నిజిపోయిన స్టేషన్ పేరేమిటో?" అడిగాడు పెద్ద కుమారుడు.

తల్లి: "ఏమోరీ? నాకు తెలియదు. బన్నె... ఆ స్టేషన్ పేరు ఏమిటో?"

పెద్ద కుమారుడు: "ఆ ఏం లేదు... ఊరకే అడిగానులే! ఆ స్టేషన్ లో చచ్చు చెల్లెయి దిగిపోతేను."

244] మీ వలన:- సుబ్బలక్ష్మి: "శుభ్రయ్య మాకు ఇట్లుకు ఏ గొడవ లేకుండు. ఇరుగు-లొరుగు రోయగా-ప్రశాంతంగా ఉండంటే నష్టం అనివేలు: "అలాగే! ఇతే మీరు కూడా ఇట్లు మారెన్నమాట." సుబ్బలక్ష్మి: "అట్టే! అదేం లేదు. మేము ఇట్లు మారలేదు. మీ మారారు కదా?"

245] కమల: "ఏమండీ! పిండివంటలు భలే కుదిరియి. ఒక్కటి రుచు దుద్దురూ!"

కమలభర్త: "కుద్దులే కమల...! నిన్న పక్కింటి విమల నిన్ను అవమానింకొట్టినదని ప్రకటించింది...! ఆ క్షణ తీర్పుకోడానికి ఒక్కటే మార్గం.... ఈ పిండివంటల్ని వెళ్లండికి పంపు! కుటుంబానికి కుటుంబమే నోకనమై పోతుంది."

246] పిండివంట: "ఏమండీ! డాక్టర్ గారూ? రొత్తి పప్పు రుబ్బుతున్నట్లు కలెక్టుండి."

డాక్టర్: "ఇతే... నిన్న రొత్తి కూడా ఇలాంటి కలెక్టుండి?"

పిండివంట: "అట్టే లేదండీ! నిన్న రొత్తి మనకు పప్పు నెనెబ్బెకట్టు కలెక్టుండి."

247] ప్రయోగి: "వేణు! మన ప్రేమ విషయం మీ నొన్నతో చెప్పాలి. ఏమన్నారు?"

ప్రయోగి: "ఏమి అనలేదు. కానీ... వెంటనే ఊరెళ్ళి... పెళ్ళి సంబంధం విషయం చెప్పుకుని వచ్చేవారు."

248] అప్పారావు: "ఏమేం సుబ్బలక్ష్మి! మన చంటికి గాడిద నెక్కాని ఉండదు!! ఒకసారి మీ తమ్ముణ్ణి పిలువకూడదు!!!"

సుబ్బలక్ష్మి: "ఆ మాత్రం దెబ్బకి కొడెండుకండీ? మీరైతేనే చక్కగా సరిపోతుంది. ఏమీ మీరు ఎక్కించుకొని అటు-ఇటు తిప్పుకురండి!"

249] క్లౌడ్స్ మాస్టర్ పాతం సిరియస్ గా చెప్పుకుపోతున్నాడు. ఇంతలో ఆయనకు- బల్లపైర తలపెట్టి వేణు నివ్రపోవటం కనిపించింది. ప్రక్కనే ఉన్న రమణతో మాస్టర్ ఇలా అంటారు...

"మరే... రమణా! నీ ప్రక్కన ఉన్న వేణుని కాస్త తేటరె!"

రమణ: "ఎందుకు సార్? మరో పది నిమిషాల్లో బల్లకొడితే కొడే దొస్తాడు."

250] డైరెక్టర్: "ఈ సినిమాలో మీరు మూగ పాత్ర ధరిస్తున్నారు. చిత్రానికి ఇదే పైరెట్స్."

హీరో: "అది సరేనండి బాబూ! మరి మా ఆదిత్య కూడా ముద్రిస్తే ఎందుకు తీసుకురమ్మన్నారు?"

డైరెక్టర్: "ఆ...! ఏం లేదు. హాసింగ్స్ లో మీ ఆవిడ మీ ఎదురుగా కనిపిస్తూ ఉంటే యాక్షన్ నేచురల్ గా, సుబ్లైమ్ గా ఉంటుందని... అవెర్స్ కూడా రికవర్షుకని..."

251] ఆటోలో అనూహిక అన్ని అనుమానాలే తంపిస్తో ఇలా అంటుంది....

అనూభ: "నెన్నై? కాకి అణిస్తే చుట్టలు వస్తారట కదా? నె ఫ్రెండ్ రజని చెప్పింది. నిశేమేనా?"

తండ్రి: "అవునువ్వా! అందుకే అలాగే అంటారు."

అనూభ: "మరి వాళ్లు తప్పేమిటన్న చుట్టలు పోయిందే... ఎవరు అణిచి?"

తండ్రి (నెప్పుడిగా): "మీ అమ్మ!"

252] మురికొన్నాళ్ళు వాడండి:- ఒక మతిమంత్రి మనిషి- డాక్టర్ దగ్గరి మందులు తీసికొని... కొంత కాలం వెడత... తనకి- జబ్బునయ్యేవట్లుగా కనిపించింది. అప్పుడు డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళడానికి నిర్ణయించుకున్నాడు. మతిమంత్రి మనిషి: "డాక్టర్ గారూ! మతిమంత్రి తగ్గడానికి మీ రిచ్చిన మందు బాగానే పనిచేస్తున్నదండీ!!"

ఎదుటి వ్యక్తి: "అలాగా... తెలిగిందే! ఇంకొన్నిళ్ళు ఆ మందును వెతుకుతున్నారు."

మతిమంత్రి మనిషి: "ఎందుకు డాక్టర్ గారూ? తగ్గిపోయింది కదా?"

ఎదుటి వ్యక్తి: "నేను డాక్టర్ ని కావాలన్నా బాబూ! కాంపాండ్ లా!!"

253] రంగారావు: "హే...! మన చంటిడు రోగిలో... వాళ్ళకి కూర్చున్నట్లున్నాడే? వాళ్లు చూడు."

రమారేవి: "చూడరా... మీదంతో బడాలి, అది శరీరకాయ పచ్చడేనా..."

రంగారావు: "చూడడానికి అలాగే ఉన్నా... వెనకను బట్టి... మన చంటిడి ప్రవృత్తి అనుకున్నారే గానీ... కొత్తగా వంట చేసేటట్లుగా కొంచెము జిగుత్తగా ఉండవో!"

254] ఇలా ఐతే ఏం పని ఉంటుంది? :- ఇండియా పార్కిస్టర్ జట్టు ముఖ్య జరిగే తోటి ఆట చూడడానికి ఒక మంత్రిగారు వచ్చారు. రెండు జట్లు సమఉజ్జీగా పోరాడతాయి అయ్యేసరికి పోటీ చివరికి తీవ్రంగా జరిగి ఆట బ్రాగా ముగిసింది. మ్యాచ్ ఐపోగానే తిరిగి వెళ్ళిపోతూ మంత్రిగారు నిర్వహించుతూ "మీగతే ఆటల మాదిరిగా... తోటిలో గెలుపు, ఓటమి ఉండవచ్చు మాట ! ఐతే ఏం పని ఉంటుంది?" అన్నాడు ఆకేసంతో.

255] తరిచెయి, గిరిచెయి బెల్లె స్నేహితులు ! చింకలము తరువెత కలుసుకొన్నారు.

హరిబాబు: "ఐతే నువ్వు ఇంతవఱకు పెళ్ళి చేసికో లేదన్న మాట! కారణం ఏమిటి?"

గిరిబాబు: "నేను ఒక గొప్ప స్త్రీ కోసం చూస్తున్నాను..... ఎంత కాలంగా!"

హరిబాబు: "ఐతే... మరి దొరకలేడే...?"

గిరిబాబు (నీరసంగా) : "దొరికింది. కానీ... ఆమె కూడా ఒక గొప్ప పురుషుడి కోసం ఎదురుచూస్తున్నదట!"

256] ముందుకోసం :- ఇన్స్పెక్టర్ : "ప్రమాదం జరిగినప్పుడు బాగా త్రొగి కార్ నడిపిం దెవరు?"

తాగుబోతులలో ఒకడు: "మేముందరం తోగే ఉన్నాం సర్! ఐతే డ్రైవర్ కు డ్రస్ చొక్కా... మా దగ్గలున్న మంచుకోసం వెనుక సిట్లోకి వచ్చాడు అంతే...!!"

57] ఎలా కనిపిస్తారు? :- కష్టమర్ : "ఏమయ్యే సర్వరూప! మీ రోటుల్ని చివరి పరిశుభ్రంగా ఉంచుతున్నట్లుండే?"

సర్జర్ : "అవును సార్ ! తమాషాగా ఉండే... ఎలా కనిపిస్తారు?"

కష్టమర్ : "ఓ! ఏమంది ! ప్రతిదీ సబ్బువెసిన కొడుతుంటేను."

258] ఒక బిచ్చంపైవేబ్ సంస్కార క్లర్క్ గా చేరిడు సుబ్బరెణి! తనకు నెల జీతం నెలుగొందలేదని తెలిసి, మేనేజర్ కు కలిసి... "నెకు ముందు పనిచేసిన వ్యక్తికి నెలకు రెండువేల రూపాయ లెచ్చి నెకు నెలుగొందలు మాత్రమే ఇవ్వడం చివరి అన్వేయము"ని చెప్పాడు సుబ్బరెణి! అందుకు మేనేజర్ ఇలా అంటాడు.....

మేనేజర్: "నీకు ముందు పనిచేసిన షర్టీ చిరి అనుభవజ్ఞుడు! నువ్వు కొత్త గని?"

సుబ్బరాజు: "అవును సార్! అతనికి చిరి అనుభవము ఉన్నందున పని చేయడము తేలిక! నేను కొత్తవిక్రీ గని?!" ప్రతి విషయాన్ని పరిశీలించ... కష్టపడి పనిచేయాలిగదా...? పెద్దలు... తమరే ఆలోచించండి?"

259] రాజారావు: "హెయ్ గుర్తిం...! చెయ్యకేమైంది? కట్టు కట్టించి... యాక్సిడెంట్?"

గుర్తిం: "యాక్సిడెంట్? పాదా? రిటైన్మెంట్ పోలికెక్కువైతే సరిమాలో మా ఆవిడ మా జబ్బు మీద కొత్త కునుకేసింది అంతే!"

260] భర్త: "నన్ను నన్ను కమల! నేను చీమకు కూడా వ్రతము తలపెట్టలేను. నీ మీద ఒప్పు!"

భార్య: "ఆపండి మీ దొంగవేషాలు! బహుశా అది మగ చీమై ఉంటుంది. అందుకే బ్రతికిపోయింది."

261] గంగులు: "అబ్బ! నిన్న చిం మంచురోజు నెక్కు!"

రంగడు: "ఎలా? ఏం జరిగిందో వివరంగా చెప్పు!"

గంగులు: "దొంగతనం చేసి వస్తుండగా... ఆ ఇంటిలో మనుషులు చూచి, కట్టలు తిసికొని తరుముకుంటూ వచ్చారు."

రంగడు: "ఆ! అలాగా? తరువిత ఏమైంది??"

గంగులు: "అప్పట్లోకొత్త దగ్గర్లో ఓ పోలీస్ స్టేషన్ కనపడింది. లోపం చూచి, లేచావే... విశ్వంతి అతడేదేవుడు."

262] తాయర్: "ఇది సాక్ష్యం చెప్పమని... ఎవరో నిన్ను ప్రేరేపించారు కదా! నిర్ణయంగా చెప్పు!"

సాక్షి: "అవునండీ! నిజమే ప్రేరేపించారు."

తాయర్: "ఎవరో చెప్పు?"

సాక్షి: "మా నిన్నగారేనండీ! పొరపాటున అబద్ధము చెప్పి ఆ ప్లీడర్ దగ్గర అక్కుమోవట్టు. జరిగింది జరిగినట్లుగా, పొల్లుపోకుండా నిజం చెప్పేయ్ అన్నారు."

263] సురేష్: "అబ్బ! నేనెంత పొరపాటు పనిచేసానో... ఇప్పుడు అనుకొని ప్రయోజన మేముంది?"

రమేష్: "ఆ...! ఏం జరిగింది?"

సురేష్: "మతిమజ్జిత అనేది సాధారణంగా మేధావులకే వస్తూ ఉంటుంది. అంటూ మా ఆచార్య అనటం చిర పొరపాటు పోయింది."

రమేష్: "బ్రే...! ఏం అనర్థం జరిగిందిరా?"

సురేష్: "ఏం లేదు... కాలెనరే కనీసం పంచదెర, కూరలో ఉప్పు, రసంలో చింతపండు వెయ్యడం మఱాకపోతోంది. ఏం చేయాలో అర్థం కావటం లేదు?"

264] హెడ్ మాస్టర్: "ఏం దీవర్ గారూ? మీ ఆయన్ని నీతోచాటుగా స్వాగతం తీసుకురావటం ఏం జరిగలేదు."

దీవర్: "ఏం చేయనగి? ఈయనకి ఉద్యోగం లేనాగా... నేను స్వాగతి వచ్చాక... పనిపిల్లతో వెళ్ళవచ్చేలా, నా కొంపను కూలుస్తున్నానండీ!"

265] హెడ్ మిస్ట్రెస్: "దీవర్ గారూ! మీరు చుట్టానికి ఒడికి తిసికొచ్చి గోం పెడుతున్నారండీ! కురిశాంతకాలం మెతుల్ని రీస్ తిసికొరానా?"

దీవర్: "ఇంతకీ ఏమైందండీ?"

హెడ్ మిస్ట్రెస్: "ఏం లేదు... మీరు చుట్టానికి పాలు ఇస్తున్నప్పుడు ప్లాస్టిక్ బాల్స్ పిల్లలు పాలు కావాలని ఒకటో గోం!"

266] పత్రికా విలేఖరి: "మేడమ్! మీ పలువరుస చిర అంధంగా, ఒబ్బకగా ఉంటుంది. దిని రహస్య మేముండీ?"

సినితార: "అది నేనెలా చెప్పగలను? వెదికి తయారుచేసిన డెంబిష్టే అడగండి!"

267] మునిసిపల్ ఛైర్మన్ గారికి సన్నిహితం, బంధు జరుగుతూ ఉంది. బంధులో ఒక నడివయస్సామె, ఒక పడుచోమె ప్రకృత్యుక్తే కూర్చొని అంటూ... ఇలా మాట్లాడుకుంటూ ఉంటారు.

పడుచామె : "ఈ ఏటలో... ఇంతమంది మేధావులు, విద్య వంతులూ ఉండగా... ఎలాంటి తెలివితేటలు, చదువు లేని ఈ చవట సన్యాసి దొరికాడా చైర్మన్ గా... ఎంత దౌర్భాగ్యమండీ?"

నడివయసామె : "ఏం... తెలిసే మాట్లాడుతున్నావో...? తెలియక మాట్లాడుతున్నావో? నేనెవరో తెలుసా నీకు??"

పడుచామె : "తెలియదు. ఇంతకీ మీరెవరు?"

నడివయసామె : "నేను ఆ చైర్మన్ గారి భార్యను."

పడుచామె : "అతే... నేనెవరో మీకు తెలుసా ?"

నడివయసామె : "తెలియదు."

పడుచామె (మనసులో) : "అతే... ఈ వరి ఉద్యోగానికి ఏం ఫోకా లేదు."

268] భర్త : "ఏమే తియారు! ఆ ఇద్దర్నానికి అంత ఉత్సాహం అండి పెడతె తెంసుకో?"

భార్య : "ఆ... ఏమంది ? వంశీన వంట ఎలా ఉన్నా... ఎలాంటి వంతుల పెట్టకుండా... బిగున్ననని మెచ్చుకొంటూ తినేవేళ్ళకే పెట్టెల్లా ఉంటుంది ఎవరైనా!"

269] మేజిస్ట్రేట్ : "ఏమయ్య పెద్దమనిషి? నువ్వు గంధర్వగోత్రంగా, తికమకగా జరిగి చెబుతున్నావు. ఇలా నితే ఎలా ? నితరత్రన ఒక తియర్లు పెట్టుకోరెదా?"

ముద్దాయి : "తికమకగా మాట్లాడి, గంధర్వగోత్రం సృష్టించి, నిజం తెలియనియకుండా చెప్పుడం నీకు చేతకావూలేదని సార్...? తియర్ అవసరం!"

270] జనాభా లెక్కలు తయారు చేయడానికి బయలుదేరిన బడిపంతులు- ఒక వేళ్ళవెడకు వెళ్ళి ఒక ఇంటిలోని వేళ్ళకు కలిసి, చివరికి కొంస ఇలా అడిగాడు.

దీపర్ : "అమ్మా మీ వేరేమిటి ?"

వేళ్ళ : "రేపటి."

బీబర్: "మీ భర్త పేరేమిట ఉన్నా?"

వేళ్ళ: "రంగారెడ్డి... ఆ! కాదు... హెన్రీ... కాదు... బిన్... ఆ... ఆ కాదు... అప్పారెడ్డి... ఆ! అబ్బే!! ఎలా చెప్పింది ఎవరైంది? ముందు మీ అమ్మ పేరు, మీ నెత్తు పేరు రిసుకురండి! తరువాత భర్త పేరు ఆలోచిద్దాం!!"

271] మొదటి దొంగ: "ధ... ధ... లోకం బాత్రికా చెడిపోయింది. కాలం మరి పాడైపోయింది."

రెండవ దొంగ: "ఏమైందిరా?"

మొదటి దొంగ: "నేను రెండు ఒకటి కత్తితో వెళుతుంటే, ఒక్కరి లగిడితే... వెనుకకు దూకినా, నా కత్తిగాక... ఒంటిమీద ఒడ్డులు, వెంట పట్టుకు పోయాను!"

272] పొర్చీ నాయకుడు: "సారి బుస్టర్...! నీకు పార్టీ టికెట్ ఇవ్వలేం!! ఈసారి ఆలోచిద్దాం!!!"

భద్రయ్య (కత్తి తీసి): "ఇప్పుడు తేలికగానే ఖతం చేసి, సహాని చేసిస్తా రిన్నో?"

పొర్చీ నాయకుడు: "చేప్! నేను పెట్టిన ఆఖరి పరీక్షలో కూడా నెగ్గిపో!! పార్టీ టికెట్ ఇవ్వండి!!!"

273] కూతురు: "అమ్మా! ఆయన నా కన్యాయం చెయ్యాలని చూస్తున్నారే...!! ఏం చేయాలి... తెలియం లేదు?"

తల్లి: "ఏమియ్యవచ్చునో! దేవునిని ఉంచుకున్నా ఏమిటి?"

కూతురు: "అబ్బే...! అలాంటిది కాదు. సువర్ణం తరచు నేను వంట చేయలేదు. నువ్వు వంట నేర్పడోలే! అని ప్రాణం తీస్తున్నారే!!"

274] భార్య: "పెళ్ళాకని ఊరికి బయలుదేరి వెళ్ళిన మీ అమ్మకు వెంటనే రిసుకురండి!"

భర్త: "ఆహా! మీ అమ్మంటే నీకు అంత ఇష్టమే సరే?"

భార్య: "అదేంలేదు. ఆదిత్య నా పట్టుచేరి కట్టుకొని వెళ్ళింది."

275] చోటా నాయకుడు : "సార్ ! తమరు ఎగసార్వీ అప్పుల్ని అట్టకుండా ఆయన పార్టీకి అడతా రెండుకు ?"

నాయకుడు : "అతడు, నేను రేపు ఒకే పార్టీలో ఉండవచ్చు నేనా? మెరిమాటలు పోగొట్టుకోవడం ఎందుకని... ముందు జగ్రత్తగా అలా చేస్తున్నా"

276] గొట్టెలు మేల్చుకుంటున్న గోరన్నకు- ఒక పెద్దమనిషి వీరిని ఇలా అడుగుతాడు....

పెద్దమనిషి : "గోరన్నా ఈ మందలో ఎన్ని గొట్టెలున్నాయేమిటి ?"

గోపన్న : "అటువందల తొంభై ఎనిమిది"

పెద్దమనిషి (ఆశ్చర్యంగా) : "అంత కరెక్ట్ గా ఎలా చెప్పగలిగావ్... ? ఆశ్చర్యంగా ఉండేదా?"

గోపన్న : "ఇందులో ఆశ్చర్య మేమన్నదండీ? అన్ని కళ్ళకు రెక్క పో, దెన్ని నెలుగుతో పోగొట్టే... మందలోని సంఖ్య వస్తుందిగా ?"

277] అభిసర : "హెయ్ సూర్యుడా! ఎప్పుడూ ఆఫీసుకు కనిసం గంట రేపేగా వచ్చేవాడివి ! ఇకలేమిటి ? ఇంత త్వరగా వచ్చావ్ ??"

సూర్యుం : "అలా ఏమంది ? ఈ ఇంటికి చుట్టూలాల్సిందే అక్కడ నిద్రపోవడానికి వీలు ఉండరనుకున్నా...? ఇక్కడే సాక్షుంగా ఉంటుందని"

278] తొంభై తొమ్మిది ప్రముగులు తేలికగా అన్న దమ్మిరేపుని- స్నేహితుడు ఇలా అడిగాడు....

స్నేహితుడు : "అదేమిటి? ఆ ఒక్కడే తింటే నాలుగు ప్రార్తే పోతాయి గదా ?"

చిన్నారావు (కోపంగా) : "అలా? తొమ్మిది ! నీ కంటికి ఏమిటి కనిపిస్తున్నాయి...? అన్నేమి అనడానికి?"

279] రంగనాథం: "ఏమయ్యా రెమనోథం! మీ కొడులు ఈ మధ్య ఇంపీరన్, పంటపని చేస్తున్నట్లుండే?"

రామనాథం: "అవునుగానీ... మీరెలా ఊహించారు?"

రంగనాథం: "ఆ... ఏమంది? మీ ఇంట్లో పాత్రలన్నీ సొట్టలుపడి, బల్లులుపడి ఉంటేను."

280] రోగి: "డాక్టర్ గారూ! కడుపునొప్పి భరించలేకుండా ఉన్నానండీ!"

డాక్టర్: "ఏం తిన్నా వేయి? కడుపు ఉబ్బరంగా ఉన్నట్లుంది."

రోగి: "పనస తానయి తిన్నానండీ!"

డాక్టర్: "పనస తానలా? ఎన్ని తిన్నా?"

రోగి: "అయ్యో! ఎన్నో? రెండే రెండు పండ్లు తిన్నానండీ!" (ఒక్కో పనస పండులో... వందకు పైక 'తాన' అంటాయని మరి...)

281] తండ్రి: "ఏమండీ... హాస్టల్ గారూ! పూరితు రెక్కలలో... ఫర్వాలేదండీ?"

హాస్టల్: "అయ్యో! ఆఫం లేదండీ!! కనీసం ఎక్కాలు కూడా రెక్క 'తొబ్బింది నాలుగులు ఎంత?' అంటే 'మప్పై ఆరు' అంటాడండీ..."

తండ్రి: "బ్లీస్! అంతగది? ఒకటి ఎక్కువ చెప్పాడన్నమాట! కొంతవఱకు ఫర్వాలేదు."

82] సుగుణారావు: "అయ్యో! ఏం చేయాలి? తెలియడం లేదురా?"

వామనరావు: "ఏమైంది? సంగతేమిటి?"

సుగుణారావు: "నిన్న ఎవడో ఆకాశరేమన్న పేరుతో ఉత్తరం వ్రాస్తూ... నా భార్యతో తిరిగితే కార్మికారేస్తానని వ్రాశాడరా!"

వామనరావు: "చిత్ర... భయపడ్డం దేనికి? తిరగడం మానెయ్యు."

సుగుణారావు: "ఉత్తరంలో సంతకం చెయ్యలేదు. ఎవరి భార్య అనే విషయం... నాకే తెలుస్తుంది?"

283] అల్లరి చేస్తున్న ఆటోలో బాచిగార్లు తల్లి చెవరిస్తూ ఇలా అంటుంది...

తల్లి: "వెళ్ళి! ఏం గంధి? పూజలు తీస్తున్నా? డబ్బీ రెన్నీ! నీ పెళ్ళి చేయిస్తా!!!"

బాచి: "పోవ్వా నువ్వు...! అప్పుడే నాకు పెళ్ళింటి? ఇంకో బడిలు నెట్లగలేస్తా...?"

- 284]** పనిమనిషి: "అమ్మగారా!! నేను ఏని హాసుకుంటున్నానండి..."
 యజమానురాలు: "ఇంత తిత్తుగానె... ఏమైంది? ఎందుకు??"
 పనిమనిషి: "నేనంటే మీకు బాత్ గా నవ్వుతం లేదు. నన్ను నవ్వుచి చోట నేనుండను."
 యజమానురాలు: "ఎవరు చెప్పారే నీకు! నీ మీద నవ్వుతం లేదా??
 ఇనప్పెట్టి తిళిలు కూడా దియడం లేదే..."
 పనిమనిషి: "అవును నిజమే... ఒక్క తిళం కూడా పట్టిపోవడం లేదేయె?"
- 285]** రాము: "ఒరే... గారీ! ఎందుకురె ఆ చెజిపోయిన వాచి? అవతం పడెయ్యక..."
 గోపి: "భలేపాడితే! అది పూర్తిగా చెజిపోలేదు. రోజుకు రెండుసార్లు కరెక్ట్ టైమ్ చూపిస్తుంది."
- 286]** ప్రజ్ఞాత సినినస్థి తన ప్రజ్ఞికరోజు సందర్భంగా... ఎంతో మంచి ఆహ్వానిస్తుంది. ఆహ్వానితుల్లో పండ్లబుట్టెళ్ళ చర్చిలెట్ట ఇత అంటాడు...
 జర్నలిస్టు: "మీ ప్రజ్ఞికరోజు సందర్భంగా... నేను మీతో డ్యాన్స్ చేయాలని ఉత్సాహపడుతున్నాను. నె కొరకను పుల్లించరా?"
 సినినస్థి: "సారీ బుష్టర్! నీతో డ్యాన్స్...? తీ... తీ... నేను చేజిస్సోతో డ్యాన్స్ చేయను."
 జర్నలిస్టు: "క్షమించెరి... మీరు ప్రెగ్నంట్ అని తెలియక అడిగాను."
- 287]** బచ్చగారు: "అయ్యో ఒక్క పావతి దిసం చేయండి!!"
 పెద్ద మనిషి: "ఇట్టడు చల్లర లేదులేవయ్య! తరువెత తిసికొందువు."
 బచ్చగారు: "ఇత ఐతే ఎత సార్! అంబా అట్టలు పెడుతున్నారే? నేను దివెత తియనె??"
- 288]** రాజారావు: "నెలుగంబల రూపాయలకు ఎంత కుమ్మర్ తిసి కుంటారు?"
 పోస్ట్ మెన్: "ఏదో తమ వయ సార్! తమ రెంతిస్తే అంత!!" (అన్నింట తన ఫోటో)

289] ఓ పట్నం పిల్ల తన అక్క కొడుకులతో పికారు ముగించుకొని, బస్ స్టాప్ చేరుకుంది. అక్కడే అరగంట నుండి వెంటనే చేస్తున్న పల్లెటూరి దంపతులు- ఈ అమ్మాయిలో మాట కలపటానికి ఇలా అంటారు...

పల్లెటూరి ఆమె: "కవల పిల్లలే...? ముమ్మగా ఉన్నారు. ఏ పేరేమిటి ?"

పట్నం పిల్ల: "చమల."

పల్లెటూరి ఆమె: "కెళ్ళి లవకు-కులని పేరు పెట్టు..."

పట్నం పిల్ల: "అసలు నాకు పెళ్ళి కాలేదు."

పల్లెటూరి ఆమె: "లతే... శకుంతలని పేరు మార్చుకో..."

290] ప్రెక్కింటి పిల్లి: "పిలువమ్మయ్ చిజయి? ప్రక్క పేమన్నైమని కూడా రేకుండా... వరం రోజుల్నిం నువ్వు మీ ఆయన బరితెగిం నైవ్ వేసుకుని మరి శృంగారెలను తెలిందోరు. అబ్బే...! అంత పట్లక్షగానె ?" విజయ: "అక్కయ్...! వోర్నియనో... నె కొంట మునిగింది. పండక్కుని పదిరోజుల ముందు ప్రెక్కింటి కెళ్ళి ఇట్టడే వచ్చిను. అంతె లిపోయింది."

291] కొడుకును సాగనంపుతూ ఓ సగటు తంత్రి: "ఒరేయ్ ఊరు చేరగానే ఉత్తరం వ్రాయి!"

కొడుకు: "అబ్బే... వెంటనే ఉబ్బుతో పనుండదులే నిన్నె!"

192] పిపీపటి: "ఇద్దరు ఇంగ్లీష్ లైబర్ల పేర్లు చెప్పవయ్య?"

పత్తెటరి: "వేనికి మేడమా?"

పిపీపటి: "ఇయ్యరో రేలో పత్తికలోళ్ళ వస్తామన్నీరుగా... ఇంటరవ్యు చెయ్యడానికి...! అప్పుడు నేనిట్టడే... ప్రక్కల లైబర్ల పేర్లు అడుగుతీరుగా ? మరి గుర్తుకోవడం..."

293] ఒక గ్రామంలో... బ్రాహ్మ వేస్తున్నారు. అరగంటలో పూరంభం కావోతుంది. శవుడు పాత్రధారి ఇంకా రెనండున బ్రాహ్మ కాంట్రీస్టర్ మేకు రూమ్ నుండి బయటకు వస్తూ "సాంబావె! ఎన్ని కప్పాలు? నోట్సుడేం బెరి?? నన్ను ముంచుకొనె... తేలుస్తారో???"

ఈ మాటలకు కైకంబలోని శవుడు తన భక్తుడు కప్పాల్లో ఉన్నాడని గ్రహించి ప్రత్యక్షమై "బాబ్బా! ఏం వరం కాలె ? కోరుకో ఇస్తాను..." అన్నాడు.

"ఓర్ని ముంపతెగ... ! ఏదో రోగం వచ్చిందని కబురు చేస్తే... బ్రహ్మ ఆగిపోతుందని తీసు చచ్చినానుకా! అప్పుడు-ఇప్పు సరైన టైమికి వచ్చివుందన మేకే రోమ్ లోకి" శివునికి మతిపోయినంత పడైంది.

294] పేషెంట్: "డాక్టర్ గారూ! ఆపరేషన్ తరువాత కాంపాండర్ కుట్టువేస్తాడట!! చాగా వెయ్యగలడా?"

డాక్టర్: "గాభరిపడకుండా! ఇంతకు ముందు ఇతను టైలర్ గా పనిచేసాడు."

295] నర్స్: "ఏమిటి... డాక్టర్ గారూ? పేషెంట్ కి ఆపరేషన్ చెయ్యాలని నిర్ణయించుకొని ఐవరి క్షణంలో నిర్ణయాన్ని మార్చుకున్నారు?"

డాక్టర్: "ఆ...! ఏమింది? ఈయన భార్య భయంతో వణికిపోతూ వచ్చి కాళ్ళమీద పడి డాక్టర్ గారూ ! నాకు మోగల్య ఇష్టం పెట్టండి!! అంటూ బ్రతిమాలింది"

296] డైలాగ్ డ్విరాళిలోకి ఒక ఆయన్ ట్రస్ వేసుకున్న పెద్ద మనిషి ఒక ఐదు పిల్లలతో తీసుకువచ్చి "ఈ పిల్లలకికీ బైట్ చేయాలి. నాకు క్షవరం చేయాలి. ఎంతవ్రద్ది?" అనడిగాడు. అందుకు ఆ షాపువాడు "ఏడు-ఐదు పడైండు రూపాయలవ్రద్ది" అన్నాడు. ముందు తన క్షవరం చేయించుకున్నాడు. తరువాత "పిల్లలకికీ బైట్ చేయమ"ని బయటకు వెళ్ళాడు. బైట్ చేయడం ప్రారంభించి. ఐనా... ఆయన్ ట్రస్ ఆయన రికేడు అవుతున్నాడు...

క్లారకుడు: "ఏం అబ్బియ్ !? మీ నన్న ఇంకా రికేడేమిటి?"

పిల్లవాడు: "మా నన్నకి? ఆయన మా నన్న కాదు..."

క్లారకుడు: "మరి నిన్ను తీసికొచ్చివెయ్యన ఎవరు?"

పిల్లవాడు: "ఆయనెవరో నాకేం తెలుసు? నేను పార్క్ లో ఆడుకుంటుంటే నాకు పైసా ఇచ్చి రేకుండా బైట్ చేయిస్తామరి అని నన్ను ఇశ్మికి తీసికొచ్చాడు."

297] పేషెంట్ : "డాక్టర్గారూ ! నేను బరువు బాగా పెరిగేలా... టానిక్, బిల్డ్ టోనిక్స్ ఇవ్వండి!"

డాక్టర్ : "మీరు ఎత్తు ప్రకారం ప్రస్తుతమున్న బరువు చాలు!"

పేషెంట్ : "కాని... మా ఆవిడ నన్ను చీటికి చీటికి తేలిక చేయమంటుంది డాక్టర్!"

298] గుమాస్తా : "ఈ నెలగేళ్ళ నుండి నలుగురికి పని నేనొక్కణ్ణే చేస్తున్నాను నీతం మాత్రం ఒక్కపైసా పెంచారు కారు!"

యజమాని : "నలుగురికి పనిని ఒక్కణ్ణిచే చేస్తున్నావు కదా! ఆ ముగ్గుల ఎవరో చెప్పి వెళ్ళి తీసివారేస్తాను."

299] పెద్దతెల్లి : "ఏం? రెవులమ్మ...! మరి ఇంత దగా చేస్తారా? వెన్నలూ కేజీలని చెప్పి అరకేజీకి పైగా తక్కువ ఇచ్చావ్!"

రావులమ్మ (అహయకుం): "అదేమిటి నెట్టిగారూ ! ఈకానికి దగ్గల తొట్ట లేకుండా తమరిద్దరూ పను కేజీల ఉల్లపాయల్ని పెట్టి తూచిన పైగా ఒక గంట పెద్ద కూడా తేలిను."

300] రోగి : "డాక్టర్గారూ ! నేను అస్సలు నిద్రపట్టడం లేదు."

డాక్టర్ : "రొత్త పడుకోబోయే ముందు ఏదైనా తిని, పాలు త్రాగి పడుకో నిద్రపట్టండి."

రోగి : "కాని... తమరు పది రోజుల క్రితం పడుకునే ముందు ఏదీ తినాడన్నారుగా!"

డాక్టర్ : "నేను చెప్పినట్లు చెయ్యి ఈ పదిరోజుల్లో వైద్యశాస్త్రం ఎంత మారినాయో నీకు చెప్పిందే అర్థం కాదులే!"

301] రాజారావు : "ఏమిటి వరహోత్సవం? అంత విచారంగా ఉన్నావు??"

వరహోత్సవ : "ఆ! ఏం లేదు. ఈరోజే ఏడునామా రోజుని! అందులో నా భార్యకి లక్షరూపాయలు, ఇద్దరికీ కొడుకులకి చెరో నెలగు లక్షలు, కూతుళ్ళిద్దరికీ చెరో లక్ష వ్రాసాను."

రాజారావు : "ఇతే... మరి విచారం వేసికి ?"

వరహోత్సవ : "అదే... అంత డబ్బు ఎలా సంపాదించడమో అని?"

302] అప్పారావు: "మా కుక్క చీర గొట్ట జీత కుక్క! దీన్ని చూస్తే దొంగలకు తీడరో! పరియి వెళ్ళకు... లోపలికి రెసియనే రెసియను."
 రామారావు: "కుక్క చీర బగుంది. మెడలో వెండి పట్టీ తొటివేసాన్ని వేస్తే చక్కగా ఉంటుంది. ఒకటి చేయించరాదా?"

అప్పారావు: "ఇంతకు ముందు వెండి చెర్ట్ చేయించా వేళా! కాని దొంగ వెధవలెవరో కాజేశారు. అప్పట్నుంచి ఏమీ ఉంచడం లేదు."

303] రంగనాథం: "పహాయ్ రోమారోస్? ఆ మధ్య రెబ్రాళ్ళు ఏవో పీడకలలు వస్తున్నాయని అన్నావు. ఇప్పుడెలా ఉంది? ఘాత వైద్యుజ్ఞవర్ణునిని సంప్రదించారా? లేదా?"

రామారావు: "లేదండీ! ఇప్పుడు బాగానే ఉంది. మా ఆవిడ ఫోటోని తలపై ఉంచుకొని నిద్రపోతున్నాను. కలలు గలలు ఏమీలేవు."

304] జ్యోతిష్యుడు చెప్పి చూస్తూ అప్పారావుతో ఇలా అంటాడు.
 జ్యోతిష్యుడు: "అయ్యో! మీకు ఒక మర్నెల్లా! మీ భార్య కొద్ది రోజుల్లోనే తీవ్ర చేయబడుతుంది."

అప్పారావు: "అది నాకూడా తెలుసునుగానీ... ఇంతకు నేను వారుకునిరా? లేదా? ఆ సంగతి చెప్పు ముందు!"

305] అవధాన్లు: "ఏం గుర్తింతుంది? ఎక్కడికి... చీకటి పడ్డాక వెళుతున్నావా?"
 గుర్తాథం: "ఆత్మతీవ్ర చేసుకుంటున్నా!"

అవధాన్లు: "మరి చేతిలో ఆ టెర్నెట్ ఎందుకు?"
 గుర్తాథం: "చీకటి గడే...! ప్రరుగు ప్రభు ఉంటాయని...!!"

306] రాంబాబు: "నిన్న మా పెద్దక్కని కొనించుకున్నావేలే నే చూశాగా..."
 పక్కింటి ప్రేమకుమార్: "ఘో! గట్టిగా అణచుకు!! ఈ పది రూపాయలు తీసుకో!!!"

రాంబాబు: "ఊహ...! మా అక్క బయ్యెంట్ అందుకే వద్దని ఇరవై రూపాయలు తీసుకుంటాను. పదైతే వద్దు!"

307] వివోద్: "ఓరె అనిలో ఎలా ఉన్నావో? శాస్త్రాన్ని కనబడ్డావో?"

అనిలో: "1990 వలకు ఇంకానే ఉన్నాను అనినా?"

వివోద్: "ఆ తరువాత ఏమైంది? నీకు?"

అనిలో: "ఏమైంది? పెళ్ళైంది లేదా?"

308] అన్ని సంవత్సరాల వ్యవధి ఇద్దరు అన్నదమ్ములకి తగాదె వచ్చింది. వెలిగిపోయిన ఊరి పెద్ద లన వెంకట్రామయ్య వద్దకు వెళ్ళి "అంతా అన్నయ్య కడి...! తమ రెండు బెంటు అలా వింటు... సలహా చెప్పండి" అన్నారు. ఊరిపెద్ద వెంకట్రామయ్యగారు జగత్తుగా ఆలోచించి ఇలా సలహా ఇస్తాడు... "ఉన్న అన్ని మేల్కొన్న రెండు భాగాలుగా జోని బాధ్యత అన్నది. తనకు ఏ భాగం కావాలో కోరుకునే తప్పు తప్పింది."

309] క్లౌడు ఆలస్యంగా వచ్చిన ఇద్దరు విద్యార్థులు కూడా కోరికతో ముగిసిపోయి ఇలా అంటారు.

మార్కెట్: "ఓరె రోజు! ఇంత ఆలస్యం ఎందుకైంది?"

రాజు: "నా రూపాయలు ఇంకా రోడ్డు మీద పడిపోతే దిన్ని వెతకడం మూలన ఆలస్యమైందంటే!"

మార్కెట్: "మరి నీవెందుకు ఆలస్యంగా వచ్చావు రోజు?"

గోపి: "నేనంటే... ఆ రూపాయ ఇంకా మీద నుంచున్నానంటే!"

310] మగ్గులు అవసరమవుతున్నప్పుడు తమ తమ గొట్టాలు చెట్టుకుంటూ ఇలా మాట్లాడుకుంటారు...

మొదటి వాడు: "పెళ్ళైతే ఆ రెళ్ళిలో మా ఆవిడ నెల తప్పింది."

రెండవ వాడు: "అదేం గొట్టం? పెళ్ళయిన రెండు నెలలకే మా ఆవిడ నెల తప్పింది."

మూడవ వాడు: "బాబ్ ఒక గొట్టం కిందనే రెక్కా...? మా ఆవిడ పెళ్ళకి ఆ రెళ్ళి ముందే నెల తప్పిందంటే!"

311] ఒక తెలివైన సాక్షాత్తుడు సునిహారోలో ఎదురు సీట్లపై కాళ్ళు బెల్లెదాపి వట్టిగా విలసంగా సిగరెట్ల కాలుస్తూ ఉంటాడు. అప్పుడు ఎదురు సీట్లపై కూర్చున్న వ్యక్తి కోరికగా ఇలా అంటాడు.

వ్యక్తి: "ఏం పనయ్య ఇది? అదే ఏ సీట్ మీద కాళ్ళు పెడితే ఏకేలా ఉంటుంది?"

జల్సారాయుడు: "కాకెంటో మీరు నె సీట్ మీద నిరభ్యంతరంగా కాళ్ళు పెట్టుకోవద్దు, నెకెంటో అభ్యంతరమో లేదు."

312] భార్య భర్తల వివాదం కోర్టులో విచారణ జరుగుతోంది.

భర్త: "విడాకులు తీసికోవడానికి నేను అంగీకరించను!"

భార్య: "ఇవ్వకుంటే నేనూరుకోను!"

భర్త: "నేను ఏం చేశానని విడాకులు ఇవ్వాలి?"

భార్య: "ఏమి చెయ్యడంలేదనే నేను విడాకులివ్వమంటుంది."

313] ఆఫీసర్: "ఏమయ్య పెద్దమనిషి? ఐదుట బోర్డ్ చూడలేదే? అనుమతి లేకుండా లోనికి రోకూడదని..."

పెద్దమనిషి: "బత్తం! చూశానండీ!"

ఆఫీసర్: "చూసే వచ్చినా మాట...! ఏం అంత నిర్లక్ష్యం?"

పెద్దమనిషి: "ఇందులో నిర్లక్ష్యమే ఏమిందండీ...! అనుమతి అడుగుదిమనే లోనికి వచ్చా!"

314] విలేఖరి: "ఏమయ్య నీవు రోజు అడుక్కుంటున్నావ్ గదా? ఎంత సుపాదిస్తున్నావ్? సుపాదించే వేలు చేస్తున్నావా?"

జచ్చగాడు: "రోజుకి ఇరవై రూపాయలండీ! ఐదు రూపాయలు పెట్టి ఆటర్ బిక్లెట్లు కొంటాను."

విలేఖరి: "ఒకేక ఆటర్లో నీకు లక్ష రూపాయలు వచ్చేయనుకో? ఏం చేస్తావా?"

జచ్చగాడు: "అంత అదృష్టమే పడితే... వెళ్ళవ ఈ రేకు పళ్ళెం చిసరికొట్టి వెండి పళ్ళెంలో అడుక్కుంటానండీ!"

315] భార్య: "ఏమండీ! మీ ప్రజ్ఞివ్రాసగదని నేనే వంట చేశాను. వజ్జిస్తాను రండి!"

భర్త (భయంగా): "ముందు ఏదిలో ఒక్క కుక్కని పెరిచి... దెనికి పెట్టు! తిన్న తరువాత అది ఇంకా బ్రతికి ఉంటే... నేనూ తింటాను."

- 316]** జానకి: "ఏమండీ డాక్టర్ గారూ? మా ఆయన్ని మీరే రక్షించారు. ఆయనెప్పుడూ తి తి ఆ తి... అంటున్నారండీ!"
డాక్టర్: "ఇంతకీ మీ ఆయన ఏం చేస్తుంటారన్నది?"
జానకి: "కరిటే అట! దిన్ని నేర్చుకుంటున్నారండీ!"
- 317]** అప్పారావు, పాపారావు ఇద్దరూ ఫైనర్ ఇయ్యే చదువుతున్నారు. ఇద్దరూ తెలివి తక్కువ వద్దవులే అని చెప్పడానికి వారి వయసు 30 పైగా ఉంటుంది. వారు పరీక్షలు వ్రాసి బయటకు వచ్చా ఇలా మాట్లాడు కుంటున్నారు.
అప్పారావు: "పరీక్ష ఎలా రిజల్టులై?"
పాపారావు: "ఆ...! ఏం రియడంలే? తెల్ల పేపర్ ఇచ్చావచ్చి!"
అప్పారావు: "అయ్యో...! ఎలా? నేను కూడా తెల్ల పేపర్ ఇచ్చి దిద్దేవారు మనిద్దరం కావాలి కొట్టేమని అనుకుంటే రేపేరే?"
- 318]** ఒక రిజిస్ట్రారు నాయకుడుకుటుంబ సభ్యులతో సహా జిలాధికారి పార్కు వెళ్ళాడు. అక్కడ కొమరినా చూడన తన బన్న కొడుకు కిచ్చార్ ఇలా అంటాడు...
కిచ్చార్: "నన్నె...! నన్నె...!! నిన్ను మా మాస్టారు పాఠం చెబుతా... మనం కొలి మంత ప్రట్టమని చెప్పారు. నిజమే?"
నాయకుడు: "భీ! భీ!! మనం కాదురే... అప్పారావు పార్టీ వెళ్ళు ప్రట్టరు."
- 319]** ప్రొఫెసర్ భార్య: "ఏమండీ...! మన బాలు- పది రోజులుగా నడుస్తున్నారండీ!"
ప్రొఫెసర్: "అలాగా...! అరె... ఇప్పుడెలా...? ఇప్పటికే చాలాదూరం వెళ్ళావునుంటాడే?"
- 320]** గుర్జాధం: "రోజు రెండు భోజనాలు ప్రార్థన... నేను తిరిగ్గా మాట్లాడే మాటలంటే మా ఆవిడ... చెవి కోసుకుంటుందంటే నమ్మండి!"
జోగినాథం: "ఏమిట మాటలు?"
గుర్జాధం: "కెదలి అలా వదిలేయ...! నేను తిస్తానులే...!! నేను కడుగుతున్నా... వగైరా మాటలు!!!"

321] ఒక పరిశోధక శాస్త్రవేత్త ఒక పరిశోధక శాస్త్రవేత్తను పంపాడు. ఒక అందమైన స్త్రీ ఆయనను ఇలా పరిశోధించింది.

స్త్రీ: "ఏమిటి శాస్త్రవేత్తగారూ! నేను మీకు గుర్తుపెట్టాను? అదేమిటి? కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటావా? అని అడిగారే ఆమె నేను..."

ప్రాధాన: "ఏమిటి...! మీకు ఇంతకీ పెళ్ళి చేసుకున్నావా? లేదా?"

322] ఆఫీసర్: "ఎవరు కావాలి మీకు?"

బెర్నీ మిల్స్: "సత్యమూర్తి కావాలి...! సాయంత్రం సెలవు ముగిసిన తర్వాత నా వెంట తీసుకెళ్ళిను."

ఆఫీసర్: "అరే! ఇంతకుముందే సెలవు పెట్టి వెళ్ళిపోయింది! వెళ్ళి నన్ను అంతర్వేదికలకి తోచుకున్నావా? కాదు! కాదు! ఇంతకీ తమరెవరు?"

బెర్నీ మిల్స్: "వెళ్ళి నన్నునండి!"

323] కమిటీ డేవ్: "చూడు... వెంటబడితే...! ఆ రవిశాస్త్రి నాకు సూచనలు, సలహాలు ఇస్తున్నాడు. ఇంత అనుభవమున్న నాకే ఎలా చెబుతున్నావా?" అన్నాడు బాధగా.

వెంటబడితే: "మీకు చెప్పడమేమిటి సార్...? ఆట గురించి నాకే చెబుతుంటే...! నేనెంత బాధపడాలి?"

324] తన వరుడు దొరక్క ముదిరిన ముఖై ఉత్తరకుమారికి పెండ్లి ప్రకటన ఇచ్చింది. ఫలానా అర్హతలున్న వరుడు కావాలని ముఖసాటి రోజే పెండ్లిలో ప్రకటన వచ్చింది.

మరో వారం రోజులు పిదప తల్లి కూతురితో ఇలా అంది...

తల్లి: "చేతి! మన బాప్ నంబర్ కి రెటర్న్ షెడ్యూల్ వచ్చేదా?"

కూతురు: "అ...! ఒక్క ఉత్తరమే వచ్చిందన్నా...!"

తల్లి: "ఎవరు రాశారన్నా...! త్వరగా చెప్పు."

కూతురు: "అబ్బ! నేను చెప్పను."

తల్లి: "నాన్నా చెప్పకూడలే ఎలా?"

కూతురు (చిరుగా): "నన్నే రాశారన్నా...!"

325] మొదటి దొంగ: "అంతటి మహావీరు-ప్రఖ్యాతులున్న రోజీయ నాయకుడి ఇంట్లో దొంగతనం చేసి సంతోషించి గొని ఎందుకురి...? అంత బాధపడిపోతున్నా!"

రెండవ దొంగ: "ఆ ఏం లేదు. జరి వ్రాతమే తలపెట్టినది అంతరిక్ష ప్రవాహిస్తున్నది. అందుకేనే ఏడుపు ఆగటం లేదు."

326] రామనాథం: "ఆలో...! ఏమి నె భగ్యం? లోలో...!"

జోగినాథం: "ఏమి నె రమనాథం? మంచి జోరుగా ఉన్నా! ఏమిటి సంగతి?"

రామనాథం: "నేను చాలా అదృష్టవంతుణ్ణి. పండక్కి రోవడం కుదరదని ఇద్దరు అల్లుళ్ళు రెటర్న్ వ్రాశారు."

327] పూస: "లోపరికెళ్ళడానికి ఇప్పుడు కుదరదంటే! ఆఫీసర్ గారు లోపల చాలా బాగా ఉన్నారు."

పెద్దమనిషి: "సరేయ్యా...! ఎన్ని గంటలకు నివ్రలేస్తారో చెప్పండి?"

328] టీచర్: "ఒరే రోజో...! గుజ్జుపు స్వారిలో బరిఫిక్ గార్డ్ మెడలో సాదించింటే... మనవారికి ఒక బట్టి చెప్పరా!"

రాజు: "మనవళ్ళకి తప్పు... బుగిరిన వెళ్ళందానికి గాడిదన్న ఇవ్వాలి సార్!"

329] పెద్దమనిషి: "అయ్యో! ఇంట్లో మీ నెన్నగారున్నారా? ఉబ్బు ఇవ్వాలి."

బిల్లవాడు: "మిరియ్యో? మీకు మా నెన్నగారియ్యో?"

పెద్దమనిషి: "నేను ఇవ్వాలి అయ్యో!"

బిల్లవాడు: "బలే... నోకిచ్చండి! నేనేకీ ఇస్తాను."

పెద్దమనిషి: "మీ నెన్నగారే ఇవ్వాలి."

బిల్లవాడు: "ఏదో ఊరెళ్ళారు. ఎప్పుడోస్తారో కూడా తెలియదు."

330] రాంబాబు: "నన్నయ్య ఏ శతాబ్దికి చెందినవారంటే?"

తెలుగు మాస్టర్: "నాల్గవవది వేదవది! పాస్టర్ మాస్టర్లు అడుగార్చిన ప్రాంతాన్ని అడుగుతావేంట్రా...? కూర్చో!"

331] రాజ్యలక్ష్మి: "ఇదిగో రత్నాలు...! గిన్నెలు ఇలాగేనో కడిగేది...? సర్ఫ్ పెట్టి చాగా కడగాలని తెలిసి...?? ఎన్ని సార్లు చెప్పారీ నీకు...! ఇక ముందు కడగాల్సినవన్నీ శుభ్రంగా సర్ఫ్ తేసి కడుగు!! అస్తమానం నేను చెప్పలేను."

రత్నాలు: "అలాగే అప్పుగారు! మీరు చెప్పినట్లే చేస్తాను."

రాజ్యలక్ష్మి: "సరేలేగానీ... నేను మరొకమండలికి వెళ్ళి. త్వరగా ఒక అరసాల ఇయ్యం కడిగి పొయ్యిమీద పెట్టు!"

రత్నాలు: "అలాగే అప్పుగారు!"

రాజ్యలక్ష్మి (ఒక గంట తరువాత): "ఓమే రత్నాలు అన్నమేంది... సర్ఫ్ కంట్రా కొడుతున్నది?"

రత్నాలు: "మీరేగదా అప్పుగారు! ఇయ్యం కడిగి అన్నం వండమన్నారు. కడగాల్సినవన్నీ సర్ఫ్ తోనే కడగమన్నారు."

332] రామారావు: "ఏమిటో? పొద్దున్నే అలా దిగులుగా తలపట్టు కుళ్ళున్నావ్ ఏమిటి సంగతి?"

అప్పారావు: "దిగులుపడక ఏం చేయమంటావ్...? ఈ ఐదేళ్ళలో ఇంకా ఎనబై వేల రూపాయలు నష్టం!"

రామారావు: "నష్టమా? అయ్యో! అంత నష్టం ఎలా వచ్చింది?"

అప్పారావు: "ఇవ్వెల్లకి నేను కాలేజ్ చదువు ప్రార్థి చేసికొని, ఐదు సంవత్సరాలైంది. ఈ ఐదేళ్ళుగా నేను ఏ ఉద్యోగమూ లేకుండా ఉన్నాను. నా రెవరూ కనీసం మూడు వేల రూపాయల జీతం వచ్చే... ఐదేళ్ళలో అంత ఉబ్బు సంపాదించి ఉండే వెళ్ళిగదా?"

333] రాజ్ కర్: "క్షమించి రిజిస్ట్రార్ గారు! అప్పారావుకు చెయ్యల్సిన ఆపరేషన్ పారపాటున మీకు చేసిస్తాను."

రాజారావు: "ఫరవాలేదులే డాక్టర్ గారు! కనీసం ఫీజునె అప్పారావు దగ్గరి వసూలు చేసి ప్రత్యం కట్టుకోండి!"

334] తండ్రి: "నివ్వు అతనిలో ఏమనవని పెళ్ళి చేసుకుంటున్నావు తల్లీ? నా మాట విని ఆ వ్రయత్నం మానుకోవాలి!"

కుమార్తె: "ఆయనకేం నాన్న! అంతులేని ఆస్తి చాలా పొంది, ఎన్నో షాపులు ఉన్నాయి."

తండ్రి: "కాని... అతనికి నాన్నా ఎక్కువ వయస్సే ఉంటుందమ్మా!"

కుమార్తె: "వయసుదేమంది నాన్నా...! ఆయన దగ్గరి వయసులో ఉన్నవారు ఎంతో మంది పనిచేస్తున్నారుగా?"

335] బ్రతుకా పని నేర్చుకుంటానికి వచ్చిన తన కొడుకుతో బార్బర్ షాపు యజమాని ఇలా అంటాడు.

బార్బర్ షాపు యజమాని: "అడుగు ఎవడో గజానికి వస్తున్నాడు."

కొడుకు: "అవును నాన్న! ఆయనతో మొదలెట్టేదే పని?"

బా. యా: "అలాగే ఇంకా చిగుత్త!! చెయ్యి కోసుకునేవు."

336] కామేశ్వరరావు: "లక్ష రూపాయలు ఆటరిలో వచ్చింది దిగులుగా ఉన్నావేం శంభురామ్?"

శంకరావ్: "కొన్నది రెండు దిక్కులు గదా! రెండోదానికి ఒక్కరూపాయి కూడా రాలేదు మరి..."

337] నిర్మాత: "ఇప్పుడు వచ్చే కొత్త దర్శకులతో పెద్ద పేచీగా వుండవచ్చు!"

మరో నిర్మాత: "అయితే పెద్ద పేచీ?"

నిర్మాత: "ఓ సిన్సర్- క్ల్యాసిక్ లో తీయమంటే... 'కాల్గేబో'లో ఎందుకు తీయకూడదని అడుగుతున్నారయ్య!"

338] ప్రియురాలు: "ప్రియా! నితో మాటలాడిన తరువాత... నా తం నాపై ప్రతిగా తగ్గిపోయింది."

ప్రియుడు: "నిజమే...! నిన్ను వదిలిపెట్టి ... నన్ను పట్టుకుంది."

339] గోపి: "నా డెవంప్ టి బాగా? ఏ మడిగి... రంగ రంగముని సమాధిసము చెబుతూ... చంపుతున్నాడు!"

జాన్: "అతగాడు చచ్చిపో గంటలు కొట్టే వెడుతో!"

340] రాము: "నీకు ఈత రోడు కదె?... నిరాశాపాతములో ఎలా చేస్తున్నావు?"
సాగర్: "నా పేరు చూడ... ఈతను గురించి పట్టించుకోకండి!"

341] ఆఫీసర్: "ఏమిటి...? ఇంత ఆంధ్రముగా వచ్చావా?"
ఉద్యోగి: "బస్లో నివ్రావోతుంటే... స్టేజ్ దిసిపోయింది."
ఆఫీసర్: "ఆఫీస్లో చేసిపని... ఆఫీస్లోనే చేయాలని తెలిసికో..."

342] భర్త: "ఛ...! ఛ...! మరి నీ నోటికి తిట్లు లేకుండా వాడుకున్నది. ఇక లోపము లేదు... తితికము వేయవలసికదా!"
భార్య: "వేస్తే వేసారు గానీ... ఆ వేసింది బంగారపుది వేయండి!"

343] బ్యాంక్ మేనేజర్: "లోన్ ఇస్తే... పాతాజ్ఞే ఏనుగును కొంటావె...? నీకు గాని మరలా లేదు కదె...?"
కస్టమర్: "లేదయ్యో! ఏనుగుకి అడిగితే... మేకకైనా ఇస్తారని!"

344] M.D.: "ఏమిటి? నిన్ను-మెన్ను ఆంధ్రముగా ఇంటికి తెళ్ళవట?"
స్నేహి: "మెన్ను- ఒక తప్పు చేసాను. నిన్ను కూడా అదే తప్పు చేయమని మన ఛైర్మన్ గారు అడిగారు. అందు కొంపకొట్టాను."

345] భక్తగారు: "అమ్మా! ఆమో || 14 వందల రూపాయలు ధర్మము చేయండి... ఆమో... అమ్మా... త్వరగా చేయండి!!! ఇన్ కేసు టాప్ కట్టాలి."

346] పొయగింటావిడ: "నీ కోడలి కలిసి...? అకస్మాత్తుగా పిచ్చి పట్టించుకు?"
ఇంటావిడ: "బ్రాత్తగా T.V. కొన్నాము కదె...!? దినిలో D.D. ప్రొగ్రామ్ చూడ..."

347] పీనాసి టెక్నిషియన్: "యాసిడ్లో... ఈ రూపాయ నితెము వేస్తున్నాను... ఇది కరుగుతుంది? కరగదా?"
అసిస్టెంట్: "గ్యారంటీగా కరగదు గాక... కరగదు."
పీ. టి.: "ఇంత గ్యారంటీగా ఎలా చెప్పగలిగా వచ్చా?"
అసిస్టెంట్: "వైసను కూడా వేస్తే చెయ్యని మీ తల్లిమ్మ బట్టిసార్..."

348] సహోద్యోగి: "మన ఆఫీస్ మేనేజర్ నీ పెళ్ళికి ఏమిచ్చాడు?"
ఉద్యోగి: "ఒక పదిరోజుల సెలవు గ్రాంట్!"

349] పిలిమి ఫ్రెండర్: "డాక్టర్ వద్ద పనిచేస్తున్నావు కని...? బాగుంది?"

సర్ పిలిమి: "ఓయి చెప్పమంటే...? తలనొప్పి, కడుపు నొప్పి, చర్మమన్నీ... ట్యూబరెక్యులస్ ఇంజక్షన్ ఇస్తాడు గాని... ఒక్కటూ సరిచేయవ్వవు."

350] భార్య: "ఏమండీ...! మీకు 'సుగర్ వ్యూధ' వచ్చిన దేహనందీ?"

భర్త: "నీ కెందుకు ఆ అనుమాన మెత్తుందే...?"

భార్య: "ఈ మధ్యన మీ మాటలు చాలా తిరుగుతున్నాయండీ!"

351] రాము: "గోపీ! సెంట్రల్ క్షేత్రం వద్ద గార్డెన్ క్షేత్రం వెళ్ళివచ్చి. అక్కడ ఇట్టిలు మెత్తగా దూదిలా వుంటాయి."

గోపీ: "నీ మెదలండి! నీకేం తెలుసు...? ఆ ఇట్టిలు తొట్టలా ఉంటాయి."

రాము: "లేమిరండి! ఇంకా కట్టలేక రెండు నేనే ఇట్టి పండి. రుద్దాను."

353] పిప్పింట: "నివ్రాలో నడచు వ్యూధికి మీ లెచ్చిన మందు మాంస పరీక్షణగా... సూపర్ గా పనిచేసింది డాక్టర్!"

డాక్టర్: "పని చేస్తున్నది నాకు ముందే తెలుసు! వ్యూధ తగ్గింది?"

పిప్పింట: "ఆ ఇవ్రాడు నివ్రాలో నడచుకు లేకు... పరుగెత్తడమే!"

353] పిప్పింట: "చాక్లెట్ ఇచ్చింది తిన్నాను డాక్టర్! ఒక్కంటి నిప్పుల మీద కాబ్బడట్లు చర్మమే పులిచానున్నది... డాక్టర్!"

డాక్టర్: "బతుకు మీరు తప్పిందే (నిప్పుకొడి) ఇచ్చింది తిని వుంటారు."

354] మిత్రుడు: "ఓయి నీరండి...! ప్రతిరోజూ ఆఫీస్ కెళ్ళేటప్పుడు నీ భార్య నీ చెవిలో ఏదో గుసగుసలుగా చెబుతుందేమిటి?"

ఉద్యోగి: "ఓయి లేమిరండి! 'గుడ్ మోర్నింగ్స్' అని చెబుతుంది."

355] బద్దే: "నీవు 'ఘన ప్రకృతి' అను నది బ్రతుకు తప్పనిదా?"

ముద్దాయి: "దొంగిలించలేదు. అవసరమైతే తెచ్చాను."

బద్దే: "అవసరంకే తేవడమేమిటి? అడగకుండా...?"

ముద్దాయి: "రేపర్ ఫాలోలో... పంచనీర ఇస్తున్నారు. నా సంతానం బాగుంటుంది. ప్రశ్నకున్న ఆ నది ఇంటిలోకి వెళితే... ఆ బ్రా దొంగిలించి తెచ్చాను."

356] వరద బాధితుడు : "అయ్యో ! ఇక్కడంతా... వరదనీరు పొంగి పారుతోంది. అప్పుడే హెక్టార్లకొకటి నీరు వచ్చి చేరింది. త్వరగా వచ్చి పూజలు కాపాడండి ! ఆలసిస్తే... ప్రాణము పోతుంది." అని కంగారుగా ఫోన్లో చెప్పాడు.

వరద నివారక అధికారి : "ఎందుకంత కంగారు...? హెక్టార్లకొకటి నీరు వచ్చింది...?? ఏదైనా ప్రశ్ననున్న మేడమిదికి ఎక్కడికి...! వస్తున్నాము !"
 షా. బా. : "హూ...! నేనిప్పుడు ఉన్నది... నా ఏడంతస్తుల మేడమిదే...!?"

357] నటశేఖర్ : "నే నిప్పుడు ఓ డాక్టర్ వద్ద పార్శ్వద్వైమ జీవ్ చేస్తున్నాను!"
 నటు ఓ మిత్రుడు : "అదేమిటి...!?" నటన మానేసి, కాంతాండర్గా చేస్తున్నావా?"

నటశేఖర్ : "చేస్తుంది...! ఆ డాక్టర్ అప్పుడప్పుడు నన్ను పేషెంట్గా నవ్వించేస్తుంటాడు. పేషెంట్స్ని రిలబ్బుకొనుటకు!"

358] కొడుకు : "మా బామ్మను ఈ వయసులో... వయోజన విద్య నేర్చుకొనుటకు పంపవద్దంటే... విన్నవో? చూడు...! ఇప్పుడేమి జరిగిందో...!?"
 తల్లి : "ఇప్పుడేమింది...!?" చక్కగా చదువుతుంటేనూ...?"
 కొడుకు : "ఏమైంది...? ఓ తాతయ్యకి ప్రేమలేఖలు రిస్తున్నది."

359] నిర్దాత : "మన సినిమాకి ఏదైనా పోటీపెట్టి... గెలుపొందిన వారికి పదిలక్షలు బహుమతిగా ప్రకటిస్తే... కలెక్షన్ పెరుగుతుందేమో చూడ్దామా? ఐతే... పోటీలో ఎవరూ గెలుపొందకూడదు. అలా ఉండాలంటే...?"
 రచయిత : "దీనికి పెద్దగా ఆలోచించే వేషున్నది? కథను అర్థము గాకుండా వ్రాయుచుండి. వారి జబ్బు వారి పీక్కుంటారు."

360] కోడలు : "ఓ వరము రోజులుగా నాకు... మా అత్తగారికి గొడవలేదు."
 ప్రక్కంటావిడ : "చాలా ఆశ్చర్యముగా ఉండే...? ఆప్తులలో చేరినది... మీ అత్తగారు?"
 కోడలు : "అట్టే... లేదు...! నాకు కుట్టి పారేసాను."

361] భర్త : "మన అబ్బాయికి తల్లి పాలవ్వమని డాక్టర్ చెప్పాడు."
 భార్య : "అలాగా... పాలిచ్చే తల్లి కావాలని పేటర్లో వేయించండి!"

362] భార్య: "ఏమంటి! ప్రశ్నించావు చీర తీసికెళ్ళి వేరేమీ రోజులైంద ఇంకా తేలేదేమిటా... అనుమానముగా ఉన్నది?"

భర్త: "ఆ చీర ఏడాది క్రితము నీవు అరుపు తెచ్చుకొని ఇవ్వలేదు గాన చీరను ఆదిగ సున్నుపట్టి ఉంచుకొన్నదేమో...?"

363] కష్టమర్: "నా ఇల్లను సంతానము ఏమి రుజువుచుకున్నారని ఇంకేమిటి... చెప్పి రుజువుచుంటారా...?" కొట్టాడు.

పర్యర్: "నిజమేగానీ... నీకు 'బిల్' ఇవ్వలేదుగా...?" చల్లగా చెప్పాడు.

364] భైదీ: "జైంట్ గారూ...! నాకేమిన్న రెటర్న్ వస్తే... జిన్నత్త చేయండి!!"

జైంట్: "బడునదై కెళ్ళిపోతున్నావుగా... రెటర్న్ దియడమెందుకు?"

భైదీ: "రేను సర్...! రోజు-మాస వచ్చేస్తాగా...!"

365] రాజా: "ఏమిటిరీ...! కిన్నగా ఆఫీస్ నుండే వచ్చేస్తావా...?"

పోము: "అరె... అంత కష్టతమంగా ఎలా చెప్పగలిగావురీ...?"

రాజా: "చినికి పెద్ద తెలివితేటలెందుకురీ...! నీ 'నల్ల ముఖము' చాలా

366] భక్తగారు: "అప్పుగారూ... అప్పుగారూ... త్వరగా రండి!"

గృహిణి: "ఏంటయ్యా...! అడుక్కోడానికి వేళ-పాళ లేదే...?"

భక్తగారు: "రేనక్క...! అడుక్కోడానికి రిలేషు. అయ్యగారు వడ్డీకి పైకి అడిగారు. డ్యూట్ చెక్ ఇడ్డిమని వచ్చును."

367] పదివాడు: "మీరు చాలా అదృష్టవంతులు సార్! నిజంగా అదృష్టవంతులు!!"

యజమాని: "ఏమిటిరీ...! అంత అదృష్టము? నాకేమి రిటర్న్ రిలేషే?"

పదివాడు: "చోడి రిటర్న్ కూడా అదృష్టమేనా...? మీకు అప్పీల్ కోర్టు వరకు... టపా కట్టేస్తున్నారని సార్...!"

368] కోడలు: "ఏమిటి...! మా అత్తగారి ముఖము, మా పెంపుడు కుమారుడు ఒకేలా ఉన్నానని... ఊరంతా టాప్ టాప్ వేస్తున్నావట...?"

పదిపిల్ల: "అది నిజమే... అప్పుగారా? నేనేమి అబద్ధము చెప్పలేదే..."

కోడలు: "ఓ... నర్సయీ! మా మక్క ముఖము మరి అంత ధండాలమా...

369] డాక్టర్: "నేనిద్ద పగ్గుమందు ఎలా పనిచేస్తున్నది?"

పేషెంట్: "మీనిద్ద పగ్గు మందు త్రిగుణకంటే... దగ్గరమే తేలిక జాక్సర్!"

370] ఉద్యోగి: "రెండేళ్ళపాటు రేయంబవట్టు నివృత్తమైతే... తమిళం... చాలాకి ఎలాగైతేనేమి... ఈ గవర్నమెంట్ జాబ్ను సంపాదించాను!"

మిత్రుడు: "శభష్! ఇక ఆఫీసులో హాయిగా నివృత్తమయ్యా!"

371] శేఖర్: "ఏరి...! మీ నొన్న ఊరించి దోచుకుంటున్నాడట...?"

చంద్ర: "ఛ... లేమరి...! అన్న కన్వెంట్ నడుపుతున్నాడంటే...!!!"

372] డీపర్: "ఒకటి+ఒకటి=రెండు! రెండు+రెండు ఎంత బుట్టి...?"

విద్యార్థి: "శాంతి... డీపర్! తేలికని మీరు చెప్పి... క్లిష్టమైనది అడుగుతున్నారు నన్ను!"

373] రామయ్య: "ఏరి...! అవ్వలయికి వెయ్యి కాసునిద్ద... పెళ్ళి చేసావటగా...? అల్లుడు ఏమి చేస్తున్నాడరి...??"

కుబేరయ్య: "ఆ వెయ్యి కాసులనూ పెట్టి... నగం వైఫారము చేస్తున్నాడు!"

374] డాక్టర్: "ఇలాంటి ఆపరేషన్స్ కేరదిగా చేశాను!" అని పేషెంట్తో చెప్పి... మనసులో "మీరైతి బ్రతికి బట్ట కట్టల"ని ధవంతుని ప్రార్థించు కున్నాడు.

375] శ్రోత-1: "ఆ గాయకుడు... క్లిష్టమైన రిగములను అతి కష్టపడి పాడుతున్నాడు..."

శ్రోత-2: "ఓహో...! నిన్ను కూడా కష్టముగానే ఉన్నది మరి...!"

376] అతిథి-1: "పెండ్లికొడుకు శోభగాభర్త... ఎందుకు అలా తిడుతున్నాడు?"

అతిథి-2: "చాలాసారిగా నీ నచ్చు నవ్వండి... అన్నాడు!"

377] డాక్టర్: "మీ ఆవిడ ఇక ఎన్నడూ రోజులు బ్రతుకను."

పేషెంట్ భర్త: "మీ మాటలను నన్ను... వేరే సంబంధమును చూచుకోవట్టి...?"

378] నిర్యాపాకుడు: "ప్రెజ్డెంట్ లోడింగును ప్రారంభించమని చెప్పి ఆ అసిస్టాంట్ని తినికొని వచ్చుట చాలా పాపమైనది."

కార్యకర్త: "అప్పుడది సార్...! ఆయన చాలా మంచివారేగా...?"

నిర్వాహకుడు: "మంచివోడే...! కానీ... ఒక్క బంతి కొలికెండ్ తన్నుకొంటారు ? తలాక బంతిని తిసికొమ్మని చెబుతున్నాడు."

379] పంఘసేవకు: "దేవెలయము ప్రక్క కల్లు మకాణము పెట్టకూడ ఆందోళన చేపట్టరు కదె...? విజయము సాధించెరో...??"
పంఘసేవకుడు: "ఆ... సాధించెను...! దేవెలయమును ప్రక్క వీధిలో మాడ్చెరు." విజయగర్వముతో చెప్పాడు.

380] బావ: "అబ్బ...! నిన్నటి నుండి ఒకటే పన్ను నొప్పిరె...!!"
బావమఱది: "అందుకేగా చావె ! మా అక్కతో మంచిగా వ్రుండు చెప్పెదది."

381] పేషెంట్: "డాక్టర్...! మావూరి నుండి ఒకటే... కడుపు నొప్పి!!"
డాక్టర్: "అరె... సేమ్ పూల్లమ్ నది! పద వెమవెటర్ త్రుగునిం!"

382] పేషెంట్-1: "ఈ డాక్టర్ బరే విచిత్రమైన వరులే... ?"
పేషెంట్-2: "అంటే... వైద్యులను విచిత్రంగా తగ్గిస్తారె ?"
పేషెంట్-1: "అట్టే... అదికాదు. పర్స చూడమంటే... పర్స చూస్తారు

383] పేషెంట్: "చదువీ... డాక్టర్! ఆపరేషన్ థియేటర్లోనికి... పడుకొని ఆపరేషన్ చేసి డాక్టర్ వచ్చాడు ???" ఆశ్చర్యముగా అడిగాడు.
డాక్టర్: "మీది మేజర్ ఆపరేషన్ కదె...? అందుకని పిలిచించె...!"

384] బాటసారి: "చూ...! ఆ ఇంటికి 'చల్లర ఇల్లు' అన్న పేరును పెట్టారేమో గృహస్థు: "అది ఒక బస్ కండక్టర్... 'చల్లరతో కట్టించుకొన్న' ఇల్లు

385] కష్టమర: "భోజనములో... ఉప్పు-కర మేవయ్యె...! చప్పగా ఉన్నట్ల సర్వర్: "అలాగా...? తెలియదు సార్!... మేము ప్రక్కతోటలో తింటాము

386] T.V.లో ఉత్తరములు-జనెరుల కార్మికమునును... రమ్మ రెంటి నిర్వహిస్తున్నారు. ఒక రెటర్ చదువసాగారు.
రమ్మ: "ఈ ఉత్తరము విచ్చినుపత్తిలోని 'మెంటర్'గారు వ్రాసింది!"
రాంబాబు: "మన అభిమాన పాఠకురె...! ఏమని వ్రాసింది ?"
రమ్మ: "ప్రసారించి మా కోసమే అతి ప్రత్యేకముగా తయారు చేస్తున్న సంతోషము!! పాఠము... మిగతా వెంకి కూడ ఒక జనరల్ పూర్వమే తయారుచేసి... ప్రసారముచేస్తే... వరూ సంతోషిస్తారు అని!!!"

విశాఖ ప్రాంతీయ ప్రచురణలు

జాన్ టెన్సిన్	12/-	48 సైన్స్ To సైన్స్	20/-
ఎ డిజిటల్ అండ్ సెక్యూరిటీ	15/-	పరీక్షలలో- ఫస్ట్ క్లాస్ మీదే...	15/-
లెటర్స్ డిక్షనరీ	12/-	30 రోజులలో... ఇంగ్లీష్ కేర్నల్ కోండి	22/-
"స్పెషల్" ఇంగ్లీష్ స్పీకింగ్ కోర్స్	15/-	30 రోజులలో...	
జనరల్ 'అంగ్లబాద్'		ఇంగ్లీష్ కు మరో వెచ్చుకండి	22/-
అర్థికం (A, An & The)		ఇంగ్లీష్ కు మరో వెచ్చుకండి	6/-
మరియు నౌకాబ్యాంకింగ్		ఇంగ్లీష్ కు మరో వెచ్చుకండి	5/-
స్వయం ఉపాధి (కుటీర నిర్మాణము)	24/-	నెహ్రూజీతము	5/-
నవభారత్ G.K.	12/-	మీ పిల్లలు- ఫస్ట్ క్లాస్ అండ్	
సిం	3-50	ఫస్ట్ ర్యాంక్ సాధించాలంటే...	17-50
గార్డెన్	13/-	నవ వర్ష గణితము	7/-
చిత్తూరు జిల్లా పరిశోధన	14/-	జనప్రియ 'శ్రీరత్న'	
ఇంగ్లీష్ ఇంగ్లీష్ గ్రామర్	16/-	గంటల పంచాంగము	15/-
A.P. బాల్బోర్ 'స్పెషల్ స్పీక్ పుస్తకం'	12/-	J.P. మెడికల్ క్యాలండర్	15/-
క్లబ్ ఇంటిమిటీ	12/-	తెలుగు తిథి డైరీ	12/-
పరీక్షలు-ఇంటిమిటీ ఫ్రీ	12/-	తెలుగు తిథి పర్వ డైరీ	15/-
లెటర్స్ ఇంగ్లీష్ G.K.	15/-	తెలుగు స్మార్ట్ డైరీ	10/-
'ఫిషింగ్' గంటకాలు	5/-	ఇతర పుస్తకములు :	
'చిక్ నోట్' గంటకాలు	5/-	7 రోజులలో ఇంగ్లీష్	5/-
బ్యాంకు గ్రామ్	12/-	శ్రీరామ గేయమాలిక	8/-
ఇంగ్లీష్ రహస్యము	10/-	సర్వఫల ప్రదాయని	15/-
మహాభారతము	10/-	B.S.R.B. పేపర్స్	36/-
అందానికి మార్గాలు	10/-	కరెంట్ ఎఫైర్స్	21/-
తెలుగు నవ ప్రయోగాలు		S.B.I.-P.O's.	51/-
(దోషములు-నివారణలు)	30/-	R.R.B. (బెక్టికల్ & నాన్ బెక్టికల్)	55/-
గృహ వైద్య సారము	10/-	A.P. గోల్డెన్ కేలండర్	15/-
అయుర్వేద పానీయాలు	12/-	A.P. కేలండర్	5/-
శృంగార-చమత్కార చాటుపులు	12/-		